

تیۆر و ریبازەکانی زمان

وەرگیڕانی

پ.ی.د. نەریمان عەبدووللا خوشناو

چاپی یەكەم / ۲۰۱۶

- * ناوی کتیب: تیور و ریبارهکانی زمان
- * نووسینی: ئیبراهیم خه لیل
- * وهرگیرانی: پ.ی.د. نه ریمان عه بدوللا خوشناو
- * تایپیست: کوچه ر نه نوهر نایف
- * دیزاینی بهرگ: خه لیل مام هیدایهت
- * دیزاینی ناوهوه: نووسهر
- * نورهی چاپ: یه کهم / ۲۰۱۶
- * شوینی چاپ: چاپخانه ی روژهه لات / هه ولیر
- * تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
- * نرخ: (۵۰۰۰) دینار
- * له بهریوه بهرایهتی گشتی کتیبخانه گشتیه کان ژماره ی سپاردنی (۱) ی سالی ۲۰۱۶ ی پیدراوه.

ماهی له چاپدانهوی بو وهرگیر پاریزراوه

AWER

تلوهندی ناویر
بیز چاپ و بلاوکرینهوه
۰۷۵۰۴۲۰۹۴۹۵

له بلاوکرارهکانی ناوهندی ناویر

ژماره (۲۹۸)

ناوهرۆك

- پیشه‌کی..... ۵
- تیۆره‌کانی زمان..... ۷
- سۆسیر و تیۆری زمان..... ۱۰
۱. زمان..... ۱۵
۲. دوانه‌ی زمان و ئاخاوتن..... ۱۸
۳. ناوه‌وه و دهره‌وه..... ۲۱
۴. په‌یه‌وه‌ندییه‌ پینکه‌هاته‌یه‌یه‌کان (ستوونی و ئاسۆیی)..... ۲۵
۵. په‌یه‌وه‌ندی نیوان هیما و هیمابوکراو..... ۲۶
- پراگ و تیۆری گه‌یاندن..... ۳۲
۱. له‌ گۆشه‌ی قسه‌که‌ره‌وه..... ۳۳
۲. له‌ گۆشه‌ی گوینگره‌وه..... ۳۴
۳. له‌ گۆشه‌ی نه‌رکه‌وه..... ۳۵
- ناراسته‌ی په‌یه‌وه‌ستبوون (گلوسماتیک)..... ۴۳
- قوتابخانه‌ی له‌ندن، تیۆری ده‌ورو به‌ر..... ۴۹
- قوتابخانه‌ی نه‌مه‌ریکی: تیۆری جوړاو جوړ..... ۵۸
- تیۆری زمانه‌وانی لای چۆمسیکی..... ۷۰
۱. توانست و چالاکی..... ۷۱
۲. وه‌رگرتنی زمان..... ۷۳

۳. بونیادی قوول و بونیادی پروکەش..... ۷۴
۴. ریزمانی گشتی و ریزمانی تایبەتی..... ۷۶
۵. ریزمانی گوژانەوه..... ۷۸
- ریبازەکانی توێژینەوه له زماندا..... ۸۰
- ریبازی وهسفی..... ۸۰
- ریبازی میژوویی..... ۹۶
- ریبازی بەراوردکاری..... ۱۰۵
- ریبازی بەرانبەری..... ۱۱۴
- ریبازی ستاندارد — پێوهری..... ۱۲۱
- ریبازی ئاماری..... ۱۳۲
- ریبازی کارەکی (پراکتیکی)..... ۱۳۷
- ریبازی عەرەبە دێرینەکان له زمانەوانییەکاندا..... ۱۴۲
- سەرچاوەکان..... ۱۵۸

پیشہ کی

لیکھنے وہ زمانہ وانیبہ کان له سہدہی نوزدہہم و بیستہمدا گورانکاریہ کی گہورہیان بہخویہ وہ بینی، بہتایہتی دوی بلاوبونہوہی ہریہک له کتیبہکانی (کورسی لهبارہی زمانہوانی گشتی) ای سؤسیر و (پوانہ سینتاکسیہکان) ای چؤمسی، کہ بہراستی شورشیکی گہورہیان له بواری زمانہوانیدا بہرپاکرد و تانیستا ئم شورشہ بہردہوامہ. ئمہ وای له تویرہران کرد، دہیہا کتیب و لیکھنے وہ لهسہر زمانہوانی نوی ئہنجام بدن، بؤ ئہوہی خوینہران له گورانکاریہکانی بواری زمانہوانی ئاشنا بکن.

ئم کتیبہی ئیمہ بہشیکہ له کتیبی (مدخل الی علم اللغۃ) ای (ئبراہیم خلیل)، کہ بہہویہ وہ ئیمہ تہنیا دوو بہشی گرنگی کتیبہکہمان وەرگرتوہ، یہکیکیان لهبارہی تیورہکانی زمانہ ہەر له سؤسیرہوہ تا دہگات بہ چؤمسی، بہشہکہی تریان لهسہر ریبازہکانی زمانہ. ئامانجیشمان له دہرکردنی ئم کتیبہ، زیاتر خزمہتکردن و دہولہمہندکردنی زمانی کوردیبہ له وشہ و زاراہوہ و دہستہواژہ نوییہکانی زمانہوانی، ئمہ له لایہک و له

لایه کی تریشه وه زیاتر دهوله مه ندکردنی کتیبخانه ی کوردییمانه، که به داخه وه به دست که می و هه ژاری سه رچاوه ی زمانه وان ی دهنالینت. بویه هیوادارین به وه رگیرانی ئەم کتیبه توانیبیتمان خزمه تیک به زمانی کوردیمان بگه یه نین و هیواخوازین له که موکوورپی و هه له کان ئاگادارمان بکه نه وه.

وه رگیر

تیوری زمان قوتابخانه‌کان و ناراسته‌کان

زمانه‌وانی وه‌کو زاراوه‌یه‌ک له زمانى عه‌ره‌بیدا (علم اللغة) به‌کارده‌هینریت، به‌رانبه‌ر زاراوه‌ی (Linguistics) له زمانى ئینگلیزیدا، هه‌ندی‌ک له زانایانى عه‌ره‌ب ئەم زاراوه ئینگلیزیه‌یان بۆ (زانستی زمان) و (زمانه‌وانى گشتى) و (زمانناسى) و (زمانه‌وانى) و (زمانیه‌کان) وه‌رگێراوه^(۱). به‌لام کیشه‌که له ناو و ناولینانه‌که نییه، به‌کو کیشه له چه‌مکه‌که‌دایه و چه‌مکه‌که‌گرنگه به لمانه‌وه، زمانه‌وانى به هه‌ر چه شتیک گوزارشتیان لى بکریت، له ئەنجامدا ئەم چه‌مکانه به‌ده‌سته‌وه ده‌ده‌ن: ئەنجامدانى تویژینه‌وه‌یه‌کی زانستی بۆ زمان له پووی زمانه‌وانیه‌که‌یه‌وه، واته تویژینه‌وه‌یه‌کی سه‌ره‌خۆ که به زانسته‌کانى دیکه‌وه نه‌لکینریت^(۲). ئەم ده‌ربهرینه له سالى (۱۸۳۳) دا په‌یدا‌بوو، پيش ئەوه‌ش ده‌ربهرینه‌کی دیکه‌ی بۆ

۱- فوزي الشايب، محاضرات في اللسانيات، وزارة الثقافة، عمان، ط ۱، ۱۹۹۹، ص ۱۱.

۲- ديفد كرسنال، التعريف بعلم اللغة، ترجمة حلمي خليل، دار المعرفة الجامعية الاسكندرية، ط ۲، ۱۹۹۳، ص ۱۷.

به کارده هیئرا، که (فیلؤلۆجی) (Philology) بو، که هندیکیان بو (فیهی زمان) وه ریانگیپراوه^(۱)، زاراوهی (فیلؤلۆجی) ش له چهند خالیکدا جیاوازی له گهّل زمانه وانیدا ههیه، له وانه بو نمونه: فیلؤلۆجی زیاتر گرنگی به زمانه نووسراو دهدات، وهک له گرنگیدانی به زمانی (درکیندراو) و (زارهکی)، ههروهها گرنگی به دهقه ئەدهبییه دیرینهکانیش دهدات، ئەمهش وا دهکات وهسکردنی زمان له لایهّن فیلؤلۆجیهوه وهسفیکی بابهتیانه و ورد نه بیئت، چونکه ئەم دهقانه تهنه به شیکی بچووک و سنوورداری زمانن، که له زمانی (ئەدهبی) دا بهرجهسته دهبن، فیلؤلۆجی تهنه له و پوهوه گرنگی به زمان دهدات، که زمانی پهتی و زمانی ناپهتی لهیهک جودا بکاتهوه، نهک زانین و تویژینهوهی ئەو ریگانهی که زمان دهیانگریته بهر له ئەداکردنی ئەو ئەرکانهی ئەنجامیان دهدات، فیلؤلۆجی به خوی میژووییه، چونکه له زمانه کۆنهکان تیراده مینی، ئەویش له ریگهی لیکۆلینهوه له دهقه ئەدهبییه شاکار و بالاکان، زۆرجاریش تهنه له بواری یهک زمان ئەو کاره ئەنجام دهدات و گوئی به زمانهکانی دی نادات، بهلام زمانهوانی ئەم شتانهی هه موو وه لاناوه، هه رچهنده

۱- فوزی الشایب، محاضرات في اللسانيات، ص ۱۴.

ئەمانەى وتمان چەند زانىارىيەكى كەلەكەبوى بەسوودن لە بواری لىكدانەوہى زمانەكان و چۆنىتى پىشقەچوونيان، كە ئەو زانىارىيە كەلەكەبووانە دەكرى لە بواری زمانەوانى بەراوردكارى و زمانەوانى بەرانبەرى سووديان لى وەرگىرىت. زمانەوانى زانستىكى وەسفىيە و پىوانەيى نىيە، ئىستايىيە و مېژووويى نىيە و پشت بە زمانى دركىندراو و زارەكى دەبەستىت و تەنھا لە زمانى نووسراو ناكۆلىتەوہ، ھەروەھا گرنگى بە زۆربەى زۆرى زمانەكان دەدات و تەنھا لە رووبەرىكى زمانەوانى ناكۆلىتەوہ، جا بەگويرەى ئەم چەمكە، سەرھەلدانى زمانەوانى بو (فېردىناند دى سۆسىر) دەگەرپىتەوہ، كە پەرتوووكىكى بە ناوى (كۆرسى دەربارەى زمانەوانى گشتى) نووسى و لە سالى (١٩١٦) دا بلاوكرايەوہ^(١).

^١- ئەم پەرتوووكە چەندەھا جار وەرگىزىدراووتە سەر زمانى عەرەبى، ئىمە پشتمان بە وەرگىرانەكەى (يوئىل يوسف عەزىز) بەست، كە (مالىك مەتلەبى) پىداچوونەوہى كردووە، لە بلاوكراوہكانى (بيت الموصل للنشر)، چاپى يەكەم، ١٩٨٨.

سوڀير و تيوڙي زمان

فيڊرديناند دي سوڀير له خانهوادهيهكدا چاوي به دنيا ههلهينا، كه هه موو زانا و دانا و هونه رمه نديبون، له كاتي خويندنې له زانكوډا گرنگيهه كي زوري به زمانه كوڼ و ډيرينه كان ددها، وهكو زماني گريكي و لاتيني و سانسكريتي، سانسكريتي لاي هيندييه كوڼه كان به زمانكي پيرؤز هه ژمار دهكرا، له سالي (۱۸۸۶) چووه ئه لمانيا و له شاري (لايبزگ) نيشته جي بوو و په يوه ندي به كوډليڙي ئه ده بياته وه كرد و به چري دهستي به خويندنې زمان و ريزمان كرد، له راستيشدا ئه م كوډليڙي (لايبزگ) نويبوونه وهيه كي بهرچاوي له تويڙينه وهي زماندا به خوځيه وه بيني و چندهها تويڙينه وهي دهر باره ي دهنگ و وشه سازي تيا دا پيشكه شكرا، جگه له ريزماني به راوردكاري، كه خرايه به رباس و ليكوډينه وه، ده شلين دي سوڀير كوډسي خويندنې له و كوډليڙه دا به سه ربردووه. له سالي (۱۸۷۸) يشدا سي وتاري نووسي و له سالي دوايشدا (۱۸۷۹) تويڙينه وهيه كي دهر باره ي (سه ربار) له زماني سانسكريتي ئاماده كرد، له هه مان ساليشدا

لیکۆلینه وه یه کی له سههر سیسته می جووله سه ره کییه کان له زمانه کانی هیندۆ ئه ورو پیدایه بلا وکرده وه، دواتر بووه ئه ندام له (کۆمه له ی زمانه وانی پاریس).

له سالی (۱۸۸۱) دا سو سیر هاته وه بو شار ی جنیف و له زانکۆ که ییدا دهستی به وانه و تنه وه کرد، به لام ئه وه هه میشه ئاواتی ئه وه بوو له کۆلیژی (دوفرانس) له پاریس بییت به مامۆستا، ئه مهش کاریکه وای ده خواست، که ره گه زنامه ی فه ره نس ی به ده ست بییت، به لام ئه م کاره ی بو نه ره خسا، بو یه زانکۆ ی (جنیف) ناچار بوو به وانه بیژیکی تایبه تی زمان ی سانسکریتی و هیندۆ ئه ورو پی دا ییمه زرییت، له سالی (۱۸۹۶) یشدا واته پاش (۱۵) سال کارکردن به شیوه یه کی فه رمی له خزمه تی زانکۆ ی دامه زرییرا، پاشان له سالی (۱۹۰۷) بووه مامۆستای (زمانه وانی گشتی - General Linguistics).

دی سو سیر به به رده وامی وتار و تو یژینه وه کانی خو ی له گو قار و رۆژنامه کاندا بلا وده کرده وه، به لام ناوبانگه که ی له بواری زمانه وانیدا به پله یه ک بو ئه و وانانه ده گه ریته وه، که له زانکۆ ی (جنیف) سالانی (۱۹۰۷) و (۱۹۱۱) له سی کۆرسی خو یندن ی جیا وازدا وتبووینه وه، کاتیکیش له سالی (۱۹۱۳) دا کوچی دوایی کرد، دوو

قوتابی که لای ئەو دەیانخویند، بە ناوەکانی (چارلز بالی و ئەلیبێرت شیهای)، هەستان بە کۆکردنەوەی ئەو وانانە و نووسینەوە و لە ساڵی ۱۹۱۶ لە ژێر ناوێشانی (کۆرسی لە زمانەوانی گشتی) بلایانکردەو^(۱). لە سەرەتادا ئەم پەرتووکی هێچ گرنگییەک و بەهایەکی نەبوو، بەلام پاش ئەوێ بوو زمانەکانی پووسی و ئینگلیزی و ئەلمانی وەرگیردا، ناوبانگی دەرکرد و گرنگی پێدرا.

بۆچوونەکانی سۆسیڕ لەم پەرتووکیەدا زۆر تازە نەبوون، بەلکو هەندیکیان لە ژێر کاریگەری بۆچوونە تازەکانی ریزمانەوانەکانی زانکۆی (لایبزیگ)دا نووسیبوو،^(۲) هەرودەها سۆسیڕ لە ژێر کاریگەری زمانەوانی ئەمەریکی (وتنی)دا بوو، جگە لەوەش بێگومان کارەکانی (بودوان دی کۆرتنی) خویندبوو، بەلگەشمان

^۱- ئەم زانیاریانەمان لەم پەرتووکیە (جوناسان کیلەر)دەو وەرگرتوو:

Sussure, The Harvester. Press. Britain, 1st ed. 1977.

^۲- بۆ زانیاری زیاتر بڕوانە: باریجیته بارتشت، مناھج علم اللغة من هرمان باول الی نعوم تشومسکی، ترجمة حسن سعید البحیری، دار المختار، القاهرة، ط ۱، ۲۰۰۴، ص ۸۶.

ئەو ھەيە لە وانەکانی خۆیدا باسی (فۆنیم Phoneme)ی کردووە، کە (یەكەيەکی سیستەمی دەنگ)ە، ئەم قسەییەش لە ژێر کاریگەری بیروبۆچوونەکانی (بۆدوان)دا کردووە، ھەر ھەھا ئەو قسانەیی دەربارەیی (تاکیتی) و (کۆمەلایەتی) لە زماندا کەردبووی و لە ژێر کاریگەری بۆدواندا نووسیوونی^(۱)، ھەرچی سەبارەت بەو قسانەش دەربارەیی ھیما زمانەوانییەکان کەردبووی، ئەوا لە ژێر کاریگەری ئەو نووسینانەدا بوو، کە (وتنی) لە پەرتووکیک بە ناونیشانی (ژیانی زمان و گەشەکردنی Life of Language and it's Growth) بوو، باسی لێو کەردبوون، ئەم پەرتووکی بۆ زمانی فەرەنسی وەرگێردرابوو و سۆسیزیش بە وردی خویندووبوو ھەو و سوودیکی زۆریشی لیبینیوو، ھەر ھەھا سۆسیز روانیبوو ھەو پۆلینکارییەکانی زانای کۆمەلناسی فەرەنسی (ئیمیل دۆرکھایم)، ھەر ھەھا (سۆسیز) ناوی (وتنی) لە سێ شوینی پەرتوکیکەیدا ھینابوو ھەو، سەبارەت بە کاریگەربوونی بە (دۆرکھایم)، لەوکاتە بە رۆونی دەردەکەویت، کە باسی لە (کۆمەلایەتیبوون) و (تاکیتی) لە زماندا دەکات، چونکە زمان لەسەر بنەمایەکی

^۱ - ھەمان سەرچاوە، لاپەرە ۸۷.

کۆمه‌لایه‌تی دروست ده‌بیّت، که چی خودی ئەو زمانه له‌سه‌ر بنه‌مایه‌کی تاکیتی ئەنجام ده‌دریّت^(۱).

ئێستاش باس له‌وه ده‌که‌ین ئایا ئەو بیروبوچوونه تازه و نیمچه تازانه چین، که سۆسیر له‌و په‌رتووکه‌ی که به ناو‌نیشانی (کۆرسی له‌باره‌ی زمانه‌وانی گشتی) بلاوی کردوو و باسی لیوه‌کردبوون؟

یه‌کیک له‌و پرسانه‌ی له‌م په‌رتووکه‌دا وروژاندی، جیا‌کردنه‌وه‌ی زمان و زبان، هه‌روه‌ها جیا‌کردنه‌وه‌ی زمان و ئاخواتنه، له‌هه‌مان کاتیشدا ئاماژه‌ی به‌و رێپازانه کرد له‌تویژینه‌وه‌ی زماندا به‌کارده‌هینریّت، به‌شیوه‌یه‌ک که هه‌ردوو تیروانینی ناوه‌وه و ده‌ره‌وه و وه‌سفی و پیوانه‌یی و په‌یوه‌ندییه‌کانی ستوونی و ئاسۆیی، هه‌روه‌ها په‌یوه‌ندی نیوان (هیم‌ا و هیم‌ابۆکراو) و سروشتی هیم‌ا یان (ئاماژه‌ی) زمانه‌وانی له‌یه‌کتر جیا‌بکاته‌وه، هه‌روه‌ها تیبینیش ده‌که‌یت هه‌موو ئەو پرسانه‌ی باسمانکردن، شته‌کان و به‌رانبه‌ره‌کانیان له‌خۆ ده‌گرن، یان شته‌که (دژ) ده‌که‌یان له‌خۆ ده‌گرن، له‌به‌ر ئەوه ئەم بیروبوچوونانه‌ی دی سۆسیر به‌ده‌رب‌رینیکی کورت و پوخت گوزارشتیان

^۱ - فردناند سوسیر، علم اللغة العام، ترجمة یوئیل یوسف عزیز، دار الکتب للطباعة و النشر، الموصل، ط ۱، ۱۹۸۸، ۳۲ - ۳۳.

لی ده‌کریټ و به: (دوانه‌کانی سوټسیر) ناوده‌بریټ، له‌م به‌شهی دوايشدا هه‌ندیک له‌م دوانانه پيشکەش ده‌که‌ین، بۆ ئەوهی زیاتر شارەزای بۆچوونه‌کانی دی سوټسیر ببین و درک به‌ کاریگه‌رییه‌کانیان له‌سه‌ر هزری زمانه‌وانی هاوچه‌رخ بکه‌ین.

۱. زمان:

سوټسیر له‌ به‌راییی په‌رتووکه‌که‌یدا که‌ ناومانه‌یتنا، بانگه‌شهی بۆ سه‌ربه‌خۆبوونی زمانه‌وانی ده‌کرد، واته‌ جیاکردنه‌وهی زمانه‌وانی له‌ زانسته‌کانی دی، به‌تایبه‌تی ده‌روونناسی و فه‌لسه‌فه، ئەو مه‌ترسییه‌کانی خۆی سه‌بارەت به‌وه‌ خسته‌پوو، تاكو وانه‌ زمانه‌وانییه‌کان له‌لایه‌ن زانسته‌کانی دیکه‌وه‌ قو‌رخ نه‌کریټ، له‌به‌ر ئەوه‌ به‌ رای ئەو پێویسته‌ سی شت له‌ یه‌ک جیا بکریټه‌وه، که‌ ئەمانه‌ن:

(زمان)^(۱) و زمانی دیاریکراو بۆ نمونه‌ (ئینگلیزی یاخود عه‌ره‌بی) و ئاخاوتن (Parole)، که‌ به‌ زمانی دیاریکراو Langue یان (زمان Language) ناوزه‌دی کردبوو.

^۱ - فردناند سوسیر، علم اللغة العام، ص ۲۶.

جا په یوه ندى مرویى چندها شیوه و رواله تی هه یه، که ناراسته وخون و چهند ره هه ندىكى دهر وونى و فیزیایى و فسیؤلوجى له خو ده گرن.....هتد، به هه مان شیوه ش په یوه ندى له یه ک کاتدا به بواری تاکی و کومه لایه تییه وه لکاو، له بهر نه وه په یوه ندى مرویى به هیچ شیوه یه که له دوو توپى بابه ته کانى (زمانه وانى) دا جپى نابیته وه، چونکه له م حاله ته دا پپویستى به زانستى دیکه هه یه، که یارمه تیده ربیت بو توپینه وهى وه کو (فیزیایى) و دهر ووناسى. سو سیر مه به ستى له (زمان) شتگه لیكى فراوانتر و گشتگیرتره له (زبان)، چونکه (زمان) شتى دیکه ش ده گریته وه، وه کو ده نگه کان به شیوه یه کی گشتى، نه که ته نها دهنگى زمانه وانى، هه روه ها موسیقا هیما هه مه جوړه کان شیوه و نایکونه کان، نه و هیما یانه ی که که رواله کان به کاریان دینن، هیماکانى هاتوچو، کوډى سوپا له کاتى جه نگدا.....هتد، که له هه ژمار نایه ن، که چى زمانى دیاریکراو وه ک زمانى عه ره بى که بابه تیكى (زمانه وانیه)، به شیکه له ئاخاوتنى مرویى، له هه مان کاتیشدا پیکهاته یه کی راسته قینه یه له پیکهاته کانى قسه کردن لای مروف، که له خودى خویدا سروشتیکى سه ره خو و پته وى هه یه و له گه ل سیسته مه کانى دیکه ی په یوه ندى کردن

جیاوازه و سیسته میکی تاییه تی ههیه، که هاوشیوه و
ویکچوونی هیچ سیسته میکی دیکه نییه، جا زمانی
دیاریکراو بهم مانایه پیویسته چوار شت له خو بگریت^(۱):

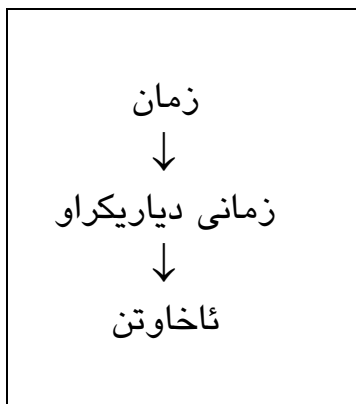
۱- زمانی دیاریکراو به شیکی کومه لایه تییه له و ئاخاوتنه
مرۆییه، که جیایه له و تاکه ی، که توانای ئه وه ی نییه به
تهنها دایبھیئی، یان گۆرانکاری تیادا ئه نجام بدات، چونکه
ئهم زمانه له سه ر کومه لی بنه ما به شیوازی ریکه وت و
سازان له نیوان تاکه کانی کومه لگه دا دروست ده بییت و
گه شه ده کات.

۲- له بهر ئه وه زمان ده کری به جیا له ئاخاوتن لی
بکۆلد ریته وه، به لگه شه له سه ر ئهم بۆچوونه ئه وه یه، که
چه نده ها زمان هه ن مردوون و که س قسه یان پی ناکات،
که چی ده کری باسیان بکه ین و بیانخوینییه وه و لیکۆلینه وه
ده باره یان بکه ین، وه کو زمانی ئارامی.

۳- زمانی دیاریکراو له خو یه وه گونجاوه و یه که یه کی
پته و و توندوتۆل پیکه ده هییت.

^۱ - فردناند سوسیر، علم اللغة العام، ترجمة یوئیل یوسف عزیز، دار
الکتب للطباعة و النشر، الموصل، ط ۱، ۱۹۸۸، ص ۳۳.

٤— هر شتيک که په يوه ست بيت به م زمانه
دياريکراوه وه، دهکړی له رووی نووسينه وه دهستنيشان
بکړيت:

٢. دواڼه ی زمان و ئاخاوتن

سوښير هرهوک چوڼ جياوازی خسته نيوان (زمان)
به مانا گشتييه که ی و زمانی دياریکراو، هر به و
شيويهش جياوازی خسته نيوان زمان و ئاخاوتن، ئه ویش
له سهر ئه و بنه مایه ی که زمان خاوه ن سروشتيکی جيايه
له ئاخاوتن، چونکه ئاخاوتن به ره می تاکه له کومه لگه دا،
وهکو ئه و ژه نیاره ی که ئاميریکی میوزیک به کار دهیئت،
بیگومان به ره می ژه نینه که ی له گه ل به ره می ژه نینی
ژه نیاریکی دیکه دا جياوازی هیه، که چی ئاميره میوزیکه که

سەر بە خۆیە و پە یو ەندی بە مە سە لە یە وە نییە، جگە لە وەش سەرو شتیکی سەر بە خۆ و جیای لە گەل ئاوازە کاندایە هەیه^(۱). ئەم جیا کردنە وە یەش ئە وە یە کە خۆ یئە دنی زمان شتیکی و خۆ یئە دن و لیکۆ لێنە وە لە ئا خاوتن شتیکی دیکە یە، چونکە ئا خاوتن بە رە مێکی تاکرە وانه یە و تاک لە ناو کۆ مە لگە دا بە رە مێ دینیت، جا گەر زمان لە رۆوی سەرو شتە کە یە وە لە شی وە کە ی نزی کتر بیت، ئە و ئا خاوتن لە پراکتیزە کردن نزی کتر دە بیت، دە کرای بە شی وازیکی دیکە بلیین، کە ئا خاوتن زیاتر پیشهاته زمانە وانییە کان لە خۆ دە گریت، ئە ویش بە ریزه یە کی زیاتر لە و پیشهاتانە ی کە زمان لە خۆ یان دە گریت، جگە لە مەش ئا خاوتن خا وەن سەرو شتیکی ئە و تۆ یە، کە دە بیته وە لامدانە وە ی هەر پی وە ریک، چونکە رۆالە تئامیز نییە و گۆرانکار و هە مە جۆر و چە سپا و نییە، تاکییە و کۆ مە لایە تی نییە. جا بابە تی زمانە وانی ئا خاوتن نییە، بە لکو خۆ دی زمانە دیاری کرا وە کە یە، چونکە ئە م زمانە تە نها خۆ یە تی، کە خا وەن بونیاد و سیستە مێکی چە سپا وە و لە چە ند ئاستیکی پە یو ەندی دار پیکهاتو وە، ئە م پە یو ەندی بە ستە نش بە شی وە یە کە، هەر یە کە یان لە و ی دیکە جیا نابیتە وە،

^۱ - فردناند سوسیر، علم اللغة العام، ص ۳۷.

ئەوھش تېيىنىكراوھ، كە ھەموو تاكىك لە كاتى ئاھاوتندا
ئارەزووى ئەوھ دەكات، رەچاوى رېژمانى زمانە
دىارىكراوھ كە بكات، كە بەكارى دەھىنىت، بو ئەوھى
قسەكەى رپوون بىت، بەلام لە ھەمان كاتدا لەوانەىە
پابەندبوونى بەو ياسا رېژمانيانەوھ زور ورد نەبىت،
لەوانەشە ھەندىك جار قسەكانى لادان و پېچەلپىچى
ئەوتوى تىادا بىت، كە گوزارشت لە خىراىى و جوولەى
ئاساىى و موركى كەسى قسەكەرەكە بچىت، ھەرولھا
سۆسىر لە ھەر حالەتىكدا جەخت دەكاتەوھ سەر ئەوھى كە
زمان ئەو بابەتەىە، كە زمانەوانى باسى لىوھ دەكەن، بەلام
ئەم زمانە دىارىكراوھ لە كوئ دەدۆزىنەوھ و لە كوئ
دەستمان دەكەوئت، وەلامى ئەم پرسىارە بەمىشەوھىەىە:
ئىمە ئەم زمانمان لە ئاھاوتندا دەست دەكەوئت، ئەمەش
ھەوالەى دوانەىەكى دىكەمان دەكات، كە ناوھوھ و
دەرەكىيە.

۳. ناوہوہ و دہرہوہ:

سۆسیر پپی وایہ تووژینہوہی زمان له روانگہی ئاخاوتنہوہ، بیگومان ہنگاویکہ بہرہو چوونہ ناو جیہانی ناوہوہی زمان پہلکیشمان دہکات و وامان لیدہکات تا بکری تیرامینین، بہشیوہیہک کہ ناسین و زانینی سیستہمہ زمانہوانییہکہ دہولہمہندتر و چرتر دہکات و سیستہمی لہکانیش کہ لییان پیکہاتووہ پہیوہندیہکانیان توندوتولتر دہکات، وہکو پہیوہندی سیستہمی دہنگی بہ سیستہمی وشہسازییہوہ، بہ ہمان شیوہش پہیوہندی سیستہمی وشہسازی بہ واتاسازییہوہ و پہیوہندی ریزمانی بہ فہرہہنگییہوہ، ئیدی بہمشیوہیہ... بہلام گہر پہنا بہرینہ بہر ئہنجامدانی تووژینہوہی زمان له لایہنہ دہرہکیہکہیہوہ، وہکو پیدابوونی زمان و پیشقہچوون و، پہیوہندیہکانی لہگہل زمانہکانی دی دراوسی، ئہم جوورہ تووژینہوانہ حہوالہی زانستہکانی دیکہمان دہکن، وہکو لوجیک، زانستی ئایینہکان، بہراوردکاریہ میژوویہکان و ژیارییہکان و رۆشنیریہکان، ئہم جوورہ تووژینہوہیہش دہکری ریزہیہکی زور مہزن له زانیاری بہسوود کۆبکہنہوہ، بہلام لہگہل ئہوہشدا ناتوانن پہی بہوہ بہرین، کہ جیہانی ناوہوہی زمانمان لی بناسین، بہ

پيچھوانه‌ی توڙينه‌وه ناوه‌کيه‌کان گرنگی به په‌يوه‌نديه
 توڙناميزه‌کانی ناو پيکھاته‌ی زمانه‌وانی دده‌ن، ئه‌و
 که‌سه‌ی که تهنه‌ا رواله‌ته دهره‌کيه‌کانی زمان
 ده‌خويته‌وه، سوڙير به‌وه ده‌يشوبه‌ينيټ به‌و که‌سه‌ی که
 هه‌ولده‌دات تواناکانی خو‌ی له شه‌تره‌نجا له‌ريگه‌ی
 خويندنی ميژووی ئه‌م يارييه‌ پهره‌ پيبدات و ئايا چ کاتيک
 ئه‌م يارييه‌ سه‌ری هه‌لداوه و دامه‌کانی له چ مادده‌يه‌ک
 دروستکراون و چ جوړه به‌ردیکیان تيا‌دا به‌کاره‌يتراوه و
 ئايا له داريان له عاج يان له مادده‌يه‌کی دیکه‌وه دروست
 کراون، ئايا ئه‌م ماددانه‌ی که دامه‌کانی لئ دروستکراون،
 له رووی دارايی و ئابووريه‌وه چ به‌هايه‌کیان هه‌يه، ئه‌و
 که‌سه‌ی دیکه‌ش که له پيکھاته‌ ناوه‌کی و ناوخوييه‌کانی
 زمان ده‌کولته‌وه، سوڙير ده‌يشوبه‌ينيټ به‌و که‌سه‌ی که
 هه‌ولده‌دات بو‌گه‌شه‌پيدانی تواناکانی خو‌ی له‌ريگه‌ی ناسين
 و زانینی نه‌خشه و پلانی ياريزانان و درک‌کردن و
 شاره‌زابوون له‌و گورانکاريبانه‌ی که ده‌بنه هو‌ی بردنه‌وه
 يان دوڙاندنی يارييه‌که^(۱).

وه‌ک هه‌ماهه‌نگيه‌ک له‌گه‌ل دوانه‌که‌ی پيشوو، سوڙير
 به‌راوردیکی له‌نيوان توڙينه‌وه‌ی زمانی دياریکراو له

^۱ - فردناند سوسير، علم اللغة العام، ص ۴۱.

بواری قسه کردندا به شیوهیہ کی گہراوہیی ئہنجامدا، کہ
 گرنگی بہوہ بدات له سہردہمی پیشوودا چی
 بہسہرہاتووہ له گہل ئہو پیشقہ چوونہی کہ له دیر
 زہمانہوہ تا ہہنووکہ بہسہریدا ہاتووہ، ہہروہا
 ئہنجامدانی توئیژینہوہ له ریگہی گرنگیدان بہ زمان وہک
 زمانیکی ہہنووکہیی ئیستا یان ئہو کاتہی ئیستا کہ
 خوازیاری ئہنجامدانی توئیژینہوہ کہین تیایدا^(۱)، جووری
 یہ کہمی ئہم توئیژینہوانہ گرنگی بہ دہقہ نووسراوہ
 دیرینہکان دہدات، کہ جوڑیکہ بہ گشتی راستہقینہی زمان
 نمایان ناکات، بہ لکو گوزارشت له بہشیکی سنوورداری
 ئاخاوتتہکان دہکات، ئہم جوڑہ توئیژینہوانہش لهوانہیہ
 بہسوودبن، چونکہ تیشک دہخنہ سہر ہہندیک لهو یاسا
 و فاکتہرانہی کہ کاریگہرییان لهسہر پیشقہ چوونہکانی
 زمانہکاندا ہہیہ، له بہر ئہوہ دہکری ئہم جوڑہ توئیژینہوانہ
 له بواری (زمانہوانی میژوویدا) یان (زمانہوانی
 بہراوردکاری) دا ساز بدریت، ہہرچی زمانہوانی گشتی و
 پراکتیکیشہ ئامانجیان ئہوہیہ، کہ زانین و ناسینمان
 دہربارہی زمانہ دیاریکراوہ کہ زیادبکہن، ئہویش له بواری
 قسہ کردنی درکاو و نووسراودا، چونکہ ئہم قسہیہ تیشک

^۱ - فردناند سوسیر، علم اللغة العام، ص ۱۲۰ - ۱۲۱.

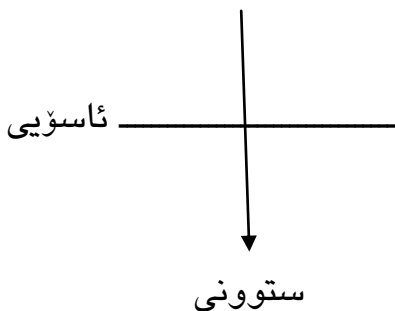
دهخاته سهر سیسته می کارپیکردنی زمانهوانی له کاتی
گونجانی گوزارشت و دهربرینهکان و یاسا و رپسا
رپزمانیهکانی ناوی و بهندهکانی و خهسلته گرنهکانی
ئهو زمانه، له کاتی کدا درک بهو شتانه نهکهین و بهو
هه موو زانیارییهانی دهسته بهرمان کردوون، پهیان پی
نه بهین، ئهوا ئه م زانسته بوئهو شتانه پهلماندهکیشی ،
ههروهها سووسیر ئه و تویره ره ی که پشت به روانگی
میژوویی زمان ده به ستیت، بهو پزیشکه ده شو بهیت، که
بو نه خو شه که ی میژووی نه خو شی باسدهکات، باسی
ئهوه ی بو دهکات، که بو یه که مجار نه خو شیه که ی له کوئ
پهیدا بووه و ئه و پزیشکه کی بووه، که نه خو شیه که ی
دو زیو ته وه و ئه و دهرمانانه چین، که دروستکران و له
چاره سه رکردنیاندا به کارهینران و تاقیکراونه ته وه، ئه و
پزیشکه ته نها گوئ به م شته پواله تیانه ده دات، که چی
گوئ به ده ستنیشانکردنی نه خو شیه که و ره نگدانه وهکانی
له سه ر نه خو شه که نادات، هه رچی تویره ره که ی دیکه شه
گرنگی به ده ستنیشانکردنی نه خو شیه که و زانیی
پواله تهکانی ده دات، ئه ویش له و کاته ی که دهرمانه که ی بو
دیاری دهکات.

۴. په یوه نډیبه پیکهاته بیبه کان (ستوونی و ئاسوئی)

سۆسیړ ئاورپی له مهسه له یهک دایه وه، که ده کړی به په یوه نډیبه پیکهاته بیبه کان ناوزده بکړیت، لیږده دا دوو جوړ له و په یوه نډیبه له ئارادا هیه، په یوه نډیبه کی ئاماده یی ریڅخراو که شیوهی هیلیکی ئاسوئی له قسه دا وهرده گړیت، وهکو ئه وهی بلیت: (که شه که زریانه)، که ئه مهش دهر برینیکه دوو توخمی دراوسی و ئاماده له نووسیندا وهرده گړیت، جگه له وهش ههر دوو توخمه که له درکانندا به دواى یه کتردا دین و گویمان لی دهن، که چی ههریه که له وانه بواریک بو هه لېژاردنی شار دراوه یه کی - ستوونی دیکه پر ده که نه وه، وهکو ئه وهی بو نمونه له باتی ئه وهی بلیت زریانه - وشه که بگوریت و بلیت: خو شه، جوانه، یان کراوه یه، یان له باتی که ش وشه یه کی دیکه به کار بیتین، واته له باتی که ش بلین: ئاو و هه وا، بارودوخی هه وا.. هتد، چونکه زنجیره به نډیبه که ئه م توخمانه له یه ک جیا ده کاته وه و زنجیره به نډیبه که له هزری مرؤقدا یه، هه روه ها ریڅخستنیش له زنجیره که دا ریڅخستنیکى ئاماده کاره ^(۱).

^۱ - فردناند سوسیر، علم اللغة العام، ص ۱۴۲.

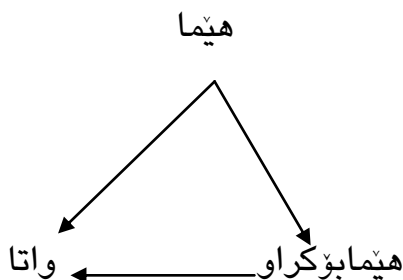
لیڙه‌دا تیره ئاسۆیی‌ه‌که ئاماژ‌ه بۆ ریک‌خستنی توخمه‌کان، قسه نووسراوه‌که یان درکاوه‌که ده‌کات، هه‌رچی تیره ستوونیه‌که شه ئاماژ‌ه بۆ ئه‌و توخمه ئه‌گه‌ره کراوانه‌ی ناو می‌ش‌کی ده‌کات، که گوزارشت له چه‌ند ئه‌له‌ته‌رناتیقی‌ک ده‌که‌ن، ئه‌و توخمانه‌ی ناومان هینان ئاماده‌یان ده‌که‌ن.

ه. په‌یوه‌ندی نیوان هیما و هیما‌بوکراو

بیرۆ‌که‌که‌ی پێشوو سۆسی‌ری بۆ ئه‌وه په‌لکێش‌کرد، که پرس‌یار ده‌رباره‌ی سروشتی (هیما) زمانه‌وانیه‌کان پێش‌که‌ش ب‌کات، به‌ رای ئه‌و هیما‌یه‌کی خاوه‌ن سروشتی دوانه‌یه: ماده‌یه و ده‌نگی بیستراو گوزارشتی لیده‌کات، و ده‌روونیه: ئه‌و مانایه گوزارشتی لئ ده‌کات، که له می‌ش‌کدا دروست ده‌بی‌ت، له عه‌قل و می‌ش‌ک بانگه‌شه

دهکریټ، ئه ویش له کاتی گوټ لیبوونی دهنگه که، واته ئه و مانایه ی ئاماده نییه، ئه وه دهنگه که به ئاماده بوونی خوټی بانگی کردووه، ههروهها ئه و په یوه ندییهی که له نیوان میټسک (واته وینه ی ئه و شته ی له میټسکا وینه ی بوټ کیشراوه) و شته بیستراوه که (وینه ی واژه ی بیستراوه) دا ههیه، سوټیر به (واتا) ناوزه دی دهکات، واتا لای سوټیر ده رنجامی په یوه ندی سایکولوژی نیوان واتا (هیما - هیما بوټکراوه)، که له م نه خشه یه دا ده رده که ویت^(۱):

هه رچی سه بارهت به ئامازه زمانه وانیه که یه (دهنگ)، که ئامازه به مانا دهکات (ئه و وینه یه ی که له میټسکا وینه ی بوټ کراوه)، ئه و به شیوه یه کی هه ره مه کی

^۱ - فردناند سوسیر، علم اللغة العام، ص ۸۴ - ۸۵.

به‌رِیوَه‌ده‌چِیّت، واته هیچ په‌یوَه‌ندییه‌کی ماددی رِاسته‌قینه له‌نیوانیاندا به‌دی ناکرِیّت، بۆ نمونه ئه‌و په‌یوَه‌ندییه‌ی که له‌نیوان ئاگر و دووکه‌لدا هه‌یه، هیچ په‌یوَه‌ندییه‌ک له‌نیوانیاندا نییه، که زه‌نگی وشه درکاوه‌که و مانا‌که‌ی به‌یه‌که‌وه به‌سنتیه‌وه، به‌لکو په‌یوَه‌ندی نیوانیان به‌رِیکه‌وت دروست بووه و، به‌به‌کاره‌ینانی به‌رده‌وام پِیشقه‌چوونی به‌خو‌یه‌وه بینیه‌وه و وه‌ک پاش‌کو‌بوونی لی‌هاتووه^(۱). به‌لگه‌شمان له‌سه‌ر ئه‌م بۆ‌چوونه ئه‌وه‌یه، که هه‌ر وشه‌یه‌ک دوو سی مانا ده‌گه‌یه‌نیّت، بۆ نمونه وشه‌ی (العین) له‌زمانی عه‌ره‌بیدا به‌ (چاو) ده‌گوترِیّت، که ئه‌ندامی‌کی جه‌سته‌ی مروّقه، به‌لام له‌هه‌مان کاتیشدا به‌ (کانی ئاو) و به‌ (سیخور)یش ده‌گوترِیّت (العین)، به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌ش ئه‌وه‌یه هه‌ندی‌ک شت هه‌ن، که چه‌ند واژه‌یه‌کیان هه‌یه و ئاماژه‌ی بۆ ده‌که‌ن، بۆ نمونه وشه‌ی (البحر: ده‌ریا) له‌زمانی عه‌ره‌بیدا هه‌ردوو وشه‌ی (البحر) و (تم) ئاماژه‌ی بۆ ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها وشه‌ی (الفرس: ئه‌سپ)، هه‌ردوو وشه‌ی (حصان) و (جواد) ئاماژه‌ی بۆ ده‌که‌ن، به‌هه‌مان شیوه‌ش (الطریق: رِیگا)، که وشه‌کانی (درب) و (سبیل) و (نهج)یشی بۆ به‌کارده‌هینرِین، به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌ش هه‌یه

^۱ - فردناند سوسیر، علم اللغة العام، ص ۸۶ - ۸۹.

ئەو ھەيە، يەك وشە، چەند واتايەك دەبەخشىت و لە دەوروبەرىكى دىكەدا بەكار دەھيترىت، لەم حالەتەدا مانايەكى دىكە دەبەخشىت، كە لەگەل ماناكەى يەكەمدا جياوازە، كاتىك كە دەلەين ئەم دىرە شىعرە لە پووى كىشى شىعرييەو ە سەر بە (كىشى وافر)ە، ئەوا لەو حالەتەدا شتىكى دىكەمان مەبەستە، نەك (دەريا)، بە مانا بنەرەتییەكەى، يان گەر بلیين ئەو كارەم لە (دەريا) - (بحر)ى ھەفتەيەكدا ئەنجامدا، ئەوا دەوروبەرە تازەكە مانايەكى تازە بە وشەكە دەبەخشىت، كە لەگەل ماناكەى پيشوودا جياوازی ھەيە، لەبەر ئەو ە گەر پەيوەندیيەكى ماددى يان ھۆكاريى لەنيوان ھىمى زمانەوانى و ماناكەيدا ھەبوايە، ئەوا ئەوکاتە شتە ھاوبەشەکانى زمان بە يەك ناو ناوژەد دەکران، بۆ نموونە وشەى (درەخت - الشجرة) لە زمانى ەرهبيدا پى دەلەين (شجرة)، بەلام لە زمانى ئىنگليزىدا (شجرة) نيە، بەلكو (Tree) پىدەلەين، لە زمانى ەرەنسشدا (Arbor)ى پىدەلەين... ەتد. ئەمەش ئەو بۆچوونەمان بۆ پوون دەكاتەو، كە ئەو دەنگانەى ئەم ھىمايە دروست دەكەن، ھىچ پەيوەندیيەکیان بە ماناوە نيە، كە لىرەدا وشەى (الشجرة : درەخت)ە، سەربارى ئەمەش ھەر گۆرانكارىيەك لە رىكخستنى ئەو دەنگانەى،

که وشه‌که‌یان لی دروست ده‌بیّت، له‌لای سوّسیر به هیمای
 زمانه‌وانی هه‌ژمار ده‌گریّت، ده‌بنه هوی دروستبوونی هیما
 و ئاماژهی تازه، که واتای تازه ده‌به‌خشن. بوّ نمونه‌گه
 له وشه‌ی (قوس: که‌وان) گوړانکاری له ریڅخستنی
 وشه‌کاندا بکه‌ین و بیکه‌ینه (سوق)، ئه‌وا وشه‌یه‌کی
 دیکه‌مان ده‌ست ده‌که‌ویّت، واته ده‌نگه‌کانی: (ق، و، س)
 له‌و پرووه‌ی که ده‌نگن، هیچ په‌یوه‌ندییه‌کیان به واتای
 وشه‌کانی (قوس) و (سوق) هوه نییه، به‌ه‌مان شیوه‌ش
 ده‌نگه‌کان په‌یوه‌ندییان به وشه‌ی (وسق) و (قسو) و
 (وقس) هوه نییه، هه‌روه‌ها سوّسیر باسی له مه‌سه‌له‌ی
 جیا‌کردنه‌وه‌ی به‌های واتایی هیما زمانه‌وانییه‌که و مانادا
 کردووه، له‌ه‌مان کاتیشدا جه‌ختی له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌کرده‌وه،
 که له‌وانه‌یه زمان‌خاوه‌نی مانایه‌کی دیاریکراویّت، به‌لام
 له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به‌ها واتاییه‌که‌ی له دراوسییه‌تی وشه‌یه‌کی
 دیکه‌وه وهرده‌گریّت، که له ژینگه‌یه‌کی دیکه‌دا هه‌مان واتا
 بگه‌یه‌نیّت، له زمانی عه‌ره‌بیدا به برای دایک ده‌وتریّت
 (خال)، به برای باوکیش ده‌وتریّت (مام) که‌چی له زمانی
 ئینگلیزی‌دا ته‌نها یه‌ک وشه‌ه‌یه، که بوّ خال و مام
 به‌کارده‌هیتریّت، که ئه‌ویش وشه‌ی (uncle)، له‌به‌ر ئه‌وه
 وشه‌ی (خال) له زمانی عه‌ره‌بیدا خاوه‌ن خه‌سله‌ت و

جیاکارییه کی واتایی ئه وتویه، که زیاتر و چرتره له و شهیه ی که به رانبه ری له ئینگلیزیدا به کارده هیئریت، چونکه بیسه ر و خوینته ر به هه مان شیوه له کاتی به کارهینانی وشه که دا له زمانی ئینگلیزیدا پیویستی به وه ههیه، بروانیته به کارهینانه که ی، بو ئه وه ی بزانیته کامیان زیاتر له مانا که وه نزیکتره، لیته دا نمونه یه کی دیکه ههیه له زمانی فه ره نسیدا وشه ی (Mouton)، که ئاماژه یه بو به رخی زیندوو به کارده هیئریت، ههروه کو وشه ی (Sheep) که له زمانی ئینگلیزیدا ههیه، ئه م وشه یه خو ی له زمانی فه ره نسیدا ئاماژه به پارچه یه ک گوشتی مه ر ده کات که چی به خو ی له زمانی ئینگلیزیدا وشه ی (Sheep) بو پارچه گوشتیکی مه ر ناکات، به لکو وشه یه کی دی وه کو وشه ی (Mutton) یان (Meat) به کارده هیئریت، که واته وشه ی (Mouton) ی فه ره نسی هه مان ئه و مانایانه ی نییه، که وشه ی (Sheep) ی ئینگلیزی هه یه تی له بواری روونکردنه وه ی واتایی ناوهرۆکه که دا، چونکه گوینگر یان خوینته ر ناچاره بروانیته توخمه کانی تری ژینگه که، بو ئه وه ی بزانیته چ مانایه کی وشه که مه به سته ^(۱).

^۱ - فردناند سوسیر، علم اللغة العام، ص ۱۳۵.

پراگ و تیۆری گەیانندن

له و ئاراسته رهوته زمانه وانیانه ی که له ژیر کاریگه ری بوچوونه کانی سۆسیردا بوون، ئەو قوتابخانه یه بوو، که به بازنه ی پراگ (Prague circle) ناوی ده رکرد و له سالی (۱۹۲۶) دا کاتییک سه ری هه لدا ژماره یه ک زمانه وانانی رووس له ده ست زۆرداری شوۆرشی شیوعی له مۆسکوۆ هه لاتبوون و بوونه ئەندام تیایدا، که پێشه نگه کانیان (رۆمان یاکو بسن) و (نیکۆلای ترۆتسکوۆ) و (کارل بوله ر) و (جان موکارۆفسکی) بوون^(۱). هه ندیک له و زمانه وانانه پێش سۆسیر بانگه شه یان بو ئەوه ده کرد، که زمان پیویسته به جیا له زانسته کانی دی بخوینریت، به لام ئاراسته زمانه وانیه که یان پاش سالی (۱۹۲۸) مۆرکینکی (سۆسیری) وه رگرت، ئەویش کاتییک کوۆنگره یه کی زمانه وانیان به ست و تیایدا له جیاتی رپیازی پیوانه یی یان

^۱ - باریجیته بارتشت، مناهج علم اللغة من هرمان باول الی نعو م تشومسکی، ترجمه سعید حسن البحیري، دار المختار، القاهرة، ط ۱، ۲۰۰۴، ص ۱۱۵.

میژوویی، ریباریکی وهسفییان له زماندا پهیره وکرد، ئەم زمانه وانانه دوو شت به سهریاندا زالبوو، که ئەمانه ن: گرنگیدان به دهنگه کان، پاشان گرنگیدان به ئەرکه زمانه وانیه کان یان ئەو ئەرک و فه زمانانه ی که زمان پییان هه لدهستیت، واته ئەوان پهیره وی بۆچوونه کانی (سو سیر) یان ده کرد، که بانگه شه ی بۆ ئەوه ده کرد، که ده بی گرنگی به جیهانی ناوه وی زمان (دهنگه کان) بدریت و ئەو په یوه ندییه ی که له نیوان زمان و واقعی نازمانه وانیدا هه یه بحریته بهر لیکۆلینه وه، ئەوان له بواری باسکردن و توژیینه وه ی دهنگه کاندایا کاریه کی توند و یه کلاکه ره وه یان خسته نیوان سی گۆشه وه، که لیانه وه ده پوانریته دهنگی زمانه وان ی، ئەو سی گۆشانه ش ئەمانه ن:

۱. له گۆشه ی قسه که ره وه:

ئهمه ش بووه هۆی دروستبوونی توژیینه وه یه کی پسپۆرانه له بواری دهنگیه کاندایا، که به (دهنگسازی درکاندن) ده ناسریت، که مۆرکیک و پوواله تیکی فسیؤلۆجی له خوگرتوو، له بهر ئەوه ی توژیینه وه له ده زگای درکاندن و ئەندامه کانییدا سازده دات، که ئەرکی هه ریه ک له وه ئەندامانه ی تیا دا پوونکراوه ته وه و کاریگه ریان له سه ر درکاندن هه ر دهنگیه کی زمانه وان ی باسکردوو، به هه مان

شیوهش ئەو پرۆسە فسیؤلۆجیانەى لەو ئەندامانەدا لە کاتى درکاندندا روودەدەن لەو توویژینەووەیەدا وەسفکراون^(۱).

۲. لە گۆشەى گۆیگرەوہ:

ئەمەش بوو ەوئى سەرھەلدانى توویژینەووەیەكى پسیپۆرانەى دیکە، كە (دەنگسازى بیستن) ی پیدەلین، ئەمەش بە ەمان شیوہ سروشتە فسیؤلۆجییەكەى خوئى ەییە، چونكە وەكو ئەوہى پیشوو تەنھا پشت بە زانین و ناسینى دەزگای درکاندن یان دەزگای گویلیبونی مروؤف نابەستیت و لە قوئاغەکانى گواستنەوہى دەنگ دەکوئیتەوہ، كە لە قوئاغەکانى ناوہوہى دەزگای گویدیرببستنى مروؤفەوہ دەست پیدەكات، واتە لەو پەرہى گویوہ تاكو لە رەھۆلە گویببستییەكەوہ دەچیتە گویى ناوہراست، ئینجا بە سى ئیسكۆكەكە، پاشان دەگاتە گوییە بچووكەكەى ناوہوہ، كە ەموو پیکھاتەکانى ناوہوہى گوی دەگریتەوہ، وەكو ئەو ریشالانەى كە لەرە دەنگییەكان حوالەى میشكى مروؤف دەكەن، بە ەموو ئەو بەشانەى كە پیشوازی لە دەنگ دەكەن و چارەسەرى یەكە دەنگییەكان و

^۱ - باریبجیتە بارتشت، مناھج علم اللغة من ەرمان باول الى نعوام تشومسكى، ص ۱۵۸.

شرۆڤه کردنیان له ئەستۆ ده گرن و ئاماده کاري بو
وه لامدانه وهی قسه بیستراوه که ده کهن و ده بنه وه لامگو بو
خودی قسه بیستراوه که، جا چ له ریگه ی کردار یان
له ریگه ی قسه و کاردانه وهی دهروونییه وه بیته، چونکه
یه کیك له ئه رکه کانی (دهنگسازى بیستن) ئه وهیه، که له
پرووی بیستنه وه دهنگه کان پۆلین بکات، واته دهنگه به هیز
و لاوازه کان و توند و شله کان و دهنگه له ریو و
چه سپاوه کان و دهنگه چرپه یی و دهنگه به رزه کان تیکرا
له یه ک جیا بکاته وه، ههروه ها ئه م زانسته ئه و دهنگانه ی که
له ئه نجامی له ره یه کی زۆر و ریخراوه وه دروست ده بن،
له و دهنگانه جیا ده کاته وه، که له ئه نجامی له ره ی نارپک و
شیواوه وه دروست ده بن، به هه مان شیوه ش ئه م زانسته
کاریگه رییه کانی هه موو ئه و شتانه له سه ر پوونی پرۆسه ی
بیستن تاوتوی ده کات، چونکه هه ندیک له و دهنگانه پوون
و ئاشکران، که چی هه ندیکی دیکه یان پوون نین.

٣. له گۆشه ی ئه رکه وه

ئه م ئه رکه له دووتوی بونیادنانی پیکهاته ی دهنگی
گه وره تر دایه، بو نمونه (فۆنیم)، که بچووکتین دانه ی
دهنگیه له گه ل یه که کانی دیکه دا به شداری له بونیادی
یه که ی دهنگی دیکه ده کات، وه ک برگه یان مۆرفیم، یان

بەشدارى لە جياکردنەوہى مۆرفيمىک لە فۆنيمىكى دیکەدا دەکات، کە لەو بوارەدا کارىگەرى زياترى ھەبىت لە گۆرپىنى واتاى يەكەکە (ھىماى زمانەوانى)، کە جارى وا ھەيە شىوازىكى وشەيى تازەى لى دروست دەکات، وەکو بەخشىنى شىوازى (کۆ) لە وشەيەكى تاكى وەک (Cat) ى ئىنگلىزى، کە بە شىوازى کۆ دەبىتە (Cats) يان گۆرپىنى (ناو) بۆ (کار).....ھتد، ئەم بوارەى تويژىنەوہى دەنگىش بە ناوى (دەنگسازى ئەرکى) يان (فۆنۆلۆجى) دەناسریت. جا بازنەى پراگ بەمجۆرە تويژىنەوانەوہ ناسرا، ناسراوترىن کەسايەتییەکانى (پراگ) لەم بوارەدا (ترۆبتسکۆى) و (رۆمان ياکبسون) بوون، ئىمە پاش ئەوہى ئەم بەشە ميژوويیە کۆتايى پى دىنين، دىينەوہ سەر باسکردنى فۆنۆلۆجى^(۱).

پيش ئەوہى ئاماژە بە تويژىنەوہکانى بازنەى پراگ لە بوارى ئەرکەکانى زماندا بکەين، پيوستە ئاماژە بەوہ بکەين، کە ئەندامانى ئەم بازنەيە لە بوارىكى دیکەشدا ليھاتوو بوون، ئەو بوارەش بوارى بەستنەوہى نيوان ئەرکەکانى دەنگى زمانەوانى (فۆنيم) و وشەسازى و

^۱ - بارييجيتە بارتشت، مناھج علم اللغة من ھرمان باول الى نعوام تشومسكى، ص ۱۴۰ - ۱۴۸.

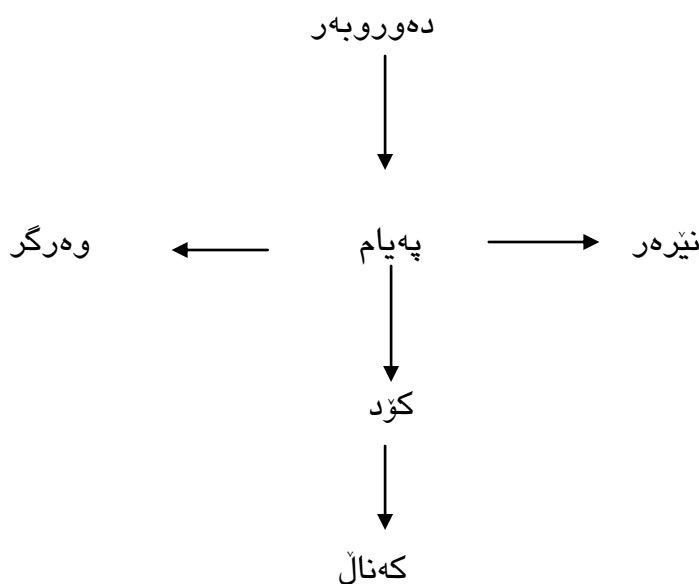
داتاشینه، ئەوان تییینی ئەوەیان کرد، که فۆنیم
 کاریگەرییەکی پوونی هەیه و رۆلکی گەورە هەیه، که
 بە (مۆرفیمی بەند) دەناسریت، که دانەیکی دەنگی
 بچووکه و هیچ ئەرکیکی سەر بەخۆ و جیای لە گەل دانە
 گەورە ترە که دا نییە، لەوانە بۆ نمونە (مۆرفیمی ئازاد)، که
 ئەگەر خرایە سەر وشەکه و لە گەلیدا گونجا، ئەوا یان
 ئەرکیکی ریزمانییانە وەردەگریت، هەر وەکو لە کاتی
 ئاماژە کردن بۆ وشە (Cats) باسمانکرد، چونکه پیتی S
 وشەکه ی لە ئە تاکەوه گۆرپووە بۆ حالەتی کۆ، ئەم
 گۆرپانکارییەش بیگومان ریزمانییە (واتە مۆرفیمی ریزمانی،
 ئەوەیه که تەنیا حالەتی ریزمانی وشەکه ی گۆرپووە، نەک
 واتای وشەکه - وەرگیر)، یان دەرشتن، ئەویش لە
 حالەتیکدا گەر فۆنیمەکه بوو هۆی ئەوەی وشەکه لە
 (کار) هۆه بۆ (ناو) یان بە پیچەوانە وەش بگۆریت، یان بوو
 هۆی گۆرپینی واتاکە ی، لە زمانی عەرەبیدا گەر فۆنیمی
 (أ) مان خستە سەر وشە ی (شفی) و کردمانە (أشفی)،
 ئەوا واتا تازەکه ی وشەکه پیچەوانە دەبیته وە (واتە
 مۆرفیمی دەرشتن، ئەوەیه که واتای وشەکه دەگۆریت، بەو
 واتایە ی وشەیه کی نوێ سازدەکات - وەرگیر)، بەهەمان
 شیۆهش (أعجم) پیچەوانە ی (عجم) ه، لە زمانی ئینگلیزیشدا

دهكړئ بليين كاتئ ناوى (Fright) دهكړيټه (كار)، ټهويش
گهر مؤرفيمي (en) بخريټه سهر، چونكه (Frighten)
ماناي (دهترسم) دهگهيه نيټ، له بهر ټه وه ټه م زيادكردنه به
زيادكردنيكي داتاشيني هه ژمار دهكړيټ.

ټه و بواره ي ديكه ش كه پراگييه كان گرنگيان پيدا،
ټه ركه كانى زمان بوو، باشتريين كه سيش كه نويټه رايه تي
ټه م بواره ي كرد، (رؤمان ياكبسؤن) بوو، كه له سالى
(١٩٢٠) دا هاته (پراگ)، (ياكؤبسؤن) سه ربارى ټه و
تويژينه وانهى كه له بواري (فؤنؤلؤجى) دا ټه نجاميدا،
گرنگيدانيكى تاييه ت بوو به و په يوه ندييانهى كه له نيوان
دهنگ و مانادا هه يه، ټه و جهختى له راست و دروستى ټه و
ټه نجامانه دهكرده وه، كه (سؤسيړ) پييان گه شتتوو،
دهيوت وشه له زماندا ته نها هيمايه كى دهنگيه و له گه ل
هر هيمايه كى دى نازمانه وانپيه كه دهگونجيت، كه له ژيانى
رؤژانه ماندا به كاريد هينين، هر له بهر ټه وه ده بينين له
وتار و تويژينه وه كانيدا پرؤسه ي به رامبه ركرده وه له نيوان
هيماى دهنگى و هيماكانى ديكه دا وه كو وينه و فيلم به چرى
باسكراوه و تويژينه وه كانى له م بواره دا فراوانى زياتريان
به خووه بينى، پاش رؤيشتنى بؤ ويلايه ته يه كگرتوو ه كانى
ټه مهريكا، له ويشدا له ژيړ كارى گهرى تويژينه وه كانى

چارلس ساندرس پیرسدا بوو، که له م سهرده مه دا به
یه کیگ له دامه زرینه رانی (زانستی هیما) داده نریت.
هه رچی سه بارهت به گرنگیدانی (یاکسبۆن) ه له بواری
زماندا، ئەوا له تووژینه وه کانیدا باسی دوو جوور زمانی
کردوو و جیاوازی خستوته نیوانیانه وه، ئەوانیش (زمانی
پیوهر و زمانی ئەدهبی یاخود زمانی شیعرییه)، جووری
یه که م: زمانی پیوهر - ستاندارد، ئەو زمانه بیلایه نه یه، که
پیی دهنووسریت و دهخوینریتته وه، بو ئەوهی نامه یه که
یاخود په یامیکی ناسراو و زانراو و دیاریکراو بگه یه نیت،
خه سلته کانی ئەم زمانه ئەوه یه، که مه به ست لی و وردی و
سوودگه یاندن و دوورکه وتنه وه یه له جوانکازییه کان،
جووری دووهم: زمانی ئەدهبییه، به پیچه وانیهی زمانه که ی
پیشوو وه یه و خه سلته کانی ئەمانه ن: مانای خوازه یی
زیاتره، خه یالئامیزه، هونه رکاری وای تیا دایه، که له
سه رووی سووده وه یه، له دهر بریندا ورده، تا ده گاته
ئوهی په یامه نووسراوه که یان وتراوه که له خودی خویدا
کاریکی جوان و قه شهنگ بیته. تووژینه وه کانی یاکسبۆن له
بواری زمانی شیعریشدا دهر فته تی ئەوهی ره خساند،
رهوتی (شیوازاناسی) سه ره له بدات، هه روها باسی له و
کوومه له فاکتهری دهووروبه ره وه کرد، که سه ره که وتنی

گه ياندنى - په يوه سټوبونى زمانه وانى به ووه به نده، ئەم
فاکته رانه تيايان هه يه که به نيرەر و خودى په يامه که
(قسه که) و گوښگره وه په يوه سټه يان په يوه ندى به خوښه ر
(وه رگر) و ژينگه که وه هه يه، ئەم ش که شيکى کومه لايه تى
و شوښنى و کاتى پرؤسه ي ده ور و به رى گه ياندنه
زمانه و انبى و ئامرازى گه ياندنه، وه کو (ته له فون، وتارى
زاره کى، نووسينى رؤژنامه وانى)، هه روه ها ئەو هيمايانه يه
که له نامه که دا به کاره ينراون جا چ وتراو يا درکيندراو
يا خود نووسراو (کوډ) بيت، ئيستاش ئەم فاکته رانه به م
هيلکارى به ده خه ينه روو:

جا به جه ختکردنه وه له سهر نیرەر، جوریک له
 گوزارشتکردنی خودیی دروست ده بیئت، بۆ نمونە ئه وهی
 که له شیعی فیکردن و یاداشتنامه کاندایه رچاومان
 ده که ویئت، جه ختکردنه وه یه له سهر نیردراوه که، بۆ جوریک
 له حاله تی قه ناعه تپیهینانی ئه وهی دی له لایه ن
 قسه که ره که وه په لکیشمان ده کات، وه کو (وتاری بیژی) و
 (وتاری به لگه هینانه وه) و (ئامۆژگاری)..... هتد. ههروهها
 جه ختکردنه وه سهر خودی په یامه که ش بیگومان بۆ کاره
 ئه ده بییه کان په لکیشمان ده کات، چونکه ده بیته جیی
 گوپییدان و گرنگیدانی هه ریه که له (نیرەر) بۆ
 (نیردراوه که). له م حاله ته شدا ئه و شیوه یه ی که بۆی
 دروست ده بیئت، له خودی خویدا ده بیته ئامانج، به لام
 جه ختکردنه وه له سهر کو ده که یان هیما به کارهینراوه کان
 بۆ ئه وه راپیچمان ده کات، که قسه کردن چ درکاو بیئت و چ
 نووسراو، که بلیین یا خود به شیوازیکی ئه ده بی
 نووسراوه، که پره له خوازه و لادانی واتایی، یان
 قسه یه که له م شتانه ی باسمانکرد دامالراوه، له م حاله ته دا
 زمانه به کارهینراوه که زمانیکی سوودگه رای بیلایه ن
 ده بیئت و هیچ شونینه واریکی بۆ (بژارده ی شیوازی) تیا دا
 به دی ناکریئت، ههروهها جه ختکردنه وه له سهر که ناله که که

ئامرازیکی گەیاندنێ قسە نووسراوەکە یان قسە درکیندراوەکە، بۆ ناسینی هەلۆیستە کاریگەرەکانی بواری ئەداکردن پەلکیشمان دەکات، بۆ نموونە لەوانەیە گفتوگۆیەکی ئیزگەیی بیټ یان وتاریکی رۆژنامه بیټ یان دیمەنیک یان گفتوگۆیەکی بیټ یان قسەکردنی تەلەفۆنی بیټ، لەگەڵ تییینی ئەوەی کە زۆربەیی توخمە کاریگەرەکانی سەر رەوشی سروشتی قسەکردن لە گۆشەیی کەناله بەکارهینراوەکەیی گەیاندنهوه، کە دەبێ رەچاوبکرین و بەهەند وەرگیری، جا بە گوێرەیی ئەو قسانەیی وتمان گرنگی بەو لادانە واتاییانە درا، کە لەگەڵ بەکارهیتانی زماندا لەو پەيامەیی کە لە خودی خۆیدا جیی گرنگیدانی نیرەر و وەرگرەکەیی، ئەویش لەپینا و گەیشتن بە کۆمەڵە یاسا و ریسایەکی ئەوتوو، کە ئەرکە زمانەوانییەکان بۆ ئەرکی گەیاندن (ناشیعریانە) و ئەرکی رەوانیژی پۆلین دەکات.

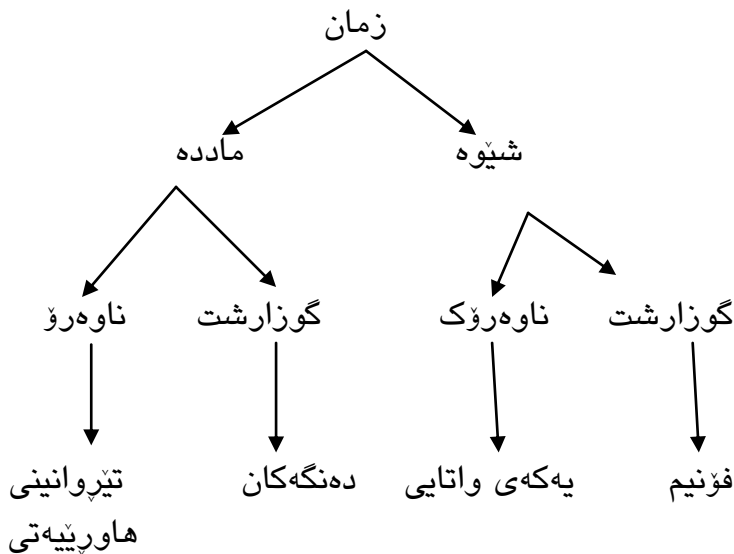
ئاراستەى پەيوەستبوون (گلوسماتىكا)

هەروەك لە ھەريەك لە مۆسكۆ و پراگ بازنەى زمانەوانى سەريان ھەلدا، بە ھەمان شيوەش لە شارى (كۆبناگن)ى پايتەختى دانىمارك . قوتابخانەىيەكى زمانەوانى دىكە سەرى ھەلدا، ئەم قوتابخانەىيە لە كۆنگرەىيەكى زمانەوانى خۆى راگەياندا، كە لە سالى ۱۹۳۵ گریدرا، پيشەنگى ئەم بازنەىيەش دوو زمانەوان بوون، بە ناوھەكانى: (لويس ھيلمسليف) (۱۸۹۹ - ۱۹۶۵) و (ھانز ئۆلدا) ھەردوو كيشيان وشەىيەكى گريكيان تەرخان كرد، بە خۆى و مانا كەىيەو كە وشەى (گلووس Glosse) بوو، بۆ ئەوھى ئاراستەى قوتابخانە كەيان دەستنيشان بكات، (لويس) بە خۆى لە (پراگ) خويندبووى و چەندەھا جار چاوى بە پەرتوو كەكەى (سۆسىر) كەوتبوو و لە يەككە لە وتارەكانى خۆشيدا نووسىبووى، كە لە ھەموو كەس زياتر لە ژيەر كاريگەرى (سۆسىر) دا بوو لە بوارى زماندا، ئەم زمانەوانە ھەر لە سەرھەتاي سالى (۱۹۳۱) ھو نووسين و كارەكانى بە دەر كەوتن، بە لام بە شيوەىيەكى گشتى پاش سالى (۱۹۳۵) بە دواوھ ئىدى نووسينەكانى رەوشيك و ئاراستەىيەكى دىكەى بەخۆوھ بينى، كە لە گەل رەوشە باوھەدا جياوازى ھەبوو، ئەوھبوو لە سالى (۱۹۵۳) دا

پەرتووکیکی بە ناوی (چەند پێشەکییەک بۆ تیۆری زمان) نووسی، ئەم پەرتووکیەش بوو زانستیک، چونکە هەموو بیروپاکی قوتابخانەیی زمانەوانی تیادا پێشکەشکران، کە بە (پەییوەستبۆن) (Glossmatics - گلوسماتیک) دەناسران، کە پاش دەرچوونی ئەم پەرتووکیە بە ماوەیەکی کورت وەرگێردرایە سەر زمانی ئینگلیزی^(۱).

(هیلمسلیف) وشەیی (گوزارشتکردن)ی دەهینا، (ناوەرۆک)یشی کردە (هینا بۆکراو)، چونکە هینای زمانەوانی (هینا) نییە، کە پەل بۆ (هینابۆکراو) بکیشیت، بەلکو گوزارشتیکە ئاماژە بە ناوەرۆکیک دەکات، هەرودها ئەم زانیایە لە دابەشکردنی زماندا بۆ (ماددە) و (شیۆه) وەکو (سۆسیز) و ابوو، هەرچی شیۆهیه دوو ئاستی هەیه، یەکیکیان: تاییبەتە بە گوزارشت، کە لای ئەو (فونیم) دەگەیهنیت، دووهمیشیان: تاییبەتە بە ناوەرۆکەوه، کە لای ئەو واتاییە لێ دروست دەبیت، ئەم هیلکارییهش را و بۆچوونەکانی (هیلمسلیف) لەبارەیی سروشتی زمان دەخاتەروو:

^۱ - باریجیتە بارتشت، مناھج علم اللغة من هرمان باول الی نعوام تشومسکی، ص ۱۷۵.

مادده ئه و شته نازمانه وانیه یه، که زمان په یوه ندی پیوه هیه و له سه ر ئاستی گوزارشتیش له و دهنگانه پیک دیت، که ده کری بدرکیندرین، نهک ته نها (فونیمه کان) وه کو (هیز) و (ئاواز) و دریزکردنه وهی دهنگ و تیرکردنی جوله و دهنگی دیکه، که له گه ل قسه کردندان، له سه ر ئاستی ناوهرؤکیش هه موو ویناکردنه ئه گه رکاروه کان ده گریته وه، نهک ته نها واتا یان به شه کانی واتا، بابه تی زمانه وانی لای هیلمسلیف شیوه یه نهک مادده، تیروانینی به رده و امیش بؤ شیوه که له سه ر ئاستی گوزارشتکردن په لمان بؤ دهنگه کان راده کیشت، که چی روانین بؤ شیوه به به رده و امی له سه ر

ئاستى ناوهرۆك پهلان بۆ شتېك رادهكېشىت، كه به
 (واتاسازى) دهناسرېت، (دهنگسازى) و (واتاسازى) اش
 دوو زانستى ئەوتوون، كه يارمه تى يه كدى دهن،
 (هيلمسليف) ههروهكو (سووسير) وابوو له جه ختكر دهن وه
 له سهه ر ئەوهى كه هيماي زمانه وانى به هاكهى له و
 په يوه ندىانه وه وهرده گريت، كه له گه ل هيماكاني ديكه دا
 هه يه تى، ئاماژه كردنېش بۆ واتاكان دهسته بهر ناييت،
 مه گهر له ژير تيشكى په يوه ندىيه كانيه وه نه بييت به و
 هيمايانه وه، جا وشه ي (گهرم) له وه سفكردى شتېكدا
 به كارده هينين، له هه مان كاتدا سارد بوونى ئەو شته ر هت
 ده كه ينه وه، واته ههروهك ئەوه وايه بليين (سارد نيه)،
 به لام له هه مان كاتدا كاتى ده ليين (گهرم)، وهك ئەوه وايه
 بليين (زور گهرم) يان بليين (شله تين - نيمچه گهرم)،
 جوورى يه كه مى ئەم په يوه ندىيانه (هيلمسليف) به
 (په يوه ندى ناوخۆ) ناوزه دى كرد، واته هه ر هيمايه ك له و
 دوو هيمايه ئەويدى به مهرج وهرده گريت، له كاتېكدا جوورى
 دووهم به (په يوه ندى پاشكو) هه ژمار ده كريت، هيماي
 يه كه م دواى دوو هيماكه ي دووهم ده كه وييت، ليرهدا چهند
 جوړيك له هيماهه ن، كه (په يوه ستبوون) تيايدا له سهه به
 مهرجگرتنى هه ريهك له و دوو هيمايه بۆ يه كدى

راناوه ستيٽ، وشه‌ی (Wood) له زماني ئينگليزي (ئامانچ) دهگه‌يه نيٽ، به لام له هه مان کاتدا ئه و تهخته داره دهگه‌يه نيٽ، که دارتاش که لوپه‌لی لی دروست دهکات، ئه م وشه‌يه له رووی تيورييه وه يه ک وشه‌يه، به لام له هه مان کاتدا دوو هيماي زمانه واني ئه وتو دهگه‌يه نيٽ، که به شيوه‌يه کی ئازاد به يه کداچوونه و ئاوټه بوونه^(۱).

(هيلمسليف) چهند نه خشه‌يه کی پوليټکرد، که تياياندا چهند په يوه ندييه کی نيوان هيما زمانه وانيه کان روونکرده وه، که به هه مان شيوه‌ش په يوه ندييه کاني نيوان شوين و حاله‌تي شروقه‌کردنی خسته‌روو، ئه و دهستی کرد به ويکچواندنی په يوه ندييه کاني نيوانيان به و په يوه ندييه‌ی که له نيوان پيگه‌ی ژماره يان نمره و به هاکه‌يدا هه‌يه، ئه ویش له دووتويي زنجيره‌ی ژماره‌کاندا، ژماره له خانه (يه که کان) دا به هايه کی جياي له خانه‌ی دهيه کان و سه‌ده کان و هه زاره‌کاندا هه‌يه. له سه‌ر ئه م بنه‌مايه‌ش هيماي زمانه واني به رای ئه و ئه رکی زمانه واني خوئی له و پيگه شروقه‌يه وه و هرده‌گريٽ، واته له (په يوه ستيبوونه ناوخوييه که وه) وهری ده‌گريٽ، هه‌ردوو رووی هيماکه:

^۱ - بارييجيته بارتشت، مناھج علم اللغة من هرمان باول الی نعو م تشومسکی، ص ۱۷۷.

گوزارشتکردن و ناوهرۆك، هه‌ریه‌كه‌یان ئه‌وی دی به
مه‌رج ده‌گری‌ت نه‌ك ته‌نها پاش‌كو‌کردن وه‌ك ئه‌وه‌ی
سوس‌یر بۆ‌ی ده‌چوو، شتی‌کی دیکه‌ش كه‌ (هیل‌مسیف)
ئاش‌کرای کرد، ئه‌و په‌یوه‌ندیانه‌ بوو كه‌ له‌ ر‌سته‌دا به‌ دوا‌ی
یه‌ك‌دا دین، گری‌مانه‌كه‌ش له‌م پی‌گه‌یه‌دا ئه‌وه‌یه‌ كه‌ به‌ دوا‌یی
یه‌كه‌هاتی فۆ‌نیمه‌كان له‌ ر‌سته‌دا یان له‌ ئامرازه‌كه‌دا به‌
دوا‌یه‌کی‌بوونی‌کی چه‌سپاوه‌ و كو‌مه‌له‌ یاسایه‌کی زۆ‌ره‌ملی
ده‌ست‌نیشانیان ده‌كات و له‌ فه‌ره‌ه‌نگه‌وه‌ وه‌رده‌گری‌ت یان
له‌ ری‌وشوینه‌کانی وشه‌سازییه‌وه‌ وه‌رده‌گری‌ت، كه‌چی
بدوا‌یه‌كه‌هاتی وشه‌كان - هی‌ما‌كان - كه‌ له‌ خودی خو‌ی‌اندا
وشه‌یه‌كن سه‌ر به‌ ری‌سای جیا و هه‌مه‌جو‌رن، له‌وانه‌شه‌
ئهم به‌ دوا‌یه‌كبوونه‌ له‌ هه‌ندی‌ك زماندا ئازاد بی‌ت و سه‌ر به
هیچ ری‌سایه‌ك نه‌بی‌ت.

قوتابخانه‌ی نه‌ندهن، تیۆری ده‌وربه‌ر

قوتابخانه‌ی زمانه‌وانی ئینگلیزی له‌گه‌ڵ قوتابخانه‌کانی دیدا جیاوازی هه‌یه، ئه‌ویش له‌و رۆوه‌وه که ته‌نها له‌ژی‌ر کاریگه‌ری پۆزه‌تیفانه‌ی بیروبۆچونه‌کانی سۆسیردا نه‌بووه، به‌لکو کاریگه‌رییه‌کانی به‌بۆچونه‌کانی سۆسی‌ر له‌ چوارچێوه‌ی وه‌لامدانه‌وه‌کانی بۆ هه‌ندیک له‌ قسه‌ سه‌ره‌کییه‌کانیش دا‌رشتن، له‌ سه‌رووی هه‌مووشیانه‌وه جه‌ختکردنه‌وه‌ی سۆسی‌ر بوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که قسه‌کردن به‌ره‌مه‌میک‌ی تاکه‌که‌سییه‌ و هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ لایه‌نی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌ نییه، ئه‌م هه‌لوێسته‌ش له‌ لای قوتابخانه‌ی نه‌ندهن بۆ ره‌چه‌له‌کی دێرین ده‌گه‌رێته‌وه، که له‌ سه‌ره‌تاوه له‌سه‌ری رۆیشتوووه، چونکه (هامبۆلدت) که ئه‌لمانییه‌ ئه‌م بیروۆکه‌ی باسکردوووه و توویه‌تی زمان هیچ نییه، ته‌نها ره‌نگدانه‌وه‌یه‌کی فاکنه‌ره کۆمه‌لایه‌تی و رۆشنییری و ده‌روونییه‌که‌یه، له‌هه‌مان کاتیشدا ره‌نگدانه‌وه‌یه بۆ هه‌موو ئه‌م توخمانه‌ پیکه‌وه، ئه‌م بیروۆکه‌ش بۆ نه‌ندهن گوازارایه‌وه و زمانه‌وانه‌کانی ئینگلیز باسیان لێوه‌کرد، هه‌روه‌ها

قوتابخانهی ئینگلیزی له ژیر کاریگه‌ری زانایه‌کی زمانه‌وانی دیکه‌شدابوو، که فه‌ره‌نسی بوو، ناوی (بریئل) (Breal) بوو، که خاوه‌نی یه‌که‌م په‌رتووک بوو له بواری (واتاسازی) دا، که به ناوی (واتاسازی – semantics) نووسیوی و ئه‌م په‌رتووکه سالی (١٩٠٠) بو زمانی ئینگلیزی وه‌رگیردرا، ئه‌وه‌شمان له‌بیر نه‌چیت، پیوسته ئاماره بو ئه‌وه بکه‌ین، که کاریگه‌ربوونی قوتابخانهی ئینگلیزی به زمانه‌وانی ئه‌مه‌ریکی (ساپیر Sapir) و به په‌رتووکه‌کی که له‌ناویدا جه‌خت له‌سه‌ر راسته‌قینه‌یه‌ک ده‌کاته‌وه، که له‌لای ئه‌و بو‌چوونیکی دروسته، ئه‌و راسته‌قینه‌یه‌ش ئه‌وه‌یه که تو‌یژینه‌وه‌ی زمان به‌بی دوروبه‌ره رۆشنی‌ری و ژیا‌ری و ئه‌نتروپۆلۆجیه‌کی، تو‌یژینه‌وه‌یه‌کی بی ئه‌نجامه و هیچ به‌ره‌مه‌یک نادات به‌ده‌سته‌وه، به‌تایبه‌تی ئه‌و شتانه‌ی که په‌یوه‌ندیان به ئاسته‌واتاییه‌که‌وه هیه^(١).

لی‌ره‌دا گه‌ر خوازیاری ئه‌وه بین به‌دواداچوون بو ئه‌و سه‌رچاوه سه‌ره‌کیانه بکه‌ین، که زمانه‌وانه‌کانی له‌نده‌ن

^١ - بروانه: جیفری سامبسون، المدارس اللغویة، ترجمة نعیم الكراعین، المؤسسة الجامعية للنشر و التوزیع، بیروت، ط ١، ١٩٩٣، ص ٢٣٣.

بیرورا و بوچوونهکانی خوئیانیان لی هه لهینجاوه، ئەوا کاتیکی زۆرمان دەوێت، کهچی ئەوهی پێویسته لێردا بیلین ئەوهیه، که زمانهوانهکانی لهندهن بهم قسانه وهلامی سۆسیریان دایهوه: قسهکانی سۆسیر لهبارهی جیاکردنهوهی زمان و ئاخاوتن، لهسهر ئەو بنهمایه که دهلیت زمان بهرهمیکی کۆمهله و لهسهر بنهمای ریکهوتن دامهزراوه و ئاخاوتنیش بهرهمیکی تاکهکهسییه و هیچ پهیوهندییهکی به رهههنده کۆمهلایهتییهکهوه نییه، ئەوا ئەم قسهیه ورد نییه، چونکه ئەوان وا دهبینن که ئاخاوتن به ههمان شیوه کۆمهلایهتییه، ههروهک چۆن زمان کۆمهلایهتییه، چونکه مڕۆف زمان بهکاردهیئیت، بو ئەوهی پهیوهندییه کۆمهلایهتییهکان به پله یهک بههیز بکات، کهواته زمان و ئاخاوتن پردیکی پهیوهندییه لهنیوان تاکهکان و توێژهکانی کۆمهلگه دروست دهکات.

ئهم بیرۆکهش لای زمانهوان (جۆن رۆبیرت فیرس) (J. R. firth) و قوتابییهکانی دهنگدانهوهیهکی ههبوو، ئەم زانییه بیرۆکهکهی زۆر بهدل بوو، چونکه زمان لای ئەو پهیوهندییهکی ئەندامیانهیه به دهوروبهری کۆمهلایهتییهکه، راسته ئاخاوتن پرۆسهیهکی تاکهکهسییه به هه مانایهک

بیت، چونکه قسه‌که‌ر قسه‌یه‌ک ده‌کات و مانایه‌کی لا مه‌به‌سته، به‌لام ده‌وروبه‌ری کۆمه‌لایه‌تی زۆرجاران دیته ناو بابته‌که‌وه و ئەم قسه‌یه‌ه‌واله‌ی قسه‌کردنیک‌ی ئەوتۆ ده‌کات، که ئەگه‌ری زۆر فراوانتر هه‌ل‌ده‌گریت، بو‌ روونکردنه‌وه‌ی ئەم بیروکه‌ش، ئەم نمونه‌یه‌مان پیشک‌ه‌ش ده‌کات: I am coming to morrow ئەم رسته‌یه‌ی وت‌مان، پیش‌وه‌خت باس‌مان کرد‌بوو، له‌ پروانگه‌ی قسه‌که‌ره‌وه‌یه‌ک شت ده‌گه‌یه‌نیت، که‌چی له‌ گۆشه‌ی وه‌رگرتن و گوئیلبوونه‌وه‌ ئەم بژاردانه‌ له‌خۆ ده‌گریت:

* له‌ ئیستادا ره‌تکرده‌وه‌ی هاتنه‌.

* په‌یمان‌دان به‌ هاتن.

* هه‌ره‌شه‌.

* ئاگادارکردنه‌وه‌.

* ده‌ست‌نیشان‌کردنی کاتی هاتن، به‌و حیسابه‌ی که

ریک‌که‌وتوون له‌سه‌ر هاتنه‌که‌.

* ده‌ست‌نیشان‌کردنی ئەو که‌سه‌ی که‌ دی (من).

ئەم زمانه‌وانه‌ بو‌ زانینی مانای خوازاو، شیک‌ردنه‌وه‌ی ئەم ئەگه‌رانه‌ی ئەنجام‌دا، که‌ پاشان په‌لی بو‌ هه‌له‌یتجانی چه‌ند ئەنجام‌یک‌هاویش‌ت، که‌ زۆر گ‌رنگن، ئەو ئەنجامانه‌ش ئەوه‌یه: ئاخاوتن لای سو‌سی‌ر تاکه‌که‌سییه‌،

پیوستی به سنوور و بارودوخی کۆمه لایه تی وا هه یه، که
واتاکانی دهستنیشان دهکات، ئەم سنوور و بارودوخانهش
هه موویانی له چوارچیوهی دهوروبه ردا هه شارداوه،
مه به ستیشی له دهوروبه ر ئەو شته یه، که به دهوروبه ره ی
بارودوخی یان دهوروبه ره ی شوین **Context of situation**
دهناسریت.

دهستنیشانکردنی ماناش به گویره ی دهوروبه ره که
پیوستی به زانیی ئەم شتانه هه یه:

۱- ئەو شوینه ی پرۆسه ی ئاخاوتنه که ی تیدا ئەنجام
دهدریت.

۲- کات.

۳- ئەو که سانه ی به شداری له ئاخاوتنه که دا ده که ن.

۴- ئەرکی گوتاره که و مه به ست له وتنی گوتاره که.

(فیرس) دهوروبه ره ی بۆ دوو به ش پۆلین کرد، یه کیکیان
دهوروبه ره ی زمانه وانی بوو، که مه به ستی دهوروبه ره ی
واژه یه که بوو (Verbal context) به هه موو دهنگ و
شیوازی وشه سازی و ئەو برگانه ی که ئاوازی نه بره بیان
هه یه و زنجیره ریتیمی یان برگه یه کان و ریسا پیکهاته یه
ریزمانیه کان و ئەو رستانه ی که له یه ک ریزدا پیکه وه به
یه که وه به ستراون و به یه کداچوونه، دووه میش

دهوروبهري بارودوخ ياخود ئه و پيگهيهيه، كه به و
مهرجانهي باسمانکردن دهستنيشاني کردون^(۱).

به راي ئه و پيوسته ئاخوتن و زمان ههردووكيان وا
ليي بكوڤدريتهوه، كه يهك بونيادن، ئهويش له
تويژينهوهيهكدا كه پشت به شيكردنهوهي وهسفي
ناوخويي ببهستيت، و لهپال ئهوهشدا له دهرهوهشيدا ئه
پروسهيه ئه نجام بدريت، سهبارته به دهنگهكان و ئه و
پهيوهندييهي كه لهنيوان دركاندن و وشهسازيدا ههيه،
تويژهري زمانهواني ههردهبي تيبيني ئه و پهيوهندييه بكات
كه لهنيوانياندا ههيه، بو نمونه دريژكردنهوهي بزوينهكه
له وشهي (سافر - گهشتي كرد) جياوازي لهگهله وشهي
(سفر - گهشت) دا ههيه، ههروهها زيادكردني (هيز) لهسه
برگهيهك له و برگانهي كه وشهكهيان ليپيكهاتوه، بو
ههيه شيووازي وشهسازييهكهي بگوڤريت، ههروهك له
وشهي (star) ئينگليزيدا بهدي دهكريت، پشت بهستن به
برگهي دوايي، دهيكاته (ناو)، كهچي پشت بهستن به
برگهي يهكه، دهيكاته (كار)، ئه مجوره گوڤرانكارييه
واژهيهش بو دهوروبهريه زمانهوانييهكهوه يان دهوروبهريه

۱- ابراهيم خليل، في اللسانيات و نحو النص، دار المسيرة للنشر و
التوزيع، عمان، ط ۱، ۲۰۰۷، ص ۳۰.

واژه‌ییه که ده‌گه‌رِیته‌وه، ده‌شکریّ وردتر بلیین: په‌یوه‌ندی به‌ده‌وروبه‌ره ده‌نگییه‌که‌وه^(۱) هه‌یه، به‌لام ئایا ده‌کریّ باز له‌سه‌ر رِوْلی گویگر بدات، که درک به‌م جیاکاریانه ده‌کات؟ ئایا چ که‌سیک بریار له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌دات، که پشت به‌ستنی بیستراوه و له‌سه‌ر بر‌گه‌ی یه‌که‌م یان بر‌گه‌ی دووه‌م جیبه‌جی ده‌بیّت؟ ئه‌میش له‌حاله‌تیکدا گه‌ر گویگره‌که‌خوئی ئه‌م مه‌سه‌له‌یه بخه‌ملیّیت و ده‌ستنیسانی بکات، له‌سه‌ر ئه‌م بنه‌مایه ئیّمه بیگومان ده‌بیّ نه‌ریته درکیندراو و بیستراوی درکپیگراوییه‌کان به‌هه‌ند وه‌رگرین، ئه‌مه‌ش ئه‌و چه‌مکه‌یه که له‌واژه‌ی ده‌وروبه‌ری ده‌ره‌کیدا خوازیاری پیکانی بوو.

له‌لایه‌کی دیکه‌وه (فیّرس) وای ده‌بینیّت که ناسینه‌وه‌ی گویگره‌که‌بوّ هیّمای زمانه‌وانی و په‌یوه‌ندی (هیّما) به‌(هیّمابوکراو) و گوزارش‌تکردن به‌ناوه‌رؤکه‌وه‌بوّ ده‌ستنیشانکردنی مانا به‌س نییه، به‌لکو ئه‌و شته‌ی که یارمه‌تی ده‌ستنیشانکردنی ده‌دات، سه‌رباری ده‌وروبه‌ره واژه‌ییه‌که، نه‌ریتی کۆمه‌لایه‌تییه، بوّ نمونه‌وشه‌ی (Set) ی ئینگیزی له‌فه‌ره‌نگدا (۱۶۵) مانای هه‌یه، که له

۱- جیفری سامبسون، المدارس اللغویة، ترجمة نعیم الکراعین، المؤسسة الجامعیة للنشر و التوزیع، بیروت، ط ۱، ۱۹۹۳، ص ۲۲۶.

فەرھەنگى ئۆكسففورددا بە ھەژدە لاپەرە شرۆڤەكراو،
 باشە ئايا گويگر كاتيگ گويى لەم وشەيە دەبیت، دەتوانیت
 ھەموو ئەو مانایانە لەبەر چاۋ بگريت و بيانھينيتتەوہ يادى
 خۆى؟ بېگومان ئەمەش مەحالە، چ بۆ خوينەر و چ بۆ
 گويگر، بگرە بەشیکيش لەو مانا و لەو لاپەرانە بە ھزرياندا
 گوزەر ناکات، بەلکو ھەردووکیان پەنا دەبەنە بەر
 دەوروبەرەكە بە ھەردوو جـۆرە واژەيى و
 ھەنووکەيیەكەى، كە تيايدا ئەو توخمانەى تايیەتن بە
 سروشتى بابەتەكە و بە سـيـبـەرە رۆشـنبـيرى و
 كۆمەلایەتییەكانییەوہ دەورناخريئەوہ، واتە واتا توانای
 قسەکردن لەسەر ئەداکردنى ئەركە پەيوەندییەكان خۆى
 پيويستى بەوہ ھەيە لە دەوروبەرە كۆمەلایەتییەكەى خۆى
 دايبينين، بەشیکيش لەم دەوروبەرە، ئەو بارودۆخەيە، كە
 كاريگەرى لەسەر پرۆسەى گەياندن دەبیت، بۆ نمونە:

۱- حالەتى راستەوخۆى قسەكەر.

۲- ئەركى قسەکردن و ئامانجەكانى.

۳- ئەو چالاکییە کردەبیانەى لەكاتى قسەکردندا لە

قسەكەرەوہ دەردەچيئت.

۴- ئاستى قسەكەر لەرووى رۆشنبيرى و پيشەيیەوہ.

۵- په چا وکړدنی په گه زی قسه که ره که چ نیږ بی و چ می.

بلا و بونو و هې بیرو بؤ چو و نه کانی (فیرس) له م بابه ته دا، بووه هؤی دهر که و تنی قوتا بخانه یه کی زمانه وانی، که گرنگی به تو یژینه و هې ئا خاوتن د هدا، که بووه هؤی سه ره له دانی بابه تییک به (شیکردنه و هې گوتار Discourse analysis) و هسف ده کریت، ئەم بابه ته زمانه وانه کان گرنگیان پید، به شیوه یه ک بووه یارمه تید هریک بو دهر که و تنی زانستیکی تاییه ت به زمانه وانی یه و ه پیه وسته، که پیی د هوتریت (زانستی تییکست Text Linguistics). هه روه ها رؤ چوون و قولبو و نه و ه له تو یژینه و هې ره هندی کؤمه لایه تی گه یان دنی زمانه وانی، بووه هؤی دهر که و تنی بواریکی تاییه تی زمانه وانی، که به (socio – linguistics) (کؤ زمانه وانی - زمانه وانی کؤمه لایه تی) ناو ده بریت، ئەم بابه ته شمان به دریژی له و به شه دا باس کړدووه، که به زمان و کؤمه لگا تاییه ته.

قوتابخانه‌ی ئەمەریکی: تیۆری جۆراوجۆر

قوتابخانه‌ی ئەمەریکی لە سەرەتاوە لە هەموو شتێک زیاتر ئاراستەکە‌ی بەرەو رێزمان بوو، لە ساڵی (١٩١١) زنجیره‌ی پەرتووکی‌ک لە زانکۆ‌ی ئەندیانای ئەمەریکی بۆ بوو، لە نۆوانیاندا پەرتووکی‌ک هەبوو، بە ناوی (رێبەری زمانەکانی هیندۆ - ئەمەریکی)، که زمانەوانان (فرانز بواز Boaz (١٨٥٨ - ١٩٤٢) نووسیوی و ئەوە‌ی تێدا پوونکردبوو، مەزنتەری خەسلەت که زمانەکانی هیندۆ ئەمەریکی لەوانی دی جیا دەکاتە‌وه، یاسا‌کانی رێزمانە.

هەندیک لەو زمانانە بۆ نموونه تەنها یەک شیوازی ژمارەیان تێدا، که شیوازی تاکە، واتە شیوازی دوانە‌یی و کۆیان تێدا نییه، هەندیکیش لەو زمانانە (کاری) وای تێدا نییه، که ئاماژە بۆ رابووردوو بکات، هەروەها (کاری) وای تێدا نییه، که ئاماژە بۆ (ئێستا) بکات، لێره‌دا ئەم دوو گوزارشتە بە یەک یاسای رێزمانی و وشە‌سازی ئاماژەیان بۆ دەکریت:

The man is coming

The man was coming

لیڙه‌دا به‌هۆی ده‌وروبه‌ره‌که‌وه کاته‌کان ده‌ناسریتنه‌وه، هه‌ندی‌ک له‌م زمانانه جیاوازییه‌ک ده‌خه‌نه نیوان ئه‌و ناوانه‌ی، که بۆ زیندوو و نازیندوو به‌کارده‌هیتین، ئه‌ویش به‌هۆی ئامرازی ناساندنه‌وه، ئه‌م حاله‌ته‌ش له‌ زمانه ئه‌وروییه‌کان و زمانه‌ فه‌ره‌نسییه‌کاندا بوونی نییه، چونکه ئه‌م زمانانه جیاوازی له‌نیوان میننه و نیڙینه‌دا ده‌که‌ن، ئه‌ویش به‌ به‌کاره‌یتانی ئامرازی ناساندنه‌وه، که له‌ زمانی فه‌ره‌نسیدا کاری پیده‌کریت، له‌ هه‌مان کاتدا جیاوازی له‌نیوان ئه‌و ناوه‌ ناکات، که بۆ زیندوو و نازیندوو به‌کارده‌هیتیت⁽¹⁾، هه‌رچه‌نده ئه‌م بیروپرایانه‌ی له‌ په‌رتووکه‌که‌ی (فرانز بواز)دا هاتوون، گرنگن، که‌چی باوکی راسته‌قینه‌ی زمانه‌وانی ئه‌مه‌ریکی له‌ سه‌ده‌ی بیسته‌مدا (ئیدوارد ساپیر Sapir) ه (1884 - 1939)، که له‌ سه‌ره‌تادا له‌ ژیر کاریگه‌ری ریزمانزانه تازه‌کان و بیروپراکانی (فرانز بواز)دا بوو،² (ساپیر) جگه له‌ گرنگیدانی به‌ زمان، گرنگی به‌ ئه‌نسرۆپۆلۆجی و ئه‌ده‌ب و

¹-John Loyns, Chomsky, Fontana press, 3th ed, 1991, p 27.

²-John Loyns, Chomsky, 1991, p 29.

هونه ر و مؤسقیقاش ده دات، له بواری زمانیشدا تهنها یه ک پهرتووکى نووسى، که ناوى (زمان - Language) بو، چاپى یه که مى له سالى (۱۹۲۱) دا دهرچوو، ئەم پهرتووکە له لایهن (مونسیف بن عاشوور) له تونس بو سهر زمانى عهره بى وه ریگیژاوه، ههرچه نده ئەم پهرتووکە بچوو کیشه، که چى چه نده ها توژیینه وهى گۆتۆته خو، که په یوه ندىيان به دهنگه کانه وه هه یه و چهن د به راوردکاریه کیشى له نیوان زمانه کاندا تیدا کراوه، به تايبه تى له بواره فۆنۆلۆجییه که یدا. بیروپراکانشى له باره ی زمان و هیما زمانه وانیه کاندا له م چهن د خاله دا کورت ده که ینه وه:

* زمان سیسته میکی دوانه ییه و ههر دوو لایه نه که ی له دوو ئاراسته ی هاوته رییدا شانبه شانى یه کدى دهرۆن به ریوه، به لام به یه کدیش ده گهن، یه که میان واتایه، که بابه ته که ی سهر به (واتاسازى) یه، دووه میشیان (شیوه) یه، که بابه تیکی ریژمانییه.

* ریژمان له بواری زماندا پیویستی به توژیینه وه یه کی فۆرمییه (شیوه)، چونکه ریژمان له بنه رهدا مؤرکیکی (فۆرمى) هه یه، ئەوپه ری کۆششى ریژمانناسه کانش له باسکردنى فۆرمى پیکهاته کاندایه، که بووده ته یاسای چه سپاو، ئەویش له بهر دووباره بوونه وه یان و به دوای

یه کتریان له به کارهیتاندا له لای نه وه کان، که نه وه دواى نه وه رېککه و توون له سهر به کارهیتانیاں.

* ئەو پيى وایه لایه نی په یوه ندىدار به ماناوه پيوستییه که له ریزماندا باز له سهر پرسه فورمییه که دهدات، بو ئەنجامدانی توژیژینه وهی رۆشنییری و وته و قسه نه سته قه کان و فولکلوری میلی به گشتی، که مۆرکیکه ئەو کومه له یه هه لیگرتووه و زمانه که ی به کاردینن، که له بنه رهدا به گویره ی بوچوونی ئەو ته نها ئامرازی په یوه ندىکردن نییه، به لکو له هه مان کاتیشدا ئامرازیکه ده بیته رهنگدانه وه و وینه یه کی رۆشنییری و ژینگه یی به کارهیته رانی زمانه که، به هه موو به ها و داب و نه ریته کانیا نه وه، بو نمونه له (ئالاسکا)، ئەسکیمۆکان به زمانیکی زور سهره تایی قسه ده کهن، که پره له و وشانه ی ئاماژه بو به فر و سه هۆل و جوړه کانی و پله کانی و شیوه هه مه جوړه کانی ده کهن، که چی له هه ندىک زماندا وه کو زمانى عه ره بی ته نها یه ک دوو وشه هه ن ئاماژه بو به فر ده کهن.

ئهم گریمانه یه ی که گوزارشت له ژینگه ی زمان ده کات، به گریمانه که ی (ساپیرا) و (وورف) ناوی ده رکرد، پیشتريش ئاماژه مان بوی کرد، کاتیک کاریگه ری زمانمان

لهسه ر بير باسكرد، تيرامانيش له م مهسه لهيه، ئەم شتانه دهگه يه نيت:

۱- بيگومان زمانى ديارىكراو پيش هه موو شتيك به رهه ميكي كومه لايه تيبه.

۲- ناكري تويزينه وهى زمان به جيا له دهو روبه رى روشنيرى (دهره كى) و كومه لايه تى ئەنجام بدرت.

پاش ده رچوونى په رتووكه كه هى (ساپير) به دوازه سال، په رتووكيكي ديكه به هه مان ناو نيشان ده رچوو، كه نووسه ريكي تر له ژير كاريگه رى (واتسون - Watson) دا بوو و نووسيويوى، (واتسون) دامه زرينه رى قوتا بخانه ي رهو شتكارى بوو له دهرووننا سيدا، ناوى ئەم نووسه ره (ليونارد بلومفيلد) Bloomfield (۱۸۸۷ - ۱۹۴۹) بوو، كه له وانى پيش خوى زياتر كوششى خسته گه ر، بو ئە وهى زمانه وانى بكاته تويزينه وهيه كى زانستى سه ره به خو و جيا له زانسته كانى دى، ئەمه ش ئەو ئامانجه بوو، كه (سو سيئر) خهوى پيوه ده بينى^(۱)، هه ر له بهر ئەوه هه رچى لايه نيك له په رتووكه كهيدا كه تويزينه وهى به پيى پيوه ره زانستى و بابه تيبه كان سه خت و دژوار بوو، وه لاي نا، بو نموونه مه سه له مرويبه كان و روشنيريه كان و

1- John Lyons, Chomsky, p 29 – 30.

ئارەزووەکان لەو مەسەلانەن، کە سەردانانەوینن بۆ
 دەسەڵت و پێوەری ئەزموونگەری، لەم مەسەڵەیه‌شدا لەژێر
 کاریگەری شتیکدا بوو، کە لە دەروونناسیایە پێبازی
 رەوشتکاری (Behaviorism) ناو دەبریت، ئەم پێبازەش
 لەسەر ئەو پایەیه دەووستیت، کە دەبێ خۆت لە هەموو
 شتیک دوورەپەریز بگریت، و تییینی ناکریت و ناپیوریت،
 تەنانەت عەقڵ و میشکیش وەک سەرەتایەک و دەسپێک
 وایە لەلای زمانەوانە لاسایکەرەکان، هەموو شتیکیش لە
 پوانگە پەوشتکارییەکانە وەلامدانەوهی (Response)
 ئەندامییە بۆ ئاگادارکردنەوهیەک یان هەر وروژاندنیک
 دەرەکی، کە لە ژینگە پەرووبەری کائینی زیندوووه
 سەرچاوه دەگریت.

جا لەبەر ئەوهی قسەکردن پەوشتیکی ماددی
 بیستراوه و دەکری بخریتە ژێر تییینیکردنەوه، ئەوا
 (بلۆمفیلد) تووژینه‌وهی دەنگەکانی کردۆته دەستپێک، کە
 لیانەوه هەنگاو بەرهو بابەتەکان دەنیت و هەلەدەستیت بە
 پێناسەکردنی زمان و وا پێناسەیهی دەکات، کە
 درکیندراویکە لە ئاگادارکەرەوهیەک یان وروژینه‌ریکە و
 بەرەمهاتوو و پەل بۆ وەلامدانەوهیەکی درکیندراو یا
 نەدرکیندراو دەکیشی، لەم حالەتەدا درکیندراوی یەکەم

دهبیته ئاگادارکه ره وهیه که یان وروژینه بۆی، بۆ
 روونکردنه وهی ئه مهش، نموونهی (جاک) و (جیل) و
 (سیو) مان بۆ دینیته وه، ئه م نموونه یه ش به کورتی ئه وهیه
 (جیل) ههست به برسیتی دهکات و کاتیکیش درخته که
 دهبینی، سیویکی پیوهیه، ئه وکاته رۆلی سیوه که دهبینیت و
 له گه ل ئه وهی برسیشیتی، ئینجا هۆشداری ده دات و له
 حاله تی وروژاندایه و دهست دهکات به قسه کردن و له
 (جاک) داوا دهکات، سیوه که ی بۆ بینیت، لیره دا قسه که ی
 (جیل) سه بارهت به (جاک)، وهک ئاگادارکه ره وهیه ک و
 وروژینه ریکی لی دیت، له بهر ئه م هۆکاره یان دهست
 دهکات به قسه کردن و ده لیت سیوه که ئاماده ده که م یان
 ته نها داواکاریه که جیبه جی دهکات، ئه مهش حاله تیکی
 وه لامدانه وهییه، که روو ده دات.

ئه م چیرۆکه ش به رای (بلۆمفلید) به لگه یه که له سه ر
 ئه وهی قسه کردن ره وشتی که له ئه نجامی وه لامدانه وهی
 ئاگادارکردنه وهیه کی ده ره کییه وه په یدا ده بیته ⁽¹⁾.

ههروه ها چۆم سکی (Chomsky) - پاش که میکی دیکه
 باس له بیرو پراکانی ده که ین ،، وه لامی ئه م بیرو که یه ی
 دایه وه و گوتی: ئه م بیرو که یه، بیرو که یه کی ورد نییه،

1- John Loyns, Chomsky, p 32.

به لگو هر له بنه پته وه هه له يه، چونكه مروّف به دهر له
 وروژينهر و ئاگاداره كه ره وه دهره كييه كان تواناي
 قسه كردني هه يه، له هه مان كاتيشدا مروّف به بي
 ئاگاداره كه ره وه و وروژينهري دهره كي ده توانيت قسه
 نه كات، دهشتوانيت له گه ل خويدا قسه بكات و به هوئي
 قسه كردنه وه بيربكات وه و له كاتي خه وتنيشدا قسه بكات،
 له وانه شه ليي داوا بكريت كه قسه بكات، به لام مان
 ده گريت و قسه ناكات، قسه كردن جگه له وه ي
 نيازمه ندييه كي بايولو جيه، له هه مان كاتيشدا چالاكييه كي
 ئه قلى رووته، كه هه موو هيژه دهر ووني و ميشكييه كان
 مروّف و يادگه ي چالاک و يادگه ي دوورهاويژ و تواناي
 بير كردنه وه و گومان له ميشكي مروّفدا و به شه كان
 تاييه ت به قسه كردن و بيستن و شروقه كردني واژه و
 وه لامدانه وه و وه لامدانه وه ي بوي، و هه موو به شداري تيدا
 ده كهن و رولي تيدا ده بينن، جگه له م ئه ركانه ش هيچي
 ديكه ي نييه، به هه مان شيوه ش قسه كردن چالاكييه كي
 ناغريزه ييه، جگه له وه ش چالاكييه كي عه قلانه يه كه به
 راهينان - راهاتن و فيربوون به رده وام وهرده گيريت.

ههروهها (بلومفيلد) به و تويژينه وانه ناسرا، كه
 دهر باره ي (فونيم) و (مورفيم) ئه نجاميانيدا، له گه ل

ئەو ھەشدا بەو تیۆرەى خۆى ناوى دەرکرد، كە بە (تیۆرى پیکھاتە راستەوخۆكان Immediate constituent theory) ناونرا، كە بەم دوو پیتە كورت دەكریتەوہ (I,U)، بە راي ئەو كار و ئەركى ریزمانناسەكان تەنھا شیکردنەوہى رستەیە بۆ پیکھاتە ریزمانییە راستەوخۆكانى خۆى، پاش ئەمەش شیکردنەوہى ئەم پیکھاتانەىە بۆ پیکھاتەى ریزمانى و بەمشيۆەىە... ھتد، تاكو پرۆسەى شیکردنەوہەكە دەمانگەىەنیتە راددەىەك كە پرۆسەكە ئەستەم دەبیئت، پاشانىش دیینە سەر قسەكردن لەسەر ئەم تیۆرە، ئەویش پاش تەواوكردنى ئەم پيشەكییە لەكاتى باسكردنى ئاستى پیکھاتەىی.

لەوكاتەوہى بیروپراكانى (بلۆمفیلد) ناوبانگى وەرگرت و بەھەمان شيۆەش بەرەنگارى رەخنە بووہوہ و لەم كەین و بەینەدا ریزمانیكى دى پەیدابوو، كە یەكیك بوو لە قوتابیانى خاوەن پەرتووکی (زمان)، كە ناوى (ھاریس Harris) بوو. تیۆرەكەى (بلۆمفیلد)ى خویندەوہ و ئەو رەخنەنەشى زانى، كە ئاراستەى دەكران، بۆیە لە كۆششدا بوو بۆ ئەوہى نموونەىەك لە خویندنى ریزمانى پيشكەش بكات و لەسەر نموونە دیرینەكە بازبەدات و

خه وشه کانی وه لابنیت^(۱). ئەوه بوو په رتووکیکی به ناو نیشانی شیکردنه وهی گوتار (Discourse Analysis) نووسی و تیایدا تیوری ناوبرای خسته بهر ره خنه کانی خویه وه، و له هه مان کاتیشدا پیشنیازی نمونه یه کی دیکه ی کرد، که به (تیوری دابه شکردن. Distribution theory) ناوی ده رکرد، ئەم تیوره له سه ر بنه مای پولینکردنی وشه کانی زمان له چهند خسته یه کدا دارپژراوه، ئەویش به پپی ئەو مؤرفیمه ئازاد و به ندانه ی که له زماندا به دی ده کرین، هه موو مؤرفیمیک له و مؤرفیمانه سه ر به دارشتیکی وشه سازیانهن، هه موو دارشتیکی وشه سازیش خانه یه ک له و خانانه ی هه یه، که رسته یان لی دروست ده بیت، ئەو شیوازه ی سه ر به (ناو)ه، بو نمونه ده که ویتته پاش ئامرازی ناسیاوی، به لام ئەو شیوازه ی سه ر به (کار)ه، ناکری بکه ویتته پاش ئامرازی ناسیاوییه وه، ئەو شیوازه ی سه ر به به شی کاره کانه، ناکری بخرینه پاش ئامرازه کانی په یوه ندیییه وه.. ئیدی به مشیویه.

هه روه ها (هاریس) به هه مان شیوه باسی شتیکی کرد، که به هه ردوو گوشه ی رسته ده ناسریت، ئەمانهن: گوشه ی ئاسویی یاخود دراوسیتیته ی و گوشه ی ستوونی

¹- John Loyns, Chomsky, p 34 – 35.

يان جيگورڳي، مەبەستيش لەم گۆشەيە ئەو شتانەيە كە لە ياداشتي قسەكەر و گويگردا دروست دەبن، لە تيكراي ئەو بژاردانەي كە دەكرى لەجياتي يەكدي ناويان بيريٽ، لە خودي خوياندا قسەكاني سۆسيّرمان بيردەخەنەو، كە باسي لە پەيوەندييە پيكهاتەييەكان دەكرد، بۆ نمونە لەو قسانەش ئەو شتانەي كە بە پەيوەندييەكاني ستووني و ئاسويي ناوزەد دەكرين.

سەبارەت بە (ھاريس)يش بۆ يەكەمجار ئەوھي رپونكردەو، كە ھەر گۆرانكاربيەك لە رستەدا بەجيگورڳي پيكرديان، وا دەخواريٽ قسەكەرەكە ھەستيت بە چاوپياخشاندنەوھي توخمە دراوسيئەكان، چونكە لەوانەيە ناچاربيٽ بەوھي يەكيك لەم توخمانە بگورپٽ، بۆ ئەوھي لەگەل بژاردەيەكي ديكەي تازەدا گونجاويٽ، واتە ھەموو گۆرانكاربيەك لە گۆشەي دراوسيئەتيدا گۆرانكاري لە گۆشەيەكي ديكەدا بە دواي خويدا دينيت و بە پيچەوانەوھش (ھاريس) ئەو ھۆشياربيەي لا دروست بوو كە زۆر پيويستە ماناكان بەھەند وەرگيرين، ئەويش لەكاتي ئالۆزبووني ياسا ريزمانبيەكان، ھەرچەندە ريزمان بە خوي شتيكي شيوھييە - فۆرمييە و ناوەرۆك نيە، لەبەر ئەو دەبينين بۆ نمونە ئەو (كار)ھي لە زماني ئينگليزيدا

دهكه ويته پاش (بكه ر)هوه، پيويسته گونجاوي بكه ره كه
 بيټ و گونجاوي تواناكانى نه نامدانى بيټ، رسته يه كي
 وهكو (The ball hit the man) هه رچه نده له رپووي
 ياساي ريزمانييه وه رسته يه كي راسته، كه چي لوجيكي
 زمانه واني ره تي ده كاته وه، چونكه (كاراي) (hit) له
 دووتويي (كار)ه كاندا نييه، واته له و كارانه ي كه توپه كه
 نه جامي ده دات، به لكو پيويسته (بكه ر)ه كه زيندوو و ژير
 بيټ، هه واله كردنى (كار) بو سهر (بكه ر)ه كه له خوازه
 شيعرييه كاندا نه بيټ، ده بيټ نه م هرجه ي تيډا ره چاوبكريټ،
 نه م چه مكه ش (چومسكى) پشتي پيټ به ست له بواري
 م هرجدانان بو نه و ريزمانه واتاييه فهره نكيانهي كه له
 ريزماندا به دي ده كرين.

تیۆری زمانه‌وانی لای چۆمسی

چۆمسی له (سالی ۱۹۲۸) له (فلادلفیا) له‌دایکبووه و له زانکۆی (په‌نسلفانیا) ماتماتیک و فه‌لسه‌فه و زمانی خویندوو، له هه‌ردوو زانکۆی (په‌نسلفانیا) و (هارقارد) دکتۆرای له زماندا هیناوه و بووه‌ته ئه‌ندام له ژماره‌یه‌ک له کۆمه‌له‌ زمانه‌وانیه‌کان، (چۆمسی) به‌وه ده‌ناسریت که له چه‌ند بواریکی هه‌مه‌جۆردا سه‌ری ده‌ره‌یناوه، ئه‌و توێژه‌ریکی بواری زانست و زمان و فه‌لسه‌فه‌یه، هه‌روه‌ها نووسه‌ریشه له بواره‌کانی رۆژنامه‌وانی و سیاسیی، هه‌رچه‌نده به ره‌چه‌له‌ک جووله‌که‌یه، که‌چی دژ به بزووتنه‌وه‌ی زاینیه، له‌گه‌ل مافه‌کانی گه‌لی عه‌ره‌بی له فه‌له‌ستیندا بووه و دژ به جه‌نگی یه‌که‌می که‌نداو و داگیرکردنی عێراق له‌لایه‌ن ئه‌مه‌ریکا، هه‌روه‌ها پیش ئه‌وه‌ش دژ به جه‌نگی قییتنام بوو و بیروبوۆچوونه زمانه‌وانیه‌کانیشه له زۆربه‌ی ولاتانی جیهاندا ناسراون، که له‌م خالانه‌دا چر ده‌بنه‌وه:

۱. توانست و چالاکی:

به رای چۆمسیکی جیاوازی ههیه له نیوان ئه وهی زمان به هه موو ره هه نده ریزمانی و وشه سازیه کانییه وه ده زانیته له گه له به کارهینانی ئه و زمانه، مرؤف هه ره له مندالییه وه کومه له یاسایه کی ریزمانی سنووردار فیرده بیته، که به هویانه وه به ویستی خوی رسته پیکده هیئته و لییان تیده گات چ یه کجار گوئی لی بو بیته یان پیشوهخت گوئی لی بو بیته، به لام چالاکی بو ئه و زمانه له وانه یه به هه مان ریزه ی زانینی ریزمانه که ی نه بیته، چونکه جاری وا هه یه پراکتیزه کردنی یاسا ریزمانیه کان له لایه ن ئه وه وه تووشی لادان ده بیته و لار و له ویتری تیده که ویته، له وانه شه له یاسا ریزمانه که لادبات و باشتر زمانه که پراکتیزه بکات، بیگومان له سه ره ئه م بنه مایه ئه و که سانه ی له زانینی زماندا له یه ک ئاستدان، له وانه یه له کاتی به کارهینانی زمانه که دا ئاستیان به رز و نزمی تیدا بیته، چونکه له به کارهیناندا فاکته ره ده روونی و که سی و بارودوخی په یوه ندی زمانه وانی رۆل ده گیژن، ئه م جیاوازییه ش له و حاله ته دا زیاتر ده بیته، که قسه که ره که دوو چاری هه ندیک له نه خۆشییه کانی گوتن بو بیته، وه کو زمانگیژی و فسه زمانی و هه له ی زمانی و..... هتد، جا جیاوازی نیوان

توانست و چالاکی لای چۆمسیکی وهک ئەو جیاکردنەوهیە وایە که (سۆسیئر) لەنیوان زمان و قسەدا دەیکرد، هەر وهک چۆن لای (سۆسیئر) زمان پیکهاتەیهکی کۆمه لایهتییه، که له میشکدا رهگی داکوتاوه، بهههمان شیوهش (توانست) به رای چۆمسیکی شتیکه لهپیش قسهکردنەوهیە و له میشکدا دامهزراوه، هەر وهک چۆن قسهکردن له لای (سۆسیئر) به رهه میکی تاکه که سییه و به بهکارهینانی شتیکی کۆمه لایهتی پیشوو ئەنجام دهدریت، به ههمان شیوهش چالاکی لای چۆمسیکی تاکه که سییه و فاکنه ره خودییه کان کاریان له سه ره دهکن. چۆمسیکی زاراوهی (Competence) بۆ (توانست) دانا و زاراوهی (Performance) ی بۆ چالاکی دانا، ئەم دوو زاراوهیهش له هه موو زاراوهکانی تر له تویرینه وه زمانه وانیه هاوچه رخه کاندایاوترن.⁽¹⁾

¹ - John Loyns, Chomsky, p 29 – 30.

۲. وەرگرتنى زمان:

پرسىارىك ھەيە ھەمىشە لە ھزرمان دەگوزەرىت، ئەويش ئەودىە لە كويۇو تىوانست لەلای قسەكرانى زمان دروست دەبىت؟ وەلامى ئەم پرسىارە وا پىويست دەكات بە دواى بابەتتىكى گرنگدا بگەرىين، كە لە وەرگرتنى زماندا بەرجهستە دەبىت، مەسەلەيەكە چۆمسكى گرنگىيەكى زۆرى پىداو، ھەموو مندالىك تەندروستى باش بىت، ئەوا تىوانايەكى زگماكى بۆ فىربوونى قسەكرىن ھەيە، ئەم فىربوونەش لە لەدايكبوونەو دەست پىدەكات و بە بەكارھىنەنى ئەندامانى دركاندن، تىواناي دەنگ دەركردنى زۆرتەر دەبىت، پاشانىش تىواناي ئاويتەكردنى دوو دەنگ بەيەكەو لەلای مندال پەيدادەبىت، بۆ دروستكردنى بىرگەيەكى وەكو: دايكە و بابە، ئەم قۇناغەش لەراستىدا پىشەكىيەكە بۆ قۇناغىكى دواتر، تىواناي وتنەوھى وشەكانى لەلا زىاتر دەبىت، كە بۆ قوتابخانەكەى دوايى ھەنگاودەنىت لە پىكھىنەنى دوو وشەو دەست پىدەكات، لەم حالەتەدا ئەو خىرايىھى بۆ وەرگرتن بەدەستى دەھىنىت، بە تىوانايەكى لە رادەبەدەر ھەژمار دەكرىت، چونكە تىبىنى ئەو كراو مندال نىوانى سالانى دووھم و پىنچەمدا دەتوانى لە يادگەى خۇيدا كۆمەلە ياسايەكى رىزمانى

خه زنبكات، كه تواناي دروستكردي رسته و دهربرپيني تازهي پي ده به خشن، كه پيشتر نه بيبستونه، به هه مان شيوهش تينه گه يشتني ئه و رسته تازانهي بو يه كه مجار گويي لييان ده بيت، وهرگرتي زمان له لايه ن منداله وه له قوناغيني دياريكراودا راناوه ستيت، به لام له سه ره تاي سالاني ته مه نيدا خير اتر زمان فيرده بيت، پاشان له ته مه ني خويندندا ده گه رپيته وه سه ر حاله ته ئاساييه كه ي خوي. (چومسكي) ئه و بيرۆكه يه كي ره تكرده وه، كه ده لي وهرگرتي زماني دايك و باوك له لايه ن منداله وه ته نها لاساييكردنه وه يه، چونكه گه ر ئه مه و ابيت، ده بوايه مندال ته نها ئه و شتانه فير بيت، كه گويي لييان ده بيت، ئه مه ش بيگومان بوچوونيكي هه له يه.⁽¹⁾

٣. بونيادي قوول و بونيادي رووكه ش

چومسكي له و باوه رده ايه له يه ك رسته دا، دوو ئاستي بونيادي هه ن: يه كه ميان ناويناوه بونيادي قوول (deep structure) و دووه ميشيان ناويناوه بونيادي رووكه ش (surface structure)، به راي چومسكي ئه م دوو ئاسته

¹ - جيفري سامبسون، المدارس اللغوية، ترجمة نعيم الكراعين، المؤسسة الجامعية للنشر و التوزيع، بيروت، ط ١، ١٩٩٣، ص ١٥٣.

له هه موو رسته يه كى دركيتندراو يان نووسراودا بوونيان هه يه.^(۱) ئەگەر بێتو لێيان بە ئاگابین، ئەوا توانامان لە سەر تیگە یشتنیان باشتەر دەكات و وامان لێدەكات ئەو توخمە شاردراوانەى رسته باشتەر درك پێبکەین، که سیستەمى زمانەوانى وەکو رسته سازى و وشە سازى و واتا سازى و دەنگ سازى كۆنترۆل دەكەن. بۆ نموونە گەر تیبینی ئەم رسته يه له زمانى ئینگلیزیدا بکەین: (Don't go away) now, ئاستى قوولى ئەم رسته يه (Go away) يه، بەلام قسەكەرەكە پاش بیرکردنەوه له بارودۆخى رسته كە، بەو پیکهاتە يه ی که هه يه تی، وای پێ باش بووه خواسته كە بۆ دژەكەى قەلب بکاتەوه، بۆیه ئامرازى نەری خستۆتە سەر ئاستە قوولەكە، که وای پێویست کردووه (كارى یاریدەدەرى do) ی بەکاربێنیت و واشى پێ باش بووه (ئاو لەكار) دەستنیشان بکات، بۆیه وشەى (Now) ی بەکارهینا، (چۆمسكى) جوورى يه كه مى ئاسته كه ی بۆ (توانست) گێرایه وه و جوورى دووه مىشى بۆ چالاكى گێرایه وه، پاشان هه موو ئەمانه به دريژى باسى ده كه ين، ئەویش له میانەى باسکردنى تیورى رێزمانى بەرھەمھێنان و گوێزانەوه لای چۆمسكى.

^۱ - جيفري سامبسون، المدارس اللغوية، ص ۲۹۳.

۴. ریزمانی گشتی و ریزمانی تایبتهتی:

(چۆمسیکی) دوو جوړ ریزمان له یه کتر جیا ده کاته وه، یه که میان به ریزمانی گشتی (universal grammar) ناویان دهنیت و دوو همیشیان ریزمانی تایبته ته، به رای ئه و زمانه کان تیگرا له هه ندیک سیسته می ریزمانی و وشه سازی و دهنگی له یه ک ده چن، به لگش له سه ر ئه م قسه یه ئه وه یه، که زمانه کان هه موو (ناو) له (کار) جیا ده که نه وه، چونکه هه ر یه ک له م دوو توخمه، شوینی خوی له به کاره یاندا هه یه و ناگری هه ر یه کیکیان شوینی ئه وی دیکه بگریته وه، هه روه ها زۆربه ی زوری زمانه کان جیاوازی ده خه نه نیوان (ناسراوی) و (نه ناسراوی)، زۆربه شیان نیشانه بو جیا کردنه وه ی ژماره کانی تاک و کو به کار ده یین، جگه له مه ش سیسته می دهنگی له زمانه کاندا ئه وه نده ویکچووی یه کدین، به شیوه یه ک ناشاردرینه وه، ژماره ی فونیمه کانیش له زۆربه ی زوری زمانه کاندا له یه ک ده چن سازگه کانی درکاندنیش له نیوان دهنگه کانی زمانه کاندا خه ریکه له سه داسه د وه کو یه ک بن، له گه ل شیوازه فونولوژییه کان چ له پرووی ویکچوون و جیاوازی و چ پیکه وه لکاندن و گه یانندن به یه کتری و ئاویتته کردن هتد، که له زۆربه ی زوری زمانه کاندا ناسراون، لیردها

کومہ لیک شیوہیہ کی گشتی له زمانہ کاندا بہ دی دہ کریں،
 وہ کو ئہ و ری کخستنه زورہ ملیئیہ ی له نیوان کار و بکہ ردا
 ہہیہ، چونکہ ہر کاریک پیویستی بہ وہ ہہیہ، بکہ ریکی
 له گہ لدا بیت یان نیہاد و گوزارہیہ، یان ہاوشانیبونی
 ئاسوی و ستوونی، ہرچی سہ بارہت بہ یاسا ری زمانییہ
 تاییہ تہہ کانیشہ، ئہ و ئہ و شتانہن کہ زمانیکی دیکہ ی پی
 جیا دہ کریتہ وہ، بو نمونہ زمانی چینی و قیتنامی ہیچ
 جورہ وشہ کاریبہ ک و داتاشینیکیان تیدا نییہ.^(۱) ئہ مہش
 شتیکہ ئہم دوو زمانہ له زمانہ کانی دی جیا دہ کاتہ وہ،
 ہندیک زمانی دیکہ ش ہن، وہ کو زمانی ہیندو ئہ مہریکی
 تاک و کو له یہک جیا ناکہ نہ وہ، زمانی عہرہ بیش
 مورفیمیکی بچو و ککردنہ وہی تیدایہ، کہ مورفیمیکہ
 رووناکی دہ خاتہ سہر بوونی کہ لیتیک، بہ لام ژمارہ ی ئہ و
 مورفیمانہ ی ہہ لسه نگاندن دہر دہ خن، تہ نہا یہک مورفیمہ،
 نہک دوو، ہہ روہک له زمانی ئینگلیزیدا بہ دی دہ کریت.

^۱ - جیفری سامبسون، المدارس اللغویة، ص ۲۸۵.

۵. ریزمانی گويزانه‌وه

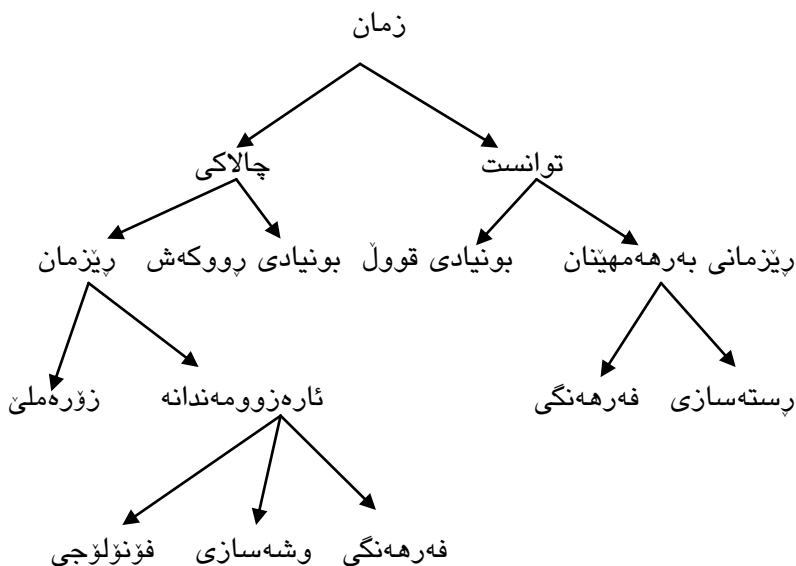
چۆمىكى لەم ياسايەدا دوو جوړى خستەپروو، كه يەكەميانى ناونا ياساي گويزانه‌وهى زۆره‌ملى: ئەو ياسا ريزمانيانەن كه رسته به‌بى به‌كارهينانسان سازناكرىت، هەرچى سه‌بارەت به ريزمانى گويزانه‌وهى ئارەزوومه‌ندانەيه: ئەوا جوړى دوومه له هەردوو حالەتى به‌كارهينانسان و به‌كارنەهينانسان رسته‌كه راست دەردەچى، وهكو ياساكانى بکه‌رناديار، چونکه ئەمه ئارەزوومه‌ندانەيه، قسه‌که‌ر ياخود نووسەر په‌ناى بو‌دهبات، به‌لام به به‌كارهينانى ئەم ياسا ئارەزوومه‌ندانەيه ناچار دەبىت به‌وهى ياساي ريزمانى دىکه به‌كاربينىت، ئەويش بو‌پاراستنى راستى و دروستى رسته‌که، ئەو ياسايانەش ياساي ريزمانى زۆره‌ملىن، بروانه ئەم رستانەى خواره‌وه:

۱. ياريزانه‌که نه تۆپه‌که‌ى دا.

۲. تۆپه‌که له‌لايه‌ن ياريزانه‌که ليدرا.

ئەگەر له هەردوو رسته تيرامينين، ئەوا دەبينين رسته‌ى دووهم به (بکه‌رناديار) دەستى پيکر دووه، ئەمەش بژارده‌يه‌که که زۆرجار قسه‌که‌ر له کاتى پيوستدا په‌ناى بو‌دهبات، هەر بو‌ ئەم مه‌به‌سته‌ش بکه‌ره‌که‌ى دواخستوه، که ياريزانه‌که‌يه و به‌رکاره‌که‌شى پيش‌خستوه، که

تۆپه كەيە، بۆ ئۇ مەبەستەش حالەتى شلۇقەيى گۆرپو،
 لەجياتى ئۇەوى كە (مەنسوپ) بىت، بووۋتە (مەرفووع)،
 ئەمەش واى لە رېزمانناسەكان كىردو، ئەم حالەتە تازەيە
 بە (جىگىرى بىكەر) وەسەف بىكەن، بىكەرەكەشى شوينەكى
 دواخراو و لەپىشىدا ئامرازى پەيوەندى ھەيە، كە (لە) يە.
 جگە لە ياساى يەكەم، كە (بىكەرناديار) ە، دەبىنن ياساكانى
 دى ھەموو زۆرەملىن، لىرەشدا ھىكارىيەك دەكىشىن، كە
 پەيوەندى ئەم دوانەبىيانە لەلاى (چۆمسكى) دەخاتەروو:

رېبازه‌کانی تووژینه‌وه له زماندا

رېبازی وده‌سی Descriptive Approach

له سه‌ره‌تای ئه‌م به‌شه‌دا پيوسته ئه‌و شتانه بهيښينه‌وه ياد، که له به‌شه‌که‌ی پيش‌وو‌تردا و‌تران، که له سو‌سیر (saussure) - باوکی راس‌ته‌قینه‌ی زمانه‌وانی نوښه - رېبازیکی له بواری تووژینه‌وه زمانه‌وانیه‌کان داهینا، که تووژینه‌وه‌ی ئیستایی - هاوکات - سانکرونی (Synchronically) بوو، ئه‌م رېباز‌ه‌ش قه‌ت گرنگی به مه‌سه‌له‌ی به‌دوای یه‌که‌ه‌تن نادات، که پرسه‌کانی زمان له چوارچيوه‌ی زنجیره‌یه‌کی کاتیدا باس ده‌کات، به‌جوړیک تووژهر ده‌ست به باس‌کردنی بابه‌ته‌که له کوڼه‌وه تا ده‌گاته تاز‌ه‌که باس‌ده‌کات و ئیدی به‌مشيوه‌یه، ئه‌مه‌ش تووژینه‌وه‌یه‌که تیشک ده‌خاته سه‌ر زمان له کاتیکی دیاریکراو و شوینکی دیاریکراو و وازی لیناهینیت، جگه له‌و شوینکاته‌ش، شوین و کاتی دیکه ناخاته چوارچيوه‌ی

باسهكه وه. ^(۱) ئه وهى سۆسىر مه به سستی ئه وهیه زمان به شیوهیه کی وه سفی نهک میژووی یان پیوانه یی، توژیینه وهی له باره وه بکریت، جا پیشینه کان کاتیک گرنگیان به زمان دهدا، له بهر ئه وه بوو تا به دوا داچوون بو ئه وه پیشهاتانه بکه ن، که به سه ر زماندا دین، به تاییه تی ئه وه لادانانه ی تییدا پرووده دن، ئه ویش بو به ره نگار بوونه وه و پاراستنی پاکی و بیگه ردی زمان، ئه مه ش ئه وه ئامانجه بوو که به (فقهی زمان) یان (فیلولوژیا) (philology) سپیردرا، له بهر ئه وه پاش سه ره له دانی په رتوو که که ی سۆسیر (کۆرسی له باره ی زمانه وانی گشتی)، ^(۲) (ریبازه کانی توژیینه وه) فره جو رییان به خو وه بینی، ئه وانه ی له ژیر کاریگه ری ئه م ره وه شه دا بوون

^۱ - برّوانه: أوزوالد دیکرو و آخرون: المعجم الموسوعي الجديد لعلوم اللسان، ترجمة منذر عياشي، المركز الثقافي العربي، الدار البيضاء، ط ۱، ۲۰۰۷، ص ۳۰۲، ههروهها برّوانه: حنون مبارک، المدخل للسانیات سوسیر، طوبقال للنشر، الدار البيضاء، ط ۱، ۱۹۸۷، ص ۵۵ - ۷۲.

^۲ - فردناند سوسیر، علم اللغة العام، ترجمة یوئیل یوسف عزیز، دار الکتب للطباعة و النشر، الموصل، ط ۱، ۱۹۸۸.

(فرانز بواز Boaz)ی ئەمریکی بوو (۱۸۵۸ - ۱۹۴۲) ^(۱)،
 که به یه کیک له ریزمانناسه وهسفییه کان هه ژمارده کریت،
 جا لیره دا با بزانی رپیازی وهسفی چییه؟ و کی پیشهنگی
 ئەم رپیازه بووه؟ ئەو بنه مایانه چین، که تووژینه وهی
 وهسفی پشتی پی دهبه ستیت؟ ئایا تووژینه وهی زمانه وانای
 عه ره بی وهسفی یا خود ناوهسفی بووه؟

تووژینه وه زمانه وانیه کان هه ر له سالی (۱۹۱۱) هوه، که
 (بواز) په رتووکیکی بچووکی ده رکرد و تئیدا وهسفی
 هه ندی که له زمانه کانی هیندۆ ئەمریکی کرد، ^(۲)

(Handbook of American Indian Languages)، له م په رتووکه دا ته نها باسی سی له
 زمانه به راییه کان ده کرد، له و زمانانه بو نمونه زمانی
 (هۆبی) باسکردوو و کۆمه له تئیبینییه کی تئیدا خستۆته
 روو سه بارهت به و خه سه له ته تاییه تیانه ی که له زمانه
 ئە و روپییه کان جیای ده کاته وه و له هه مان کاتیشدا ده یکه نه
 ئامرازیک بو تیگه یشتنی شاره زاییه کان و ئە و ئە زمونانای

¹ -John Loyns, Chomsky, Fontana press, 3thed, 1991, p27-29.

^۲ - جیفری سامبسون، المدارس اللغویة، ترجمة نعيم الكراعین،
 المؤسسة الجامعية للنشر و التوزیع، بیروت، ط ۱، ۱۹۹۳، ص ۵۹.

ئەو كەسانە ھەيانە، كە بەو زمانە قسەدەكەن. (بواز) لەم
 بوارەدا پشتی بەو تیبینیانە بەست، كە لە ریزمانی
 زمانەكەدا ھەن و ھەندیکیان دیار نین، ئەمەش ئاماژە بە
 كاتی (كار)ەكە دەكات، كە ئایا (كارى راپوردوون) یان
 ئاماژەن بۆ ئیستا، بۆ نمونە ھەردوو مانای (He was
 coming) و (He is coming)، بە یەك دەربەربە
 گوزارشتیان لیدەكریت، جارى واش ھەیە بۆشایی دروست
 دەبیت و ئاماژە بە (كۆ) دەكات، (بواز) وەسفی دەنگ و
 بەرگەكان و شیوازەكانى كردوو، بەلام توێژەرێكى
 وەسفی كە قوتابییەكى زۆرى ھەبوو و لەژیـ
 كاریگەریدا بوون، لیۆنارد بلۆمفیلد (Bloomfield) (۱۸۸۷
 - ۱۹۴۹) بوو.

بلۆمفیلد لەژیـ كاریگەرى ئەو قسانەدا بوو، كە (بواز)
 لە پەرتوكەكەیدا باسى كردبوو، ئەم كاریگەریشی بە
 رادەییەكى زۆر بوو، ھەروەھا لەژیـ كاریگەرى قوتابخانەى
 رەوشتكارى دەروونناسیدا بوو، لەبەر ئەو ئەو وەسفە
 زمانەوانییەى پشتی پى دەبەست، ئەو وەسفە بوو، كە
 لەسەر پایەى تیبینىكردنى قسەدركىندراوەكە دەوەستیت،
 نەك ئەو زمانەى كە دەخویندريت و پێشتر لەلایەن
 قسەكەرەنەو ئامادەكارى بۆ دەكریت، ئەو لەسەر بونیادی

ئەو قسەيەي كە ھەپمەكيانە دەوترییت، وەسفی زمانی کرد و خوئی لە بەكارھێنانی پرسیار بە دوورگرت، بۆ نمونە پرسیاری وەكو: چی دەلییت ئەگەر؟ چون دەتوانیت ئەم قسەيە لە زمانەكە تدا بلییت؟ ھتد، ئەم زمانەوانە راستگۆیانە تر و بابەتیانە تر وەسفی زمانی کرد و خوئی لە خەملاندن و ھەلسەنگاندن و مۆرکە كەسییەكان بە دوورگرت^(۱).

گرنگترین خەسلەتەكانی ریژمان لای (بلۆمفیلد) تیروانینی زمان بە شیوہیەکی رەھا بوو بەدەر لە بیرورا كۆن و دیرینەكانی پیشوو و بریارە پیشوہختەكانی وەكو: ئاخاوتن سی بەشە: ناو، كار، پیت،^(۲) تەنانەت دەبی ماناش لە تویژینەوہی ریژمانییەكان بەدووربگرییت، چونكە ماناكان بە رای ئەو لەریگەي واژە وروژینەرەكانەوہ پەیدا دەبییت، بەو حیسابەي كە وەلامدانەوہیەکی رەوشتکارییە و لە ئەنجامی وروژینەرە قسەییەكانی دیکەوہ سەرھەلدەدن، ھەرۆك لە چیرۆکی كچەكە (جیل) و برادەرەكەي (جاك) و سیوہكەدا بۆمان دەرکەوت.^(۳)

-
- ۱- جيفري سامبسون، المدارس اللغوية، ص ۶۶- ۶۷ .
 - ۲- جيفري سامبسون، المدارس اللغوية، ص ۶۸ .
 - ۳- جيفري سامبسون، المدارس اللغوية، ص ۷۰ .

تویژینه وهی ریزمانی لای بلومفیلد — ههروه کو له به شه که ی پیشوودا باسمان لیوه کرد، شیکردنه وهی زمانه به ئامانجی دۆزینه وهی پیکهاته کان و دهست خستنه سهر پیکهاته ریزمانییه کانی، ئه ویش به ئامانجی ناسینی ئه و بونیادانه ی تیشک دهخه نه سهر دروستکردنی رسته.

جا هه ریه ک له (ئیدوار ساپیر) و قوتابییه که ی (بنیامین لی وؤرف)، که پیشتر له شوینیکی دیکه دا باسمان کرد، به پیشه نگی ریبازی وه سفیی هه ژمارده کرین، هه ردوو کیشیان به و گریمانه یه ناویان ده رکرد، که به (گریمانه که ی ساپیر - وؤرف) Sapir - whorf hypothesis ناسراوه. کورته ی ئه م گریمانه یه ش ئه وه یه، که جیاوازی له نیوان زمانه کاند ته نها جیاوازی نییه له شیوازه کانی گوزارشتکردن له کۆمه لیک شاره زایی و ئه زموون، له بهر ئه وه به هیچ شیوه یه ک دوو زمان له م جیهانه دا بوونیان نییه، که له یه ک بچن و به یه ک شیوه بن، که گوزارشت له هه مان واقیعه که بکه ن، جا له بهر ئه وه ی زمان ئه م شاره زاییه ده ستنیشان ده کات و شاره زایش مه سه له یه که

۱. هه سون، علم اللغة الاجتماعي، ترجمة محمود عبدالغني عیاد، مراجعة عبدالأمیر الأعسم، دار الشؤون الثقافية، بغداد، ط ۱، ۱۹۸۷، ص ۱۶۷.

جياوازى ھەيە و لە مىللەتتە ھەيە بۆ مىللەتتە دىكە جياوازە. كەواتە لە سەر ئەم بىنەمايە زمانەكانىش لە گەل يەكديدا جياوازيان دەبيت،^(۱) ئەو وشەيەى لە زمانى (ھۆبى Hopi)يدا ئاماژە بۆ (ھەور) دەكات، دەكەويتە پاش ناسراوھەكە، كە كائىنە زىندووھەكەيە، ئەم حالەتە لای (ھۆبىيەكان) شروڤەيەكى ھەيە، تاكى ھۆبى لە نوێژەكانيدا گوتار ئاراستەى ھەورەكان دەكات و ئەو وشانە بەكاردينيت كە ئاراستەى كاتىكى زىندوو دەكرىت، بەو شىوازەش (كۆ)يان بۆ بەكاردينيت، كە بۆ كائىنە زىندووھەكان بەكاردينيت، وەكو ئەو ناوانەى ئاماژە بۆ زىندووھەكان دەكەن، نەك شتە متبووھەكان و نازىندووھەكان،^(۲) بەلام لەبەر ئەوھى زمانى (ھۆبى) ھىچ ئاماژەيەكى بۆ (كات، زەمەن) تىدا نىيە، كە لە زمانە ئەوروپىيەكاندا بوونى ھەيە، ئەمەش بۆ ئەو دەگەرپىتەوھە كە ژيانىان لە گەل ژيانى ئەوروپىيەكاندا جياوازى ھەيە، بىگومان گەر ھۆبىيەكانىش وەكو ئەوروپىيەكان تىورى زانستى ورد و ئالۆزيان بەرھوپيش بېردايە، وەكو

۱- جيفري سامبسون، المدارس اللغوية، ص ۸۵.

۲- جيفري سامبسون، المدارس اللغوية، ص ۸۷.

ئەوروپىيەكان ئەوا لەو حالەتدا ياساكانى فېزىيا لايان
جۆرىكى دىكە دەبوو.^(۱)

گەر بە دواى ئەم بابەتەدا بچىن و بەوردى زمانەوانە
وسفییەكان باس بکەین، ئەوا تووژینهوئەكە زیاتر
دریژدەبیتهوئە، لەبەر ئەوئە تەنها رېیازی وەسفى باس
دەكەین، چونكە ئەم رېیازە لە زمانە زیندووئەكان
دەكۆلیتتەوئە و زمانە كۆنەكان وەلادەنیّت، لیكدانەوئەى زمانە
كۆنەكانیش ناچارمان دەكات بگەرپیننەوئە بو تووژینهوئەى
قوناغبنەدى میژووئەى، ئەم كارەش لەگەل رېیازی وەسفى
دژاودژ دەبیتهوئە. گەر مەبەستمان لە تووژینهوئەى
زمانەوانى تیگەیشتنى زمان بیّت بو دەستەبەرکردنى
ئامانجە کردارییەكان چ لەپووى وابەستەكى چ لەپووى
هزرى و گوزارشتکردنەوئە، ئایا لەم حالەتەدا تووژینهوئەى
زمانە دیرینەكان لەم ئاستەدا چ سووئەى هەیه؟ لەبەر
ئەوئەى رېیازی وەسفى بەدواداچوونى ورد لە بواری
بەستنەوئەى وانەكە بە ئەركەكانەوئە رەچاودەكات، ئەوا
گرنگیدانى بو نموونە بە ریزمان و ياساكان، تەنها لە
بواری ئەركى (پراگماتىكى) دایە و زۆر گرنگ نییە
بەلایەوئە لە هۆكارە فیرخووزى و عەقلیەكانى ریزمان

^۱ - جیفرى سامبسون، المدارس اللغوية، ص ۸۹.

بکۆلّیتەو، بۆ نموونه له زمانی عەرەبیدا: ئایا چ شتیکی
 (بکەر)ی (په‌ف) کردووه؟ ئایا بۆچی (گوزاره) (په‌ف)
 کراوه؟ بۆچی (پیت) بیناکراوه و (موعه‌پ) نییه؟ ئایا
 بۆچی (کاری رانه‌بوردوو) (موعه‌پ)ه، که‌چی (کاری
 رابوردوو) و (کاری داخوازی) (موعه‌پ) نییه؟ هه‌روه‌ها
 ریبازی وه‌سفی گرنگی به‌و مه‌سه‌لانه‌ نادات، که
 ریزمانناسه‌کان مشتومری زۆریان له‌سه‌ره، بۆ نموونه
 وه‌کو: ئایا (به‌لی) ناوه‌ یاخود کاره؟ ئایا پینج ناوه‌که
 (الاسماء الخمسة) به‌ بزوینی کورت یان به‌ هیماکانی
 ئیعرابی لاوه‌کی (الألف و الواو و الیاء) شیده‌کریته‌وه؟
 زمانه‌وانی وه‌سفی زیاتر گرنگی به‌ شیکردنه‌وه‌ی قسه
 ده‌دات، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و بونیادانه‌مان پی‌ بناسینیت. که
 کۆنترۆلی پرۆسه‌ی دارشتنی رسته‌ ده‌که‌ن، یان هه‌له‌سته
 له‌سه‌ر رۆونه‌وونی ماناکه‌ ده‌که‌ن، یان سروشتی
 بونیاده‌کانی وشه‌سازی ده‌خه‌نه‌روو، له‌به‌ر ئه‌م هۆیه
 ریبازی وه‌سفی گرنگیه‌کی زۆر به‌ زمانی
 درکیندراو (ئاخاوتن) ده‌دات، به‌لام له‌هه‌مان کاتیشدا زمانه
 نووسراوه‌که به‌ یه‌که‌جاره‌کی وه‌لانانیت، به‌لکو زۆر له‌و
 گرفتانه‌ی به‌ره‌نگاری توێژه‌ر و ریزمان و ده‌نگ و

مؤرفؤلۆجی دهبنهوه، ریبازی وهسفی چارهسهریان دهکات.

له رپوی واتاسازییهوه، تویرهری وهسفی گرنگی بهو گۆرانکارییه نادات، که دووچاری واتا ههمهجوړهکانی واژه دهبن، بهلکو یهکسهر ههنگاو بهرهو ئه و مانایه دهنیت، که واژه که له کاتی بهکارهیتاندا دهیگهیهنیت، بو نمونه له زمانی عهره بیدا وشهیهکی وهکو (جبهه، بهره) ئاماژه به مانایهکی سهربازی ناسراو دهکات، بهلام له رابوردوودا مانای کومه له ئهسپیکی دها بهدهستهوه، له حالتهدا گهر تویره ریبازه میژووییه که پهیرهوبکات، ئهوا دهبی ئه و هویانه دهربخات، که مانا و ئاماژهکانی ئه م وشهیهی به دریژی میژوو گۆریوه، به ههمان شیوهش وشهی (دبابه) له زمانی عهره بیدا به ئامرازیکی سهربازی ناسراو دهوتریت، وهسفاکار تهها بهس مانا بهکارهینراوه کهی ناو ریسکه که باسی دهکات، کهچی ئه و کهسهی که ریبازی میژووی پهیرهو دهکات دهبی باس لهوه بکات که ئه م وشهیه له زمانی عهره بی دیریندا بههموو ئاژه لیک دهوتریت که لهسه ر زهویدا پروات.^(۱)

^۱ - بو زیاتر زانیاری پروانه: اسماعیل عمایره، المستشرقون و المناهج اللغویة، دار وائل للنشر، عمان، ط ۳، ۲۰۰۲، ص ۹۱ - ۱۲۶.

ههروهه ها رییازی وهسفی له میانه ی باسکردنی
 دهنگه کانداهه لوهسته یه کی سست دهکات و ئه و شتانه
 دهخاته پوو، که ئادگار هکانی دهنگیک له دهنگیکی دیکه جیا
 دهکه نه وه، به هه مان شیوه کاریگه رییه کانی نیوانیان
 لیکده داته وه و زاره کان و بنه ماکانی دروستبوون و
 بلا بوونه وه شیان دهخاته پوو و نه خشه ی جوگرافی
 پیشکesh دهکات، به جوړیک سنووری زمانه ناوخوییه کان
 و دهره کییه کان نمایان بکات، ئه وه ی جیی سه رنجراکیشانه،
 زانسته کانی زمانی عه ره بی له سه ره تاوه وهسفی بوون،
 به لگesh له سه ر ئه م قسه یه ئه وه یه، که زمانی عه ره بی
 پشتی به (گوییگرتن) ده به سست، نه ک (پیوانه کردن)،
 ههروهه ها په یوه ندی نیوان قسه که رانی به شیوه یه کی
 راسته وخۆ ده کرده بنه ما و له زمان وهرده گیرا، له بهر
 ئه وه ی بابه تی ئه و زمانه ی که ده خویندرییت، بابه تیکی
 درکیندراوه و تازه یه و بابه تیکی کۆن و ماوه به سه رچوو
 نییه، به گشتی عه ره بی زانه کان خۆ به گه وره تر ده زانن له وه ی
 که له رۆژنامه کانه وه زمان وه رگرن، به هه مان شیوه ش بو
 زمانه وانه کانی دی ئه م حاله ته یان به عیب ده زانی و
 ره خنه یان لی ده گرت، ئه مه ش له راستیدا به لگه یه کی پوونه
 له سه ر ئه وه ی لایه نی وهسفی له زمانی عه ره بی کۆندا

بوونی ههیه، ههندیگ له توێژه رانیش تییینی ئه وهیان کردوو هه که کوفیه کان له به سربیه کان وه سفگه رتربوونه، چونکه به سربیه کان له بواری پیوانه دا رۆچوو بوون و له (گوییگرتن) زیاتر پشتیان پێ ده به ست.

پاش ئه وهی ریزمانی عه ره بی له بواری پیوانه دا دوو چاری ته سکبوونه وه بوو، ههندیگ له ریزمانناسه کان بانگه شه یان بو ئه وه ده کرد، که ته نها وه سف بکه نه بنه ما، ئیدی واز له و جیاکاری و مشتومرپه یه بیئن، که لای ریزمانناسانی دیرین هه بوو، هه روه ها هۆکار و پاساوه فیرخوازی و عه قلییه کان وه لابنن، هه روه کو لای (ئین مه زا قرتبی) تییینی ده کریت، که خاوه ن په رتووکی (وه لامدانه وهی ریزمانناسه کان) ه، (قرتبی) له م په رتووکه دا بانگه شه ی بو لا بردنی فاکته ری ریزمانی ده کرد، به لام به داخه وه فاکته ریکی دیکه ی هیئایه گوژی، که فاکته ری خوایی بوو.^(۱)

۱- ابن مضاء القرطبي، كتاب الرد على النحاة، تحقيق شوقي ضيق، دار المعارف، مصر، ط ۲، ۱۹۸۲، ص ۱۳۰، هه روه ها بره وان: علی زوین، منهج البحث اللغوي بين التراث و علم اللغة الحديث، دار الشؤون الثقافية، بغداد، ط ۱، ۱۹۸۶، ص ۱۷.

پياده‌کردنی وهسفی

رپيازى وهسفی پشت به رپگه و شيوآزه رپگه‌کانى ده‌به‌ستیت، ئه‌وانیش بریتین له: جیگۆرکى، گونجاندن، گویزانه‌وه، به‌لگه‌خوآزى، تویرینه‌وه‌ی چه‌ندیتى).

جیگۆرکى نموونه‌که‌ی ئه‌وه‌یه، که له‌کاتى قسه‌کردندا بو نموونه بلییت: ماله‌که‌م، خانووه‌که‌م، ماله‌که‌ت، خانووه‌که‌ت، ماله‌که‌ی، خانووه‌که‌ی، ماله‌که‌مان، خانووه‌که‌مان. لیره‌دا له‌هه‌موو وشه‌یه‌کدا جیناوه‌که‌مان به‌جیناویکی دیکه‌گۆرپوه و ئه‌نجام مانا پوختراوه‌که‌ی هه‌ردوو ناوه‌که و جیناوه‌که له‌ئه‌نجامی پیکه‌وه‌لکانیان وه‌کو‌یه‌ک مانا ماونه‌ته‌وه و گۆرانکارییان به‌سه‌ردا نه‌هاتووه، ئه‌مه‌ش وا ده‌گه‌یه‌نیّت ئه‌و جیناوانه‌ی دووباره‌ده‌بنه‌وه، یه‌ک ئه‌رک ئه‌دا ده‌که‌ن، که واتای خاوه‌نداریتی (ماله‌که‌یه: خانووه‌که‌یه)، ئه‌م جیناوه‌ش پیکه‌یه‌کی هه‌یه، که له‌رێزمانی عه‌ره‌بیدا به‌ (دیارخه‌ر) ده‌ناسریت، له‌مه‌وه یاسایه‌کی گشتی هه‌لده‌هینجین، که ئه‌مه‌یه: هه‌ر جیناویک له‌م جیناوانه‌ جیگه‌ی ئه‌وی دی ده‌گریتته‌وه، که‌واته جیناوه‌کان سه‌ر به‌یه‌ک شيوآزن.^(۱)

^۱- روبیر مارتان، مدخل لفهم اللسانیات، ترجمة عبدالقادر المهيري، مرکز دراسات وحدة العربية، بیروت، ط ۱، ۱۹۹۰، ص ۴۳.

گونجاندنیش پشت به تیبینکردنی ئه و وشانه دههستی، که یاوه‌ری یه‌کترین، بۆ نمونه که ده‌لیت: زمانی ئینگلیزی به‌باشی یاخود به‌ته‌واوه‌تی فیروبوو: لیره‌دا وشه‌ی (فیروون) سوودی جه‌ختکردنه‌وه‌ده‌دات به‌ده‌سته‌وه، وشه‌ی (به‌باشی) بووه (ئاوه‌لناو)، به‌لام تو ناتوانیت بلیت فلانه کهس به‌ته‌واوه‌تی و به‌باشی نه‌خوشکه‌وت، وه‌کو وه‌سفرکردن یان جه‌ختکردنه‌وه‌یه، لیره‌دا تویره‌ری وه‌سفاکار ئه‌م یاسایه‌ه‌له‌ده‌هیتجیت، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که هه‌موو کاره‌کان بۆ جه‌ختکردنه‌وه‌ده‌ست ناده‌ن، ئیمه‌ ناتوانین له‌ زمانی ئینگلیزیدا بلین: I saw him له‌ جیاتی: I saw him له‌ زمانی عه‌ریشدا ناتوانین بلین (أعطاک)، که‌چی ده‌توانین بلین (أعطاک): پیته‌خشی)، چونکه‌ پرۆسه‌ی گونجانده‌که‌ له‌ پیکه‌ته‌که‌ی پیشوودا بۆ یاسایه‌کی ناپه‌سه‌ند په‌لی هاویشته، له‌به‌ر ئه‌وه‌ ده‌لین که له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا ناکریت (به‌رکار) له‌ حاله‌تی جیناوی لکاو پیش‌بخریت، ئه‌ویش گه‌ر ئاماژه‌ به‌ نادیاریکی سه‌ر بکه‌ری دووهم بکات، که له‌ خودی خویدا جیناویکه‌ ئاماژه‌ بۆ به‌رانبه‌ره‌که‌ ده‌کات، لیره‌دا ده‌بی جیناوی به‌رانبه‌ره‌که‌ (ک) پیش نادیاره‌که‌ بکریت، که (ه‌ه‌که‌یه^(۱) .

^۱ - روبیر مارتان، مدخل لفهم اللسانیات، ص ۴۸.

سه‌بارت به شیوازی گویزان‌ه‌وش، که وه‌سفیه‌کان پشتی پی ده‌به‌ستن، ئە‌وا له‌سه‌ر تییینیکردنی ئە‌و پیشهاتانه ده‌ه‌ستیت، که به‌سه‌ر رسته‌که‌دا دین، وه‌کو گویزان‌ه‌وه به زیادکردنی شتیک لی‌ره‌و له‌وی، ئە‌م نه‌خش‌یه‌ش گویزان‌ه‌وه‌که وه‌ک نموونه‌یه‌ک روون ده‌کاته‌وه:

قسه‌ده‌کات	قسه‌ی نه‌کرد
دی‌ت	نه‌هات
ده‌وله‌م‌ه‌ند بوو	ده‌وله‌م‌ه‌ند نه‌بوو

لی‌ره‌دا گویزان‌ه‌وه به زیادکردنی ئامرازی (نه‌ه‌وه روویدا، له‌وانه‌شه گویزان‌ه‌وه به پیشکه‌شکردنی وشه‌یه‌ک بی‌ت، له‌ شوینی‌که‌وه بو شوینی‌کی دیکه و به‌پیچه‌وانه‌شه‌وه، له‌وانه‌شه به په‌نابردن بی‌ت بو (بکه‌رنادیار: passive voice) یان به‌ه‌وی داتاشینی رسته‌یه‌ک بی‌ت له رسته‌یه‌کی دیکه‌وه یان له‌ چه‌ند رسته‌یه‌که‌وه بی‌ت،^(۱) وه‌ک ئە‌وه‌ی بو‌تری‌ت:

مارسیدسه‌که‌ی به‌ه‌زاره‌ها دراو کری.

ئە‌م رسته‌یه ژماره‌یه‌ک رسته له‌خۆ ده‌گری‌ت، که ئە‌مانه‌ن:-

۱- روبیر مارتان، مدخل لفهم اللسانیات، ص ۵۰.

۱. ئۆتۆمبىلىكى كرى.

۲. جۇرى ئۆتۆمبىلى ماركىسىدس.

۳. نىرخى ئۆتۆمبىلەكە چەند ھەزارىكە.

۴. بە كاش پارەكەى داوہ.

ھەرچى شىۋازى (بەلگەخوۋازى) يە، لەو ھەدا بەر جەستە دەبىت، كە وەسفاكارى زمانەكە بەلگە لەسەر چەند شىتىك بۇ چەند شىتىكى دىكە بەھىنىتەوہ، وەكو: زەيد تەلاقدانى دەوئت، لىرەدا وەسفاكەش بەمشىوہىە ھەلدەھىنجىرىت: زەيد ژنى ھىناوہ، ژنھىنانەكەى بە كىشەىە، بەلام ئەگەر بوترىت: زەيد لە مەسەلەى تەلاقدانەكەدا مكوړ نىيە و لە دلەراوكىداىە، ئەوئش لەبەر مندالەكان، لەم حالەتەدا بۇمان دەردەكەوئت كە لەمىژە ژنى ھىناوہ و مندالى ھەىە.

لەوانەشە جارى وا ھەىە وەسفىيەكان پەنابەرنە بەر توئىژىنەوہى زمان بە پشت بەستەن بە شىتىك، كە بە توئىژىنەوہى چەندىتى ناوژەند دەكرىت، ئەمەش خەسلەتىكە لە بوارى توئىژىنەوہدا كە لە بوارى ئابوورىيەوہ بۇ زانستەكانى زمان گوازراوہتەوہ، توئىژەر لەم حالەتەدا ياسا زمانەوانىيەكان ھەلدەھىنجىت، ئەوئش بە پشت بەستەن بە بەكارھىنانى، بەتايىبەتى گەر چەمكەكە قابىلى

ژماردن و ئامارکردن بیټ^(۱). له حالهٔ ټیکیشدا گهر بلین زمانى عه‌ره‌بى هاوچه‌رخ خه‌ریکه واز له‌م وشه کونانه دینیت، وه‌کو (حمو) و (فو)، ئه‌وا پپووسته له‌سه‌رمان له‌م حالهٔ‌تدا به‌دواداچوون بؤ ئه‌م مه‌سه‌له‌یه بکه‌ین له‌ زور نموونه‌ی درکیندراو و نووسراو، بؤ ئه‌وه‌ی بزاینن ئایا ئه‌م گریمانیه راسته یاخود نه، یاخود نزیکه له راستیه‌وه، پاشانیش ده‌گه‌ریننه‌وه سه‌ر باسکردنى ئه‌م بیرۆکه‌یه، ئه‌وکاته‌ی باسى ریبازى ئامارى ده‌که‌ین.

ریبازى میژوویى: historical approach

گرنگترین ئه‌و شتانه‌ی ریبازى میژوویى له ریبازى وه‌سفى جیاده‌که‌نه‌وه ئه‌وه‌یه، که ریبازى میژوویى گرنگى به زمانى کون دعات، که له پيش هه‌موو کاره‌کانى گرنگیدانه به سه‌رچاوه‌کان، وه‌کو په‌رتووکه ئاینیه پیرۆزه‌کان و په‌رتووکه ئه‌ده‌بى و شاکاره به‌رزه‌کان و شیعری ئه‌فسانه‌یى، شیمانیه ئه‌وه‌ش هه‌یه گرنگى به نه‌خش و په‌نگ و تابلۆکانى ناو ئه‌و ده‌قانه بدات، که گوزارشت له‌و پيشقه‌چوونه ده‌کات زمان بریویه‌تى چ له‌ رووى سیسته‌مى نووسین و چ له‌ رووى رسته‌سازى و چ

^۱ - روبیر مارتان، مدخل لفهم اللسانیات، ص ۵۴.

له ږووی وشه‌سازى و چ له ږووی داتاش‌راوییه‌وه، هه‌روه‌ها ئه‌م ږیپازنه باس له‌وه ده‌کات که زمانیک له زمانه‌کان له‌وانه‌یه بو ږه‌چه‌له‌کیکی زمانى دیاریکراو بگه‌ږیته‌وه، وهک ئه‌وه‌ی زمانى عه‌ره‌بى له زمانى سامییه‌کانه‌وه بنه‌چه‌ی گرتووه - گه‌ر ئه‌م گریمانه‌یه ږاست بیټ، که ږوژه‌لاتناسان باسى لیوه ده‌کن^(۱). هه‌روه‌کو ده‌ر باره‌ی زمانه‌کانى فه‌ره‌نسى و ئیسیپانى و ئیتالی ده‌وتریټ، که له زمانى لاتینییه‌وه سه‌رچاوه‌یان گرتووه، که زمانى په‌رتووکى ږیرزو بوو له چه‌رخه‌کانى ناوه‌ږاستدا^(۲).

-
- ^۱ - ږروانه: بیار أشار، سوسیولوجیا اللغة ترجمة عبدالوهاب ترو، عویدات للنشر، بیروت، ط ۱، ۱۹۹۶، ص ۱۵. هه‌روه‌ها ږروانه: اسماعیل عمایرة، المستشرقون و المناهج اللغوية، ص ۲۱.
- ^۲ - اسرئیل و لفسون، تاریخ اللغات السامیة، دار القلم للنشر، بیروت - لبنان، بلا تاریخ، ص ۹ - ۲۵، ږوژه‌لاتناسى ئه‌لمانى شلاسه‌ر یه‌که‌م که‌سه که ده‌سته‌واژه‌ی سامى و سامییه‌کان به‌کاره‌یتابیت، که له ته‌وراته‌وه وه‌ریگرتووه، و له ده‌ی سه‌فه‌رى ته‌کویندا ده‌لیټ: ئه‌مه له‌دایکبووى نه‌وه‌ی نوحه: سام، حام، یافس، که پاش توفانه‌که ئه‌م مندلانه‌یان بوو، ږروانه: التهامى الهاشمى، بعض مظاهر التطور اللغوي، دار النشر المغربية، دار البيضاء، ۱۹۷۸، ص ۴۱ - ۴۲.

له كوٺوهه له زانسته‌كاني زماني عه‌ره‌بيدا چهنده رواله‌تيكي ريپازي ميژوويي په‌يدا بوون، (رازي) گرنگي به به‌دواداچووني ټه وشه تازانه ده‌دا، كه له زماني عه‌ره‌بي پاش ئيسلام سه‌ريان هه‌لدا، ټه‌ويش له په‌رتووكي (الزينة في الكلمات الإسلامية) ^(۱) دا، كه ماناي ټه وازانه‌ي تيډايه، كه له زماني جاهيليدا به‌كارده‌هيتران؟ ژماره‌يه‌كي ديكه‌ش له و زانايانه گرنگيان به زاره‌كان ده‌دا چ ټه و زارانه‌ي كه ماون و ټه‌وانه‌ي له‌ناوچوونه، هه‌روه‌ها باسيان له و زارانه كرده‌وه، كه كاريگه‌ريان له‌سه‌ر زمانه هاوبه‌شه‌كه هه‌يه، كه زماني قورئاني پيروزه، هه‌روه‌ها به‌دواداچوونيان بو ديارده‌ي ټاواز و شيوازي گشتي و دزه‌كردني وشه‌گه‌لي دي له زماني ديه‌وه كرده‌وه، به‌لام ژماره‌يه‌كي كه‌ميان گرنگيان به پاك‌كردنه‌وه‌ي زمانه‌كان داوه له و وشه دزه‌كردوونه بو ناو زماني په‌تي ^(۲).

ريپازي ميژوويي زياتر له لايه‌نه و اتاييه‌كه‌يدا نمايان ده‌بيت، ټه م ريپازه به‌رانبه‌ر به‌و وشانه راده‌وه‌ستيت و

^۱ - الرازي ابو حاتم (۳۲۲هـ)، الزينة في الكلمات الإسلامية، تحقيق حسين فضل الله، القاهرة، ط ۲، ۱۹۵۷.

^۲ - بروانه: ماريو باي، أسس علم اللغة، ترجمة احمد مختار عمر، عالم الكتب، مصر، ط ۲، ۱۹۷۶، ص ۴۳ - ۴۵.

پرس‌سیاریان ئاراسته ده‌کات، سه‌بارت به بنه و بنه‌چه‌کانیان و پیشقه‌چوونی میژووینیش به پله دوو و ئینجا مانای هه‌نووکه‌یان و چۆنیه‌تی به‌کاره‌یتانیان له قۆناغی دوا‌ییدا، هه‌روه‌ها لقیکی دیکه له دووتوی تـویژینه‌وه‌ی واژه‌کاندا هه‌یه که ئیتمۆلۆژییه (etymology)، ئەم لقه‌ش گرنگی به میژووی قسه‌ده‌دات، لقیکی دیـکی که‌ش هه‌یه، که (واتاسازی)یه (semantics)، گرنگی به تویژینه‌وه‌ی ئەو واتایانه‌ده‌دات، که ئەم واژانه‌ئاماژه‌ی بۆ ده‌که‌ن، جا له دوو لقه‌ی که پیشوو باس‌مان کرد، لقی سییه‌م په‌یدا‌بوو، که ده‌کرئ به لقی فره‌ه‌نگ‌سازی (Lexicography) ناوزه‌ند بکریت،^(۱) واته: هونه‌ری پۆلینکردنی فره‌ه‌نگ، له‌م بواره‌دا پۆیسته‌ئاماژه به‌وه بکه‌ین زمانه‌کانی رۆژاوا گرنگیه‌کی زۆریان به‌بواری پۆلینکردنی فره‌ه‌نگه‌ میژووویه‌کان بۆ زمانه‌کانیاندا، وه‌کو زمانی ئینگلیزی و ئەلمانی و... هتد، به‌لام له‌زمانی عه‌ره‌بییدا - مخابن - فره‌ه‌نگی میژووویی نه‌له‌کۆن و نه‌له‌تازه‌دا بوونی نییه، هه‌رچه‌نده فره‌ه‌نگی هه‌مه‌جۆر هه‌ن، که ده‌کرئ وه‌کو فره‌ه‌نگی میژووویی به‌کاریان بیتین، وه‌کو ئەوه‌ی

۱- اسماعیل عمایرة، المستشرقون و المناهج اللغوية، ص ۳۲.

سه بارهت به (پرازی) و پهرتووکه که ی که ناوی (الزینة في الكلمات الإسلامية) به^(۱) باسمانکرد. نووسه ر ئه م پهرتووکه ی به نیه تی ئه وه نه نووسیوه، که بییته فرههنگیکی میژوویی، به لام به گوزه رکردنی کات بووه ئه و شته، بویه کاتیک که بوی دهگه رپینه وه، دهبینین ئه و مانایانه مان بو دهستنیشان دهکات، که واژه کان پیش ئیسلام و دوا ی ئیسلام په یوه نندیان پیوه هه بوو، به هه مان شیوهش فرههنگی (أساس البلاغة - بنه مای رهوانیژی) ی (زهمه خشه ری) (۵۳۸ هـ)، نووسه ره که ی به و مه به سته نه ی نووسی، که بییته فرههنگیکی میژوویی، به لام ئیمه کاتیک بوی دهروانین، ئه مرؤ نموونه گه لیکی ده رباره ی خوازه ی واژه یی تیدا ده بینین، کاتیک که به زور به کارهیانی ده بیته واقیع و به تیپه رپوونی کات له واتا راسته قینه که ی دوورده که ویته وه.

رؤژه له اتناسه کان تیبینی ئه وه یان کرد - ههروه کو ئیسماعیل عمایره ده لیت - که ئه م که لیینه له فرههنگه عه ره بیه کاندا بوونی هه یه، بویه هه ندیکیان هه ولی ئه وه یاندا فرههنگی میژوویی بو واژه کانی زمانی عه ره بی بنووسن،

۱- الرازي ابو حاتم (۳۲۲هـ)، الزينة في الكلمات الإسلامية، تحقيق حسين فضل الله، القاهرة، ط ۲، ۱۹۵۷.

لهوانه بو نمونه (ئوگست فیشهر Fisher)، که فهره‌هنگی میژوویی له‌مجۆره‌ی نووسی، به‌لام پیش ئه‌وه‌ی ته‌واوی بکات، کۆچی دوا‌یی کرد، ئه‌وه بوو له‌م فهره‌هنگه‌دا به‌وه راگه‌یشت، که پیشه‌کی فهره‌هنگه‌که و هه‌ندیک له‌به‌شی (هه‌مزه) بنووسیّت، که له‌سالی (۱۹۶۷) له‌(قاهیره) به‌ناونیشانی (فهره‌هنگی زمانه‌وانی میژوویی) بلاوکرایه‌وه، پیش ئه‌مه‌ش پرۆژه‌ی فهره‌هنگیکی دیکه‌هه‌بوو، که پرۆژه‌ه‌لاتناسی ئه‌لمانی (کریمر) کاری تیدا ده‌کرد، که له‌سالی (۱۹۳۰) کۆچی دوا‌یی کرد، ناونیشانه‌که‌ی (فهره‌هنگی تیۆدۆر نودلکه بو زمانی عه‌ره‌بی په‌تی) بوو، به‌لام چاره‌نووسی ئه‌م پرۆژه‌یه‌ وه‌کو ئه‌وی دیکه‌وابوو^(۱).

ئو به‌لگانه‌ ئه‌وه ده‌خه‌نه‌ روو، که تو‌یژه‌رانی بواری زمانی عه‌ره‌بی له‌ژیر کاریگه‌ری ریازی میژوویدا بوون، و مکووربوونی ریزماناسه‌ دیرینه‌کانه‌ له‌سه‌ر هه‌له‌یجانانی یاسا ریزمانیه‌کان له‌و ده‌قانه‌ی، که بو به‌لگه‌خوازی زمانه‌وانی به‌کاره‌ینران، له‌به‌ر ئه‌وه بوچوونه ریزمانیه‌کانیان له‌سه‌ر بنه‌مای میژوویی دامه‌زراندوو، جا که ته‌ماشای په‌رتوکه‌کانی ریزمان ده‌که‌ین، ئه‌و پاساوه‌ فی‌رخوازی و عه‌قلیانه‌مان به‌رچاوه‌ ده‌که‌ویّت، که

^۱ - اسماعیل عمایرة، المستشرقون و المناهج اللغوية، ص ۳۳.

ژماره‌یه‌کی زۆریان ئاماژە بەو شیوازانە دەکەن که عەرەبی جاران بەکاریان دەهیتا، وه‌کو زمانی عەرەبی خەلکی (حیجاز) و زمانی (تەمیم) و زمانی خەلکی (یەمەن)، ئەویش پێش ئەوهی هەموو ئەو شیوازانە بەرهو دروستبوونی زمانیکی عەرەبی هاوبەش هەنگاو بنین، وه‌کو ئەو زمانەیی له قورئان و فەرمووده‌کانی پێغەمبەر و شیعری (جاهیلی) و ئیسلامی بەکارهیترا.

له‌راستیدا توێژینه‌وه‌ی زمان ناکرێ بە‌ده‌ر له‌ روانگه‌ی میژووویه‌که ئەنجام بدرییت، ئەویش له‌بەر ئەوهی — هه‌روه‌کو ئاماژەمان پێدا — گوزارشت له‌ یادگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و شوناسی رۆشنییری قسه‌که‌ره‌کان ده‌کات، له‌بەر ئەوه‌ یاسا ریزمانیه‌کانی و شیوه‌کانی، چ له‌ روه‌ی نووسین و چ له‌ روه‌ی درک‌اندنه‌وه‌ — له‌ کاتی تیروانین بۆی پشت به‌ بابه‌ته‌ میژووویه‌که ده‌به‌سترییت، کاتیکی له‌ شیوازی (بانگکردن) یان له‌ شیوازی (ستایش و سه‌ره‌نشتکردن) له‌ زمانی عەرهبیدا ده‌کۆلینه‌وه‌، ئەوا چه‌نده‌ها ئامراز و کارمان به‌رچاو ده‌که‌وییت، که له‌ زمانی عەرەبی کۆندا به‌کارده‌هیتران، که‌چی له‌ ئیستادا به‌ره‌و نه‌مان ده‌چن، بۆ نموونه به‌ که‌می (بئس) و (نعم) به‌کارده‌هیتریین، ئەم دوو وشه‌یه‌ جاران عەرهب زۆر

نادهن، که له ئامرازهکانی نووسیندا په‌یدا بوون، بۆ نمونه له‌جیاتی (مئة) دهنوسن (مائه)، ئیدی له‌سه‌ر ئه‌م بنه‌مایه بارودۆخی رینووسی کارپینه‌کراو ده‌پیوریت.

هه‌روه‌ها به‌کاره‌ینه‌رانی ریبازی میژوویی گرنگی به سه‌رچاوه‌ کۆنه‌کان و گه‌لاله‌کردن و پا‌اک‌کردنه‌وه‌ی گیڤ‌دراوه‌کان و هه‌واله‌ کۆنه‌کان دهن، هه‌ر گیڤ‌دراوه‌یه‌کیش کۆنتر بی‌ت له‌لای ئه‌وان شایسته‌تر و په‌سه‌ندتره، که‌چی سه‌رچاوه‌ تازه‌کان له‌لایه‌ن ئه‌وانه‌وه که‌متر گرنگیان پی‌ ده‌دریت، له‌م ریبازه‌دا شیوازکانی درکاندن و خویندنه‌وه‌ ره‌چاو ده‌کریت و پاریزگاری لی ده‌کریت، جا قسه‌که‌ری هاوچه‌رخ به‌ گویره‌ی ئه‌و ریبازه پیوسته‌ لاسایی شیوازه‌ کۆنه‌کان بکاته‌وه و له‌سه‌ر هه‌مان ئه‌و سیسته‌مه‌ی خویندنه‌وه‌یه‌ بروات، که‌ له‌ په‌رتووکه‌ دیرینه‌کانی زمان و ریزمان و (ته‌جويد -

ره‌وانخویندنه‌وه‌) دا‌هاتوه، هاوکات‌کردنیش بۆ هه‌ر دیارده‌یه‌کی زمان پیوسته‌ له‌ قوناغکه‌لیکدا دابنریت، زاره‌ باوه‌کانیش وایان لی‌هات، که‌ هه‌وادارانیا‌ن ده‌گه‌ران به‌ دوا‌ی ره‌گ و ریشال و بنه‌ماکانیا‌ن به‌پی‌ی ریبازی میژوویی، بۆ

ئەوھى جۆرۈك لە شەرعیەتیان لىۋەربگرن و بىكەنە پالپشت بۇ شىۋازە باۋەكانى خۇيان^(۱).

رېبازى بەراوردكارى: Comparative approach

پرۆسەى بەراوردكردن لەنئوان زمانەكاندا بە شىۋازىكى مېژوۋىي ئەنجام دەدرىت، ھەروەكو بەو شىۋەيەى كە لە سەدەى نۆزەدا رۋویدا، كە توڭزىنەۋەكانى بەراوردكارى تىيدا گەشەيان سەند و پىشقەچوونيان بەخۆۋە بىنى، ئىنجا نىكايەتى ژمارەيەك لەو زمانانە دۆزرانەۋە: ۋەكو زمانى سانسكرىتى و يۇنانى كۆن و زمانى لاتىنى و سلاۋى و قووتى، پاشان و ترا گوايە ئەم زمانانە تىكرا لە زمانىكى نەناسراۋەۋە پەيداۋونە و ھەموو ئەم زمانانە پىكەۋە بە زمانى ھىندۆ ئەۋروپى ناسران، ئەم دەربىرەش لە توڭزىنەۋە زمانەۋانىيەكانى سالى (۱۸۱۴) بەدەرکەوت، ئەۋىش ۋەكو جياكردنەۋەيەك لە كۆمەلەى دوۋەمى زمانەكانى دى، ۋەكو زمانەكانى (ھىندۆ جىرمانى)، ئەمەش دەربىرەكەى دىكەدا يەك بوو و لە بوارى بەكارھىتانى زمانەۋانىدا لە سالى (۱۸۲۳)دا پەيداۋو، تاكو زمانەكانى دى جيابكاتەۋە ۋەكو: زمانى عەرەبى و سىرمانى و

^۱ - روبر مارتان، مدخل لفهم اللسانيات، ص ۱۴۹.

حه به شی و عیبری، پاشان دهر که وت که ئه ویش سهر به
 یه که گروپی زمانه وانیه، که گروپی (سامی) یه، له
 پیشتیشدا به کورتی ئاماژه مان بو ئه و دهرئه نجامانه کرد
 که (فرانز بواز) دهر باره ی زمانه کانی هیندو ئه مریکی
 خستییه روو، پرؤگرامه که ی (بواز) یش ههروه کو ناسیمان،
 ریباریکی وه سفییه و میژووی نییه، له بهر ئه وه پیویسته
 به م مه سه له یه رابگه یین و بیژین: - ئه نجامدانی پرؤسه یه کی
 به راوردکاری له نیوان زمانه کاندای مه رج نییه به گویره ی
 ریباری میژووی بیټ، به لکو دهشکرئ به پیی ریباری
 وه سفیش بیټ^(۱)، به راوردکاریش پرؤسه یه که ناتوانین
 خۆمانی لی لابه دین، چونکه تهنانه ت خه لکانی دیکه ش
 جاروبار به بی ئه وه ی مه به ستیان بیټ به راوردکاری
 له نیوان زمانه کاندای ده که ن، زورجار قسه که ر قسه یه که
 ده کات که گویره کان وا دهرده خه ن، که تی نه گه یشتوون،
 ئینجا قسه که ره که ئه وه روون ده کاته وه که به فلانه زمان
 قسه ده کات و به و زمانه ی ئه وان قسه ناکات که گویره کان
 چاوه ری بوون، قسه که ره که له م حاله ته دا روونکردنه وه
 هه دات و ده لیټ ئه م قسه یه م به عه ره بی کرد و مه به ستم

^۱ - ماریو بای، أسس علم اللغة، ترجمة احمد مختار عمر، عالم
 الکتب، مصر، ط ۲، ۱۹۷۶، ص ۵۸ - ۵۹.

واژه تورکییه که نه بوو، بیگومان ئەمەش مانای ئەو دیه ئەو کەسە بە زمانی عەرەبی شتەکان ڕوونتر دەبینیت و بەو زمانە زیاتر دەتوانیت مەرامەکانی خۆی بپیکیت، چونکە ئەوانی دی هەر لە بنەرەتەووە زمانەکە ی شارەزا نین و نایزانن، کەچی ئەو فیڕخووزە ی کە دەیه ویت جگە لە زمانی زگماکی خۆی زمانیکی دی فیڕبیت، ئەوا هەمیشە پڕۆسە یەکی بەرانبەر بوونەووە لەنیوان زمانەکە ی خۆی و زمانە تازەکەدا جیبەجی دەکات، چ لە ڕووی واژەکان، چ لە ڕووی دەربرین و گوزارشت و دارشتنەکان بیت^(۱)، ئەو فیڕخووزە گەر بزانییت لە زمانی ئینگلیزیدا (بکەر) پیش ئەوانی دیکە دەکەویت، وەکو John drinks the milk یەکسەر ئەو ی دیت بە میشکدا کە لە زمانی عەرەبیدا (کار) پیش (بکەر) دەکەویت، بۆ نمونە دەوتریت: (یشرب جون الحلیب)، ئەو فیڕخووزە گەر گوئی لەوە ببیت، کە (ئاوہلناو) لەپیش کەسی وەسفکراودا دیت، بۆ نمونە دەوتریت: - (That fat man coming)، یەکسەر ئەو بە میشکیدا دیت، کە ئاوہلناو لە زمانی عەرەبیدا پاش ناوی وەسفکراوەکە دیت (الرجل البدین قادم)، هەرودها گەر فیڕخووزەکە گوئی لەوە ببیت کە لە زمانی فەرەنسیدا

^۱ - ماریو بای، أسس علم اللغة، ص ۵۹.

(دهرگا) مییه و نیِر نییه، ئەوا راسته و خو ئەوهی به میشکدا دیت، که له زمانی عه ره بیدا (دهرگا) نیِر و می نییه.

له راستیدا گهر به وردی ته ماشای شته کان بکهین، ده بینین ئەم نمونانە هی نامانە وه پرۆسه یه کی به راوردکاری نییه له نیوان زمانیک و زمانیکی دی، به و ریژه یه ی جوړیک له به رانبه رکردنه وه ی نیوان زمانه کان پیکده هیئت، چونکه توژیژینه وه ی به راوردکارانه له گهل به رانبه رکردن جیان و جیاوازیان هه یه. پرۆسه ی به رانبه ری پشت به دوو زمانی دراوسی و زیندوو ده به ستیت، که یه کیکیان فیری ئەو که سانه ده کریت، هیشتا قسه ی پیناکهن و فیری نه بوونه، له بهر ئەوه له کاتی فیربووندا پیویسته ئەو شیواز و ده برینه ی که له زمانی (أ) دا هه یه، پیویسته به رانبه ره که ی له زمانی (ب) دا بزانیّت و ئەو فونیمه ی که له زمانی (أ) دا هه یه، پیویسته به رانبه ره که ی له زمانی (ب) دا بزانیّت و ئەو یاسا ریژمانیه ی، که له زمانی (أ) دا هه یه، ده بی به رانبه ره که ی له زمانی (ب) دا بزانیّت.

بیگومان مه به ست له مهش زانین و ناسینی خاله کانی جیاوازی و خاله کانی لیكچوو، توژیژینه وه ی به رانبه رای

خاوهن ئامانجىكى فېربوونانەيە، پېۋىستىشى بە ھىچ نىيە،
 تەنھا زانىنى ھەردوو زمانەكە نەبىت، كەچى لىرەدا
 چەندەھا ئاستەنگ و بەرھەلست ھەن، كە رۈوبەرۈۋى
 تويژىنەۋەى زمانەۋانى بەراوردكارى دەبنەۋە، يەكەمىان:
 زانىنى زمانەكان، ئەمەش بۆ زۆر لە خەلكى دەستەبەر
 ناىت، سەربارى ئەمەش تويژەران و خوينەران زۆر جار
 ناچار دەبن پشت بە زمانى نوسراۋ بېستەن، چ نەخش و
 نىگارى سەر رۈوپەرەكان و دەقە ئاينىيە پىرۆزەكان و
 دەقە ئەدەبىيە كۆنەكان، كە ھەموۋيان بە زمانىكى مردوو
 نوسراۋن و ئىستا بەكارناھىترىن، ئاستەنگەكەش ئەۋەيە
 كە دەقە نوسراۋەكان بەوردى و بەتەۋاۋەتى نویتەرايەتى
 زمانە راستەقىنەكە ناكەن، چونكە كارە نوسراۋەكان
 بژاردەك و پاكژكراۋن، ھەرۋەھا لايەنە دەنگىيە
 پېۋىستىيەكانىات تىدايە، ۋەكو ھىز و ئاۋاز و شىۋەزار،
 جگە لە ھەموو ئەمانەش تويژىنەۋە بەراوردكارەكان
 بەزۆرى خاوهن مۆركىكى مېژۋوۋىن و ئامانچ لىيان گەرەنە
 بە دۋاى رەگ و رېشالە قۆلەكانى زمانە لە قسەكردنى
 ئىستادا، ئەمەش بابەتەكە لە رۈۋى ئەكادىمىيەۋە
 دەۋلەمەندتر دەكات، بەلام لە رۈۋى كەردەبىيەۋە
 بەكارھىتەنى زەحمەتە و بۆ پرۆسەكانى فېربوون سوۋدى

نييه، چونكه گەر بليين وشه‌ی (فو) به زماني عه‌ره‌بی
 بنه‌چه‌یه‌کی عبری یان سریانی یان ئەکه‌دی هه‌یه، ئەوا
 فی‌رخوازه‌که به بنج و بناواني وشه‌که ده‌یناسیئین، به‌لام
 ئەمه‌ وای لیناکات پیویستی به‌و یاسا و ریزمانه‌ نه‌بیٔ، که
 شرۆقه‌ی ئەم وشه‌یه به (ئەلف و واو و یاء) بکات.

جگه‌ له‌مانه‌ش ئاسسته‌نگی دیکه‌ هه‌ن، له‌وانه
 زه‌حه‌ت‌بوونی جیا‌کردنه‌وه‌ی نیوان بنج و لقه‌که یان
 ره‌سه‌ن و نار‌ه‌سه‌نه‌که، ئایا چ به‌لگه‌یه‌ک ئەوه‌مان بو
 ده‌سه‌لمیٔیت که (فو)ی عه‌ره‌بی له‌ به‌ران‌به‌ره‌که‌ی خو‌ی له
 زماني (عبری) هوه‌ وەرگیراوه؟ ئەی بوچی نابئ وشه
 عبرییه‌که له‌ عه‌ره‌بییه‌که‌وه‌ وەرگیرایٔ؟ به‌تایبه‌ت له‌وانه‌یه
 وابه‌سته‌یه‌ک له‌نیوان زمانه‌ کۆنه‌ مردوو‌ه‌که و زمانه
 زیندوو‌ه‌ ئاماده‌که بوونی نه‌بیٔ^(١).

هه‌ر چۆنیک بیٔ سده‌ی نۆزده‌هه‌م، سده‌ی تویرینه‌وه
 زمانه‌وانییه‌ به‌راورد‌کارییه‌ پیش‌که‌وتوو‌ه‌کان بو، له‌م
 سده‌یه‌دا بوو چوار زمانه‌وان ده‌رکه‌وتن، که له‌م بواره‌دا
 پیشه‌نگ بوون، که ئەمانه‌ن: رامون راسک (١٧٨٧-١٨٣٢)
 و زانا ئەلمانییه‌کان: یاکوب گریم و بؤ (١٧٩١-١٨٦٧) و
 فۆن هامبولدت (١٧٦٧-١٨٣٥)، ئەم زانایانه‌ نووسینه‌کانیان

^١ - اسماعیل عمایرة، المستشرقون و المناهج اللغوية، ص ٤٨ - ٥٧.

لايه نى به راوردكارى گرتبووه خوئى، به تاييه تى ئه و زانياريانه ي له دهورى زمانه هيندو جيرمانيه كان و هيندو ئه وروپيه كان ده خولينه وه^(۱). ئه و تويژينه وانه ي بلاويان كرده وه، ئه و بنه مايانه روون ده كاته وه، كه ريپازى به راوردكارى پشتيان پى ده به ستيت، ئه م ريپازه گرنگى به و ديارده هاو به شانده ددهات، كه له نيوان ئه و زمانه دا هه ن و سه ر به يه ك گروهى زمانه وانين، ئه و يش له سه ر ئاسته كانى ده نكسازى و وشه سازى و رسته سازى و بوارى فه ره نكيى، له هه مان كاتيشدا ئه م ريپازه هه و لده دات ئه و خه سه له تانه چين كه له زمانى زگماكدا هه بووه و زمانه كانى دى ليوه ي ده رچوونه روونكاته وه، له راستيشدا ئه و شتانه هيچ نين، ته نها چهند سيسته ميكي گريمانه كراو نه بيت، كه له ژير رووناكيدا ژماره يه ك واژه ي

^۱ - روبنز، علم اللغة العام - تاريخ موجز، ترجمة احمد عوض، المجلس الوطني للثقافة و الفنون و الآداب، الكويت، ط ۱، ۱۹۹۷، ص ۲۷۸. ههروهه ها بروانه: جورج مونين، تاريخ علم اللغة، ترجمة بدرالدين القاسم، مطبعة جامعة دمشق، ط ۱، ۱۹۷۲، ص ۱۶۸ - ۱۹۹.

ہاوبہش لہ نیوان زمانہ کانی سہر بہ یہک گروپ شرؤفہ
دہکرین^(۱)۔

لہو نمونانہی کہ جیہہ جی کردنی ریپازی بہراوردکاری
پوون دہکہ نہوہ، ہہ لویستی توڑر لہ مہر نیشانہی (ژیر -
کسرای پیتی (کاری رانہ بوردو)، کہ ئہویش یا خود
(یاء ہ)، یان بہہ مزہ کراو یان (نون) یان (تاء ہ)، ہہ روہ کو
لہم نمونانہ دہر دہکہ ویٹ، (اکتب، نکتب، تکتب، یکتب)،
ئہم پیٹہ لہ ہہ ندیک شیوہ زاری عہرہ پیدا (کہ سر - ژیر)
کراوہ لہ خویند نہوہ یہ کدا، ئہم ئایہ تہ بہ مجورہ
خویندراوہ تہوہ: (ویاک نستعین)، شاعیریکی عہرہ بیش
دہلیت:-

ولا أدري ولست إخال أدري

أقوم آل حصن أم نساء

شاعیریکی دیکہش دہلیت:-

وجوثة ما إخاف لهم كئارا

فقومي هم تميم يا ماري

ئہو توڑرہی پشت بہ ریپازی بہراوردکاری
دہہ سستیٹ، بہ دواى شتیکدا دہگہ ریٹ، کہ ئہم

^۱- حازم کمال الدین، علم اللغة المقارن، مکتبۃ الآداب، القاہرہ، ط ۱،
۱۹۹۹، ص ۱۶۔

نیشانه‌یهی (ژیر- که‌سره) یه به ره‌وا بزانیّت، بویه به دوی شتیک ده‌گه‌ری له زمانه‌کانی عیبری و ئەکه‌دی و سریانی، که تیشک بخاته سهر ئەم مه‌سه‌له‌یه، چونکه گهر له زمانی عیبریدا ئەوهی دۆزییه‌وه که پیتی (رانه‌بور دوو) له پینج حالّهت یان زیاتر (ژیر- که‌سره) ی بۆ داده‌نیّت، له‌مه‌وه توێژهری ریبازی به‌راوردکاری ئەوهی بۆ دهرده‌که‌ویّت که له زمانی سامیدا بوونی ئەم (ژیر- که‌سره) یه له سه‌ره‌تای (رانه‌بور دوو) مه‌سه‌له‌یه‌کی ئاساییه، ئەمه‌ش به‌هه‌مان شیوه تیشک ده‌خاته سهر هوی دهرکه‌وتنی ئەم که‌سره‌یه له هه‌ندیک شیوه‌زاری عه‌ره‌بی کۆن و نویدا^(۱). ئیمه زۆرجار له خه‌لکی ئاسایی و گشتیدا گویمان لیده‌بیّت، که ده‌لین: یکتب (ده‌نوو سیّت)، یجمع (کۆده‌کاته‌وه)، یشرب (ده‌خواته‌وه)، تجلس (داده‌نیشتیّت)، که هه‌موو به نیشانه‌ی (ژیر - که‌سر) ی پیتی (یاء) ده‌نوو سیریت.

هه‌روه‌ها توێژینه‌وه به‌راوردکاریه‌کان ئاسته‌کانی شیکردنه‌وه تییاندا فراوانترن، جا چ له پووی ده‌نگسازی و چ له پووی رسته‌سازی و چ له پووی وشه‌سازی و چ له پووی واتاییه‌وه بیّت، بۆ نموونه توێژینه‌وه به‌راوردکاریه‌کان ئەوه‌یان لاپه‌سه‌نده، که ده‌نگی (F) له

^۱ - حازم کمال الدین، علم اللغة المقارن، ص ۱۸ - ۲۱.

وشه‌ی (Father) ی ئینگلیزی بنجه‌که‌ی (p) ی چرپه‌کراوه، له زمانه‌ی سانسکریتیدا بنجی وشه‌ی (pitar) بو وشه‌ی (pater) ی یونانی کون گوردرا و له زمانه‌ی لاتینیدا (pater) ی بو به‌کارهینرا، به‌لام له زمانه‌کانی (قوتی) دا، که زمانه‌ی ئینگلیزی له‌وه‌وه‌ده‌رچوووه، وشه‌که بووه (fader) و له زمانه‌ی ئینگلیزیشدا هه‌مان وشه‌ بووه‌ته (father)، له‌مه‌وه‌ بو‌مان ده‌رده‌که‌وی‌ت ده‌نگی (p)، که ده‌نگیکی (چرپه‌کراوه)، له زمانه‌ی ئینگلیزیدا بووه‌ته (f)، به‌س ته‌نها جیاوازییه‌ک له دوو زمانه‌که‌دا هه‌یه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که له ده‌نگیکی (گیراو) هوه بو‌ته ده‌نگیکی (خشوک)، که له‌نیوان ددانه‌کانی سه‌ره‌وه و ناوه‌وه‌ی لیوه‌وه ده‌رده‌چی‌ت^(۱).

رێبازی به‌رانبه‌ری contrastive approach

جا ئه‌گه‌ر رێبازی به‌راوردکاری رووبه‌رووی چهنده‌ها کۆسپ و ته‌گه‌ره‌ بیه‌تته‌وه، یه‌کیک له‌و کۆسپانه‌ ئه‌وه‌یه که که‌وته ناو گێژهلۆکی توێژینه‌وه‌ی میژوویی، ئه‌وا رێبازی به‌رانبه‌ری contrastive approach په‌یوه‌ندی به

^۱ - حازم کمال الدین، علم اللغة المقارن، ص ۵۶ - ۵۷.

پروانگه‌ی وه‌سفییه‌وه هه‌یه و زیاتر له‌وه‌ی که په‌یوه‌ندی به
 پروانگه‌ی میژووییه‌که‌وه هه‌بی، مه‌به‌ست له تو‌یژینه‌وه
 به‌رانبه‌رییه‌کانی زمان گهر له ئاستی ده‌نگسازی بی‌ت یان
 له ئاستی وشه‌سازی و داتاشین بی‌ت یان له ئاستی
 رسته‌سازی و واتاسازی بی‌ت، ئە‌وا له هه‌موو حاله‌ته‌کاندا
 مه‌به‌ست لی‌یان دۆزینه‌وه‌ی روه‌کانی لی‌کچوون یان
 جیاوازی نی‌وان دوو زمانی دیاریکراوه، بو‌دانانی
 چاره‌سه‌ریکی سه‌رکه‌وتووانه بو‌ئه و گرفتانه‌ی دینه‌ پیش
 له یه‌ک زماندا، ئە‌ویش بو‌ئه و که‌سانه‌ی که کاری
 فی‌ربوون و وه‌رگی‌ران و پرۆگرامدانان و پلاندانانی
 زمانه‌وانی ئە‌نجام ده‌دن^(۱). تو‌یژینه‌وه به‌رانبه‌رییه‌کان
 ده‌ریانخستوو، که فی‌رخوازی زمانی بیانی روه‌به‌رووی
 ئاسته‌نگی گه‌وره‌تر ده‌بی‌ته‌وه له کاتی فی‌ربوونی ئە‌و
 زمانه‌ی که له‌گه‌ل زمانه‌ بنه‌ره‌تییه‌که‌ی خۆیدا زۆر
 جیاوازی هه‌یه، که‌چی ئە‌و زه‌حمه‌تیانه‌ که‌متر ده‌بنه‌وه،

^۱ - سعید جبر أبو خضر، التقابلات الدلالية في العربية و الانجليزية،
 عالم الكتب الحديث، اردب - الأردن، ط ۱، ۲۰۰۴، ص ۵. هه‌روه‌ها
 بره‌وانه: أحمد سليمان ياقوت، في علم اللغة التقابلي - دراسة
 تطبيقية، دار المعرفة الجامعية، الاسكندرية، ط ۱، ۱۹۸۵، ص ۱۷۵.

ئەگەر خالەکانی ویچوون له نیوانیاندا که متر بیټ^(۱)، به هه مان شیوهش بوونی هۆشیاریهک ده باره ی خالەکانی جیاوازی، ده بنه هۆی دروستبوونی وه رگیرانیکی نه رینی (negative transfer)، که به گشتی له پیکدادانی دهسته واژه زاراوه ییه کانی زمانه بنه ره تیه که وه په یدا ده بیټ، ئەویش له کاتی به کارهیتانی له ناو زمانه تازە که دا،^(۲) له زمانی ئینگلیزیدا ئەم دهسته واژانه: (come, rain or shine) له به رانه ردا له زمانی عه ره بیدا ناسراو و زانراو نین و به رانه ریان نادۆز ریتته وه، له بهر ئەوه فیرخواز سه ختیهک ده بینی له گه یشتن به مه به سه ته دوورهاویژه کانی ئەم ده ربرپینانه، نهک له مانا پیتتامیزه که ی، له کاتی که ده سه ته واژه کانی وه کو: face to face له زمانی عه ره بیدا: (دیداری راسته وخۆ) ده گه یه نیټ، هه روه ها ده سه ته واژه ی (سیاسه تی دار و گیزه ره که) - (carrot and stick policy)، ئەم گوزارشه له که ناله کانی راگه یاندنی بیستراو و خویندراو په یدا بوو،

^۱ - سعید جبر أبو خضر، التقابلات الدلالية في العربية و الانجليزية، عالم الكتب الحديث، اردب - الأردن، ط ۱، ۲۰۰۴، ص ۱۳۴.

^۲ - سعید جبر أبو خضر، التقابلات الدلالية في العربية و الانجليزية، ص ۱۳۶.

ئەو كاتە بە گوزراھىەكى گالته جارىي لە قەلەم دەدرا، بەلام لەگەل دووبارەبوونەوہ لای خەلك، پەسند كراو و بووہ شتىكى ئاسايى و واى ليھات كەس نكولى لە وەرگرتنى نەدەكرد، ھەر وہا دەربرپىنىكى دىكە بۆ زمانى عەرەبى دزەى كرد، كە دەربرپىنى (صقو - ھەلۆ، و حمائم - كۆترەكان) (hawks and doves) بوو، كە يەكيكە لەو خوازانەى لە زمانى ئىنگلىزىدا بەكار دەھيئىت، بەلام لە زمانى عەرەبى ئەمەندە بەكار ھيئىرا، تا بووہ شتىكى ئاسايى و گوزارەكەشى ئاماژە بۆ توندەرھوان و ميانرەھوان دەكات^(۱).

جا ئەو تويزەرەى بەدواداچوون بۆ رپپىازى بەرانبەرى دەكات، دەتوانىت شىوازە رستەسازى و وشەسازى و دەنگسازى لە زمانىكى ديارىكراودا باس بكات، بۆ ئەوہى لەگەل ھاوكوفەكانى خويان لە زمانەكانى دىكەدا بەرانبەر يەك بكاتەوہ، بۆ نموونە ئامرازەكانى پەيوەندى لە زمانى ئىنگلىزىدا لەگەل ئامرازەكانى پەيوەندى زمانى عەرەبى بەرانبەر دەكرىتەوہ، بۆ نموونە ئامرازەكانى پەيوەندى (في) (in) كە پەيوەست دەبىت بە (كار) يكەوہ، وەكو: Put

^۱ - سعيد جبر أبو خضر، التقابلات الدلالية في العربية و الانجليزية، ص ۱۲۵.

that knife in your pocket. ئەم بەکارهێنانەى پیتی
 (في) وهكو هه مان ئەو دەستهواژه وایه، كه له زمانى
 عه ره بیدا ههیه، ئیمه دهلین: ئەو چه قۆیه له گیرفانتدا بى،
 له ئینگلیزیشدا بەکارهێنانى هه مان ئامرازه كه په یوه ندی به
 (کارى یاریده ده ر) ده كه وه ههیه، كه ئاماژه بۆ بوون دهكات،
 وهكو (was) و (were) جا چ (مجرور) ده كه ههسته وه رى
 یاخود ناههسته وه رى بی، بۆ نمونه دهوتریت: (we
 were in danger) ئەم گوزارسته ش به هه مان شیوه له
 زمانى عه ره بیدا ههیه، بۆ نمونه دهلین: ئیمه له مه ترسیدا
 بووین: (كنا في خطر) و له ئاره زوى ئەوه دا بووین (كنا
 في سوق)، وهك ئەوه یه بلین (كنا في البيت)، هه رچه نده
 رسته ی عه ره بى (کارى یاریده ده ر) ی تیدا نییه، به لام
 (في) ی (ئاوه لکاریه) جی ئەو جوړه کاره ده گریته وه، له
 زمانى عه ره بيشدا هاوشیوه ی ئەم قسه یه نییه كه له زمانى
 ئینگلیزیدایه: - (in various ways)، مه گه ر له حاله تیکدا
 گه ر مانا که ریگا که بی، نهک مه به سته شیواز بگه یه نیت،
 راستتریش ئەوه یه له زمانى عه ره بیدا بوتریت (بطرق
 مختلفة) یان (به شیوازی جیاواز)، هه روه ها نابج بلین:
 (له زمانه بیانیه که دا وای وت) (قال ذلك في لغة أجنبية)،
 (in foreign language)، چونکه ئەمه رسته یه کی

هه‌له‌یه، له زمانی عه‌ربیدا راستیه‌که‌شی ئه‌وه‌یه بلیین: (بلغه أجنبيه - به زمانیکی بیانی). له زمانی ئینگلیزیدا دیارده‌یه‌کی وا‌ه‌یه، که له زمانی عه‌ربیدا به‌هیچ شیوه‌یه‌ک په‌سه‌ند نییه، ئه‌ویش بوونی ئامرازی په‌یوه‌ندییه دوا‌ی به‌رکاری ناراسته‌وخۆ، وه‌ک ئه‌وه‌ی که قسه‌که‌ر به ئینگلیزی بلیت: (I followed him in) یاخود (the place which are sitting in)^(١). هه‌روه‌ها ئامرازی په‌یوه‌ندی له زمانی ئینگلیزیدا هه‌میشه له‌گه‌ل ئامرازیکی دی دایه، ئامرازی په‌یوه‌ندی (في) (in) له‌گه‌ل (at) دایه، له‌م قسه‌یه‌ی زمانی ئینگلیزیدا: (He would look in at him)^(٢)، ئه‌م گوزاره‌یه‌ش له زمانی عه‌ربیدا هاوشیوه‌ی هه‌یه، به‌لام له ئامرازی په‌یوه‌ندی دیکه‌دا دروست ده‌بی‌ت، وه‌کو: من، عن، علی، هه‌روه‌ها له شیعری کۆنی عه‌ربیدا هاتووه: (من عن يميني تارة وشمالي)، که‌چی ئامرازی په‌یوه‌ندی دووهم، که (عن)ه، له زمانی عه‌ربیدا له پیکه‌اته‌یه‌کی پیتئامیزه‌وه بو پیکه‌اته‌یه‌کی (ناو‌ی

١- ميشال زكريا، بحوث السننية عربية، المؤسسة الجامعية للنشر والتوزيع، بيروت، ط١، ١٩٩٢، ص١٩٢.

٢- ميشال زكريا، بحوث السننية عربية، ص١٩٣.

دهگوردریټ، له م حاله ته دا واتا ده بیټه ناویک، که مانای (جانب، لا) ده گه یه نیټ.

له زمانې عه ره بیدا هه روه کو زمانې ئینگلیزی (جیناوی پرسپاری) زور به کار ده هیټرین، جا ده رباره ی بکه رکه پرسپاریک بکه ین، له هه ردوو حاله تی (بکه ر) و (نیهاد)، واژه کانی (which) بو ناعاقل به کار ده هیټریت، که وهک (ما) وایه له زمانې عه ره بیدا، و (who) ش، که بو عاقله به کار ده هیټریت، له (من) ده چیت، که له زمانې عه ره بیدا هه یه و (what) بو ناعاقل به کار ده هیټریت، که به رانبه ر به (ما) و (ماذا) ی زمانې عه ره بی به کار ده هیټریت، به مجوره ده توانین بلیټین: (what opened the door?)، وشه ی (which) ی ئینگلیزیش هاوشیوه ی (آی) ه، که (جیناوی پرسه)، بویه ده کری بلیټین: which color is better که مانا که ی (آی الألوان أفضل) (چ رهنگیک با شتره؟)، که چی کاتیک پرسپار له (کار) ی (بکه ر) ده که ین، ئه و له م حاله ته دا پیویسته (کار) ه که (کار) یکی دیکه ی یاریده ده ری له پی شدا بیټ، ئه ویش دوا ی جیناوی پرسپاره که، هه روه کو له و نمونه ی خواره وه به رچاومان ده که ویت:

What are they doing.

What are you doing.

What is he doing

که چی ئیمه له زمانی عه ره بیدا ده توانین بلیین (ماذا أنت) یان (هو) یان (هم فاعلون)؟ و اتا هیچ کاریکی یاریده ده یان کاریکی ته و او به کارناهیینن، ئەم جوړه تووژینه وهی به ریبازی به رانبه ری هه ژمار ده کریت^(۱).

ریبازی ستاندارد – پیوه ری standard Approach

که مچار ریک ده که وییت باس له ریبازی ستاندارد (پیوه ر) بکریت، (ستاندارد) ئەو پیوانه یهیه که بو جیا کردنه وهی نیوان راست و هه له و په تی و ناپه تی له زماندا پشتی پی ده به ستریت، جا ئەو تووژینه وه زمانه وانیه کونانه ی که به فیلولوژیا یان فقهی زمان ناوده بران، پشتیان به م ستانده رده یان ئەم پیوه ره ده به ست، ئەویش بو خو به دوورگرتن له هه له و به کارهینانی نه شیایو زمان، هه روه ها بو جیه جی کردنی یاساکانی ریزمان، که پیویسته بو هه موو رسته کان پهیره و بکریت.

^۱ - أسماء أحمد رشيد المومني، الأستفهام بين العربية والانجليزية، دار الكندي للنشر، إربد - الأردن، ط ۱، ۲۰۰۷، ص ۴۸ - ۵۰.

لهو نمونانانی که ستانداردهکان (پیوهرهکان) به
 ئامانجی دهگرن، ئهوهی زمانی عهره‌بی دیرین - بو
 نمونه وشه‌ی (معارضه)، به مانای (لاسایکردنه‌وه)
 به‌کارده‌هینریت، ئه‌م مانایه‌ش له‌وه‌وه هاتوو و دهوتریت
 (عرض لك الخير عرضاً أمکنک أن تفعله و منه عارضته،
 چاکه‌یه‌کت بو پیشکه‌شکرا، که ده‌توانیت بیکه‌یت، وه‌کو
 خویم کرد)، عارضت الشيء بالشيء: شته‌که‌م به شته‌که
 به‌ران‌به‌ر کرده‌وه، واته هینامه به‌ران‌به‌ری^(۱). هه‌روه‌ها له
 زمانی عهره‌بییدا دهوتریت (عارضته) له فلانه
 (هه‌لبه‌ست) دا، (عارچته في قصيدة كذا)، واته هه‌لبه‌ستیکم
 به هه‌مان کیش و قافیه ریکخست، ئه‌ویش بو ئه‌وه بگه‌مه
 هه‌مان ئه‌و داهینانه‌ی ئه‌و، که له هه‌لبه‌سته‌که‌دا هه‌یه، یان
 مه‌به‌ستم ئه‌نجامدانی داهینانی باشته‌ره، زورجاریش ئه‌م
 وشه‌یه به‌کارده‌هینین و ده‌لین (عارض شوقي ابن زيدون)
 له هه‌لبه‌ستی (یا نائح الطلح)، یان ده‌لین (عارض البحري
 في اختلاف النهار والليل ينسىهتد)، که ئه‌مانه هه‌موو
 تیااندنا وشه‌ی (عارض - لاسایکردنه‌وه) ده‌گه‌یه‌نیت، به‌لام
 ئیمه ئه‌م‌رو ئه‌م وشه‌یه به مانایه‌کی دی وشه‌ی (معارض)

۱- أحمد بن محمد بن علی المقری الفیومی ، المصباح المنیر، دار
 الحدیث، القاہرہ، ط ۱، ۲۰۰۳.

به‌کارده‌هینین، وشه‌ی (معارضه) بو‌ئه و لایه‌نه سیاسیانه به‌کارده‌هینریت، که دژ به ده‌سته‌لات خه‌بات ده‌کن، بو‌یه ده‌وتریت ره‌وتی به‌ره‌ه‌لستکار (المعارضه) و ره‌وتی سهر به ده‌سته‌لات یاخود ده‌وتریت فلانه حیزب به‌ره‌ه‌لست (معارض) ی پینباشتره له چوونه ناو حکومت، ئه‌مه‌ش له راستیدا به پیچ‌ه‌وانه‌ی ماناکه‌ی پیش‌وو‌ه‌ویه، ئه‌م حاله‌ته‌ش له روانگه‌ی ری‌بازی ستاندارده‌وه هه‌له‌یه و راست نییه^(۱).

هه‌روه‌ها له زمانی عه‌ره‌بیدا پیتی (باء) ده‌چیته سهر ئه‌و شته‌ی، که وازی لی ده‌هینریت، وه‌کو بو‌ نمونه (اتستبدلون الذي هو ادنى بالذي هو خيرا)، به‌لام ئه‌م شیوازه‌ی ده‌ربرین له زمانی عه‌ره‌بی کوندا گۆردراوه و پیش‌قه‌چوونی به‌خو‌یه‌وه بینیه‌وه و ماناکه‌ی قه‌له‌به‌زه‌ی هاویشتوو، نه‌ک هه‌ر ئه‌مه‌نده‌ش، به‌لکو بگره‌ ری‌کخستنی وشه‌ به‌ ماناکه‌یه‌وه له‌م حاله‌ته‌دا هه‌ر گۆرانکاری به‌سه‌رداها‌توو، بو‌ نمونه ئیستا ده‌وتریت (استبدلت النقود بالكتاب، پاره‌که‌م به‌ په‌رتوو‌ک گۆرپیه‌وه)، له‌م حاله‌ته‌دا مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه: په‌رتوو‌که‌که‌م کریوه، که‌واته

^۱ - عبدالسلام المسدي، ما وراء اللغة، مؤسسة عبدالکریم بن عبدالله للنشر و التوزيع، تونس، ط ۱، بلا تاریخ، ص ۱۳۱.

ئەو شتەى وازى لِيَهْيِنَاوَه پارەكەيە نەك پەرتوو كەكە،
 ھەروەھا دەلّين: علينا ان نستبدل الحوار مع السلطة
 بالمجاهة: پيويستە گفتوگوؤ لەگەل دەسەلاتدا
 بە ڤووبە ڤووبوونەو بەگۆڤين. ئەم بەكارھينانەش بە ڤاستى
 لە ڤۆژنامە و ڤاگەياندن لای نووسەران ئاساييە، بەلام
 ڤييازي ستاندارد بە ھەلەى دادەنيّت^(۱)، ھەروەھا سەبارەت
 بە وشەى (تقويم)يش، بەھەمان شيوە كە ماناي
 (Valuation) دەدات بەستەو، چونكە ئەو بنجەى كە لىي
 داتاشراوہ (قوم)ە و زانا ديڤينەكان ئەم وشەيەيان بۆ
 ئاماژەكردن بە ڤاستكردنەوہى ھەلەكان بەكارھيناوہ، لەم
 چەرخەشدا ئەو نياز مەندييە سەرى ھەلدا، كە وشەيەك
 ھەبيّت ئاماژە بۆ ئەو مانايە بكات، كە لە وشەى
 (Valuation) وەر دەگيريّت، كە: ديارىكردنى بەھاي
 شتيك دەگەيەنيّت، لەبەر ئەو كرايە (تقويم)، چونكە
 وشەى (تقويم) ميشكى گوڤگر بۆ مانا كۆنەكە ڤەلكيش
 دەكات، كە ڤاستكردنەوہى چەوتيبەكان دەگەيەنيّت،
 ستانداردخوازەكان ئەم بەكارھينانە بە بەكارھينانيكى ورد
 نازانن، ئايا چ شتيك بۆ زمانى عەرەبى چ زەرەريكى ھەيە،

^۱ - عبدالسلام المسدي، ما وراء اللغة، مؤسسة عبدالكريم بن عبدالله
 للنشر و التوزيع، تونس، ط ۱، بلا تاريخ، ص ۱۳۲ - ۱۳۳.

که هه‌ردوو وشه‌که به هه‌ردوو مانا‌که به‌کار‌به‌یترین، واته
مانای راست‌کردنه‌وه‌ی چه‌وت و مانای هه‌لسه‌نگاندن و
خه‌ملاندان^(۱)؟

ئه‌مه له‌لایه‌که‌وه، له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه وشه‌ی (پێوه‌ر)
بو‌وشه‌ی زمانی پێوه‌ر یان زمانی په‌تی یان زمانی
ستاندارد ده‌گه‌رپێته‌وه، که له‌چه‌ند شیوه‌زاریکه‌وه
دروست‌بووه، به‌مشێوه‌یه‌ بووه‌ تاکه‌ سه‌رچاوه‌ و تاکه
پێوه‌ریک که‌ گوزارشت له‌ راستییه‌که‌ ده‌کات، زمانی
قورپه‌یش له‌ توێژینه‌وه‌ دیرینه‌کاندا زمانی (ستاندارد) بووه،
زمانۆکه‌کانی دیکه‌ش هه‌موو له‌و زمانه‌ی قورپه‌یش به
که‌متر و نزمتر داده‌نران^(۲)، له‌وانه‌شه‌یه‌کیک له‌و شته
سه‌ره‌کیانه‌ی که‌ بوونه‌ هۆی ئه‌وه‌ی رێزمانی عه‌ره‌بی
رێبازی ستاندارد په‌یره‌و بکات، کۆششی رێزمانناسه‌کان
بوو بو‌سه‌پاندنی یاسا‌کانی رسته‌سازی و وشه‌سازی و
ده‌نگ‌سازی و واتا‌سازی، هه‌مان ئه‌و زمانه‌ له‌سه‌ر
زمانۆکه‌کانی دیکه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ ده‌بینین که‌ رێزمانناسه‌کان
یاسا‌که‌ هه‌له‌گۆزن، به‌لام پاشان ده‌یانه‌وی به‌سه‌ر قسه‌ و

۱- عبدالسلام المسدي، ما وراء اللغة، ص ۱۳۲.

۲- علي زوين، منهج البحث في اللغة بين التراث و علم اللغة الحديث،
دار الشؤون الثقافية، بغداد، ط ۱، ۱۹۸۶، ص ۲۴.

دەربرینه‌کانی دیکه‌دا بسه‌پینن، جا گەر واژیه‌ک یاخود قسه‌یه‌کیان ده‌ستکه‌وئیت، له‌گه‌ل ئه‌و یاسایه‌ی ئه‌وان نه‌گونجیئت، ئه‌وا به‌ نارێک وه‌سفی ده‌که‌ن، یان ده‌یگی‌رنه‌وه بۆ پیوستبوونی به‌کارهینانی، یان به‌دوای ئه‌وه‌دا ده‌گه‌رپین که پاساویکی لۆجیکی بۆ بدۆزنه‌وه، وه‌کو: ده‌شی وابی یان وا نه‌بی، بۆ ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ش قسه‌ دیرینه‌که‌ی خۆیان به‌کارده‌هینن و ده‌لین: هه‌ردوو پرووی به‌کارهینانه‌که‌ شیاوه، یان ده‌لین: دوو قسه‌ و دوو بۆچوون هه‌لده‌گریئت.....هتد.^(۱)

بیگومان ئه‌مه‌ش کاریه‌ری زۆری هه‌بوو له‌ بلاوکردنه‌وه‌ی لۆجیکی ئه‌رستۆ له‌ ریزمانی عه‌ره‌بیدا، ئه‌م کاریه‌رهبوونه‌ش له‌ قسه‌کان و گفتوگۆکانیان دهرده‌که‌وئیت، دهرباره‌ی پاساوه‌ دوانه‌یه‌ی و سیینه‌کان ده‌یانکرد، وه‌کو بۆ نمونه: زۆری به‌رکار و که‌می بکه‌ر یان به‌ گرانی دانانی (ره‌فع) و سووکبوونی (سه‌ر - فه‌تح)، وه‌کو زانا(زجاج) و چه‌ند زانایه‌کی دی باسیان لیکردووه، مه‌به‌ستیشیان ئه‌وه‌بوو به‌کارهینهرانی زمان له‌ هه‌له‌کردن به‌دوور بگرن، و به‌ده‌سته‌تهینانی ئه‌نجامی راست له‌

^۱ - علي زوين، منهج البحث في اللغة بين التراث و علم اللغة الحديث، ص ۲۳.

قسه كردندا، بۇ پارىزگار يىكردن له زمانى (ستاندارد)، ئەو زانايانە وا گومانيان دەبرد، كه زمان هەتا هەتايە هەروەك خۆى دەمىننيت، ئەو هەيان لەبىرچووە، كه زمان لەبەر ئەو هەى دياردەيه كى كۆمەلايه تىيه و كۆمەلگەش هەمىشە له گۆرانكارىدايه، كه واتە زمانەكەش بەپىي ئەو گۆرانكارىيه دەگۆرپت، ئەمەش ئەو شتە بوو، كه (چۆمىسكى) جەختى لەسەر دەكردەووە و دەيگوت له زماندا هەمىشە رپپيازىك هەيه لەوى دى راستترە و له پىادەكردنى رپپزماندا هەىچ راستىيه كى رەها نىيه^(۱)، هەندىكىشيان ئەم رپپازە ستانداردەيان بە رپپيازى فەلسەفى ناوژەدكردووە، ئەو هەيش لەبەر ئەو هەى ئەو كەسانەى پابەندبوون بەم رپپازەووە، هەمىشە سەرقالى پاساوخوازى و دياردە زمانەوانىيه كان بوون، جا چ رستەسازى يان وشەسازى بن، زمان لەلاى ئەوان لۆژىكه، پىوانەكەى راستە و دەكەويتە ژىر بالى ياساكانى لۆجىكى فەلسەفى^(۲)، بە پىچەوانەى رپپيازى وەسفىيه، كه پرۆسەى (پاساوخوازى) وەلادەننيت،

^۱ - عبدة الراجحي، النحو العربي و الدرر الحديث، ۱۹۸۵، ص ۱۲۸،
 نقلا عن علي زوين، منهج البحث في اللغة، ص ۳۰.
^۲ - أنيس فريحة، نظريات في اللغة، دار الكتاب اللبناني، بيروت، ط ۱،
 ۱۹۷۳، ص ۸۳.

پڙمانناسه ډيرينه کانی عه رهب له پڙمانناسانی ته وهه کانی دیکه زووتر پوانیانه مهسه له کانی زمان له پووی وهسفییه وه، له سهرووی هه مووشیان وه (ئیبن جنی) له هه نديک مهسه له نهک له هه موو شتيکدا سر بهم رهوشه بوو، ئەم زانایه له کتیبی (الخصائص) دا وتویه تی هه موو کارکردنيک له (رهفع) و (نهسب) و (جهر) له قسه کردندا، له کردهی قسه که ره وهیه، ئەویش به سه ربارکردنی واژههک له سه ر واژههکی دی، یان به وه دهبی که واژههک له ناو ماناکه دا بیټ، ئەمه ش مهسه له یهکی پوون و ئاشکرایه، ئەهی تیبینی ئەوه ناکه یت که دهلیټ (ضرب: لییدا) درکاندنه که ی ته واو بووه و ناکری له پووی شروقه وه کار له (زید) یان (عمرو) بکات له پرستهی (ضرب زید عمرا)، هه لوئیستی (ئیبن مهزا قرتبی) یش له وه لامدانه وهی پڙمانناساندا هیچ جیاوازییهکی له گه له هه لوئیسته که ی (ئیبن جنی) نه بوو، ئەم دوو زانایه پیش زانا پوژئاواییه کان که وتن، له لابردنی بیروکه ی فاکته ری پڙمانی^(۱).

^۱ - أبو الفتح عثمان ابن جني، الخصائص، تحقيق محمد علي النجار، دار الهدی للطباعة و النشر، بیروت، ط ۲، و دار الکتب المصریة، نسخة مصورة عن طبعة القاهرة، ۱۹۵۱، ص ۱۰۰ - ۱۰۱. ههروهه

گرنگترین ئەو خەسلەتەنەى رېبازى ستاندارد (پيۆەر) لەوانى دى جيا دەكاتەو، چ كۆن و چ تازە، ئەمانەن:

۱- بونىادنانى ياساكانى زمان لەسەر نموونەكانى بژارده كراوى زمانەكە نەك لەسەر ھەموو زمانەكە بەگشتى دەبیت، زمانەوانە دیرینهكان ماددەى زمانەكەيان لە يەك دوو ھۆزى عەرەبەو ھەردەگرت، نەك لە ھەموو ھۆزەكان، بۆ نموونە تەنھا لە (قەيس) و (تەمىم) و (ئەسەد) ھو زمانيان ھەردەگرت، ھەندىك جاريش لە ھۆزى (ھەزىل) یشەو ھەريان دەگرت، واتە تەنھا لەم ھۆزانەو زمانى پەتيان ھەردەگرت، نەك لە ھۆزى دى، چونكە زمانى ئەم ھۆزانە لە ھەموويان زياتر لە زمانى ھۆزى (قورەيش) ھو ھووربوو.

۲- دابەشكردنى ماددەى زمان - بابەتى زمان بۆ دوو بەشى (تەريب و راست) و (نامۆ و ناوازە)، ئەم زانايانە گرنغيان بە تەريب و راست دەدا، كەچى (نامۆ و ناوازە) كەيان كەمتر گرنكى پيئەدا.

بروانە: أنيس فريحة، نظريات في اللغة، دار الكتاب اللبناني، بيروت، ط ۱، ۱۹۷۳، ص ۸۴ - ۸۶. ھەروەھا بروانە: يوسف الخشكي، علم الدين السخاوي و جهودہ في اللغة و النحو، منشورات أمانة عمان، عمان، ط ۱، ۲۰۰۷، ص ۸۰.

۳- زۆرى پشت بهستنى رېبازى ستاندارد له سه ر
خه ملاندن و گریمانە كردن.

۴- هه موو ئەو شتانهى به گویرهى ياساكانى رېزمان
نه بن، له قسه و وتهكانى رهوانبىژان و شاعيران و
پيغه مبه ران بو پيوستبوونى شيعرى - ناچاربوونى شيعرى
بووه، وهك ئەوهى شاعيره كه ده لیت:

ولا ينطق الفحشاء من كان منهمو

اذا قعدوا منا ولا من سواننا^(۱)

سه بارهت به وتهى شاعيريش، كه ده لیت:

فليت دفعت الهم عني ساعة

فبتنا على ما خيلت ناعمي بال

رېزمانناسه كان ئەم رسته يه يان به هه له داناوه، چونكه
نابى (ليت) بچيته سه ر (كار) و (هي) و (أخوات ان)،
كه چى ئەم حاله ته دروسته گه ر بلليت: فليتك، به لام ئەو
په نای بردوته به ر (شاردنه وهى جيناوه كه)، ئەويش بو
راگرتنى كيشى شيعرييه كه ي. ^۲ به راستى سه ير و

۱- علي زوين، منهج البحث في اللغة بين التراث و علم اللغة الحديث،
ص ۳۱.

۲- علي زوين، منهج البحث في اللغة بين التراث و علم اللغة الحديث،
ص ۳۲.

سه‌مه‌ره‌یه که ریزمانناسه‌کان تیبینی ئه‌وه‌یان کرد له به‌شی (بانگکردن) دا، که جارێک (ضمة - بۆری له‌سه‌ره، وه‌کو (یا غلام) جارێکیش (فتحة - سه‌ری له‌سه‌ره، وه‌کو (یا ابنَ ابي عتیق)، ئیدی ویستیان ئه‌م حاله‌ته‌ شروقه‌ بکه‌ن، ئه‌وه‌بوو (البناء) یان داهینا له‌ شوینی (نصب)، جا که وتیان (فی محل نصب)، ناچاربوون که هۆکاره‌که ڕوون بکه‌نه‌وه، وتیان (بفعل محذوف تقدیره: أنادی او ادعو)، (عمایره) توانج له‌سه‌ر ئه‌م بۆچوونه‌ ده‌دات و جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ ده‌کاته‌وه، که کاری (أنادی) یان (ادعو) هیچ بنه‌مایه‌کی میژوویی نییه‌ و هیچ وجودی‌کی له‌ واقیعی وه‌سفیدا نییه‌، ئه‌وه‌ی واشی کرد، که بوونی هه‌بیته‌، ته‌نها ڕوانگه‌ عه‌قلییه‌ ڕه‌هاکه‌یه، که له‌سه‌ر پێداویستییه‌کانی تیۆری کارکرده‌که‌یه ، که ریزمانناسه‌کان به‌هۆیه‌وه‌ خوازیاری شروقه‌کردنی پاساوه‌کانی حاله‌تی (فتح) و (نصب)ن.^(۱)

۱- اسماعیل عمایره، المستشرقون و المناهج اللغویه، ص ۶۸.

رېښازی ئاماریی Statistical Approach

ئەو کاتەى باسى رېښازی وەسفیمان کرد، ئەو تییینییه مان خستە پروو، که هەندیک دیاردهی زمانهوانی دهکری بیانزمیرین، دوو ئادگاری رېښازیان تیدا بەرجهسته دەبیّت، که (وەسفی) و (ئاماری)ن، ئەم رېښازە دهکری له تووژینهوه وەسفییهکانی زماندا بەکاربهیتری، بەهەمان شیوهش له رېښازی بەرانبهری و رېښازی بەراوردکاری بەکاردهیتریّت، ئەگەر بمانهوی تووژینهوه دەربارهی ئەوه بکهین، که ئەم رېښازە له چ زمانیکدا کاریگەری زیاتر هەبوو: زمانی فارسی یاخود زمانی عەرەبی، ئەوا تووژەر بو ئەوهی بگاته ئەنجامیکی پەسەندکراو، دەبی کۆمەله نموونهیهکی هەمهجوور له وشە و واژهکانی هەردوو زمانهکه وەرگیریّت، که له ئیستادا بەکاردهیتریّن، پاشان دیزاینکردنی چەند نەخشە و هیلکارییهک و ژمارهیهک وشە دەربکات، که له یهکهوه وەرگیرابن، ئەم یارمهتی وەرگرتنەش له پرۆسهی ئامارییه ژمارهیییهکانهوه پەیدا دەبیّت، ئەگەرچی هەندیک ئالۆزن، کهچی چەند ئەنجامیک روون دهکهنهوه، که دهکری زیاتر لهوه ئەنجامانهی له

هه‌سه‌نگاندنی که‌سییه‌وه دروست ده‌بن، پشتیان
پییبه‌ستریٔ (۱).

رییازی ئاماری هه‌روه‌کو باس‌مانکرد له‌ بواری
تویژینه‌وه زمانه‌وانییه‌کاندا سوودی لیوه‌رده‌گیریٔ، به‌لام
به‌و مه‌رجه‌ی ئاماژه‌مان پیدایا، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ ده‌بی
هه‌ردوو زمانه‌که‌ به‌باشی بزانیٔ، گه‌ر تویژینه‌وه‌ی
ئاماری له‌ تویژینه‌وه‌کانی فه‌رهنگی و وشه‌سازی و
رسته‌سازیدا کۆمه‌له‌ نموونه‌یه‌ک له‌ زمانی عه‌ره‌بی
نووسراو و زمانی عه‌ره‌بی ئاخاوتن هه‌لبژیریٔ و (رسته
ناوییه‌کان) و (رسته‌ کارییه‌کان) ه‌کانی ناویان بژمیٔ و
هینانه‌وه‌ی توخمه‌ کارییه‌کان و ناوییه‌کان بگه‌رینیته‌وه‌ بو
ریژهی رسته‌کان، ئه‌وا له‌م تویژینه‌وه‌یه‌یدا
روونکردنه‌وه‌یه‌ک پیش‌که‌ش ده‌کات، که‌ له‌وانه‌یه
گۆرانکارییه‌ک یان قه‌لبه‌زه‌یه‌کی تیدا بیٔ له‌ زمانی عه‌ره‌بی
له‌ (ناو)ه‌وه‌ بو (کار)، ده‌شکریٔ ئه‌م شته‌ له‌سه‌ر
شیوازیکی وشه‌سازی دیاریکراو پراکتیزه‌ بکریٔ، وه‌کو
(ناوی ئامیری ناپیوه‌رانه‌).

۱- ماریو باي، أسس علم اللغة، ترجمة أحمد مختار عمر، عالم
الکتب، مصر، ط ۲، ۱۹۷۶، ص ۱۷۸.

زۆر توپژهر ته ماشاي راست و دروستي ئه و گريمانه يه دهكات، كه دهللي له زماني عه ره بي په تيدا وشه ي عه جه مي زۆر هه ن، وه كو: راديو، و ته له قزيون و كو مپيو ته ر، كاميرا، فيديو... هتد. له هه مان كاتدا له توپژينه وه كه يدا تييدا ريبازي ئاماري جي به جي ده كرد و جه ختي له سه ر رپژهي باوبووني ئه و واژانه ده كرده وه و به رانه ريانى ده كرد له گه ل رپژهي بلا بوونه وه ي واژه (عه جه مي به كاني، ناعه ره بي به كاني) دي له زمانه كاني دي دا، به راستي ئه م پرسيارانه ش ناتوانين وه لاميان بدهينه وه، مه گه ر به په نابردن نه بيت بو ئامار، كه يه كي كه له و دياردانه ي ئامازه بو ئه وه ده كه ن توپژينه وه زمانه وانبيه تازه كان پشت به ريبازه ژماره ي و ماتماتيكي به كان ده به ستن و به وه ش له ريبازه كاني زانست نزيك ده بيته وه^(۱).

رپزماناسه دپرينه كان هه مي شه پرسيارى ئه وه يان كرد وه: ئايا بو چي له قسه كردنه كانياندا (به ركار) له (بكه ر) زۆر تره؟ ئايا بو چي (جمع التفسير) له سه ر كيشي (افعال) له اقوال، افعال، احوال، اوزان، زۆر تره، وه ك له شيوازه كاني: انصبه، جند، صبيان، ضيوف، و ركب.... هتد. ئه م پرسيارانه ش له هه لسه نگاندن و خوينا دنه وه

۱- ماريو باي، أسس علم اللغة، ص ۱۸۰.

رڳوزهرهکانی رېزمانناسانه وه پهيدا دهبيت، که جگه له
 رېزمانناسان کهسی دی ههستیان پیناکات، چونکه کهسیک
 نه هاتووه ئامارسازییه کی ژمیریاریانه ی وا بکات، که
 به هوییه وه زوری ژماره ی (به رکار) هکان و که می
 (بکه) هکان بدوژیتته وه یان بوچی به کارهیتانی ئه و
 شیوازه ی (جمع التکسیر) زیاتره له شیوازهکانی دی، یان
 ناوی ئامیری پیوه رانه بوچی زیاتره له ناپیوه رانه، له
 چه رخی تازه شدا هه ندیک له رۆژه لاتناسان بو یه که مجار
 ههستان به به کارهیتانی (ئامار) له توویژینه وه
 زمانه وانیه کاندای کرد، له وانه بو نمونه (بریل Brill) که
 کومه له ئاماریکی ئه و وشه عه ره بیبانه بلاوکرده وه، که له
 رۆژنامه کاندای به کارده هیئرین و ریژه ی بلاو بوونه وه و
 به کارهیتانی هه ر یه ک له و وشانه ی خسته پروو، هه روه ها
 (لانداو Landau) به هه مان شیوه تواماریکی بو ئه و واژه
 به کارهیتراوانه خسته پروو، که له په خشانی ئه ده بیدا
 نووسراون، رۆژه لاتناسیکی دیکه به ناوی (فرۆم From)
 ئامارسازییه کی بو ئه و (کار) ه باوانه کرد، که له زمانی
 هاوچه ر خدا زور به کارده هیئرین، هه موو ئه و پروژانه ش که
 ئه نجامیاندای، له بواری فه رهه نگیدا جیی ده بیتته وه^(۱).

۱- ماریو بای، أسس علم اللغة، ص ۱۵۰ - ۱۵۲.

ئىدى ھەرچى چۆنىك بىت، ئامارى پالپشته بۆ رېيازى
 وەسفى، لە پېششترىشدا پالپشت بوو بۆ رېيازى
 بەراوردكارى و رېيازى بەرانبەرى، لەبەر ئەو ھە ئامارى -
 ئامرازە و رېياز نىيە، بۆيە دەكرى لە رووى وەسفىيەو
 توئىژىنەو بۆ دەنگەكانى زمان بگەين، بە شىوئەيەك پشت
 بە ئاماركردن بېستىت، بۆ گەيشتن بە ئەنجامى ورد،
 ھەرودھا دەتوانىن لە بووراي رېزماندا بەدوای ئەم
 مەسەلەيە بگەوين، ئەوئىش بە بەكارھىنانى ئەم ئامرازە، بۆ
 نموونە بېروانە ئەو بۆچوونانەي، كە رېزمانناسان
 دەربارەي ئەو ناوانەي بە (واو) رەفە دەكرىن و بە
 (ئەلف) نەسب دەكرىن و بە (ياء) (جەر) دەكرىن، لەلاي
 ھەندىك لەو رېزمانناسانە پىنجن، لەلاي ھەندىكىشان
 شەشن، كەچى لاي خەلكى و لە كاتى بەكارھىنان و لە
 نووسىندا تەنھا سىيە و زياتر نىيە، ھەندىك لەو
 توئىژەرانش دەبينىن ئامار بەكاردەھىنىت، بۆ ئەوئەي
 بىسەلمىنىت كە بەكارھىنانى سى دانەيان، كە (ھنو، ھمو،
 فو) لە ھوكمى سەفردايە، ئەوئىش بە ھىنانەوئەي بەلگە بە
 كۆمەلەيەك نموونە و نامەي نووسراو چ تازە و چ كۆن، واتە
 سەردەمى بەلگەھىنانەوئەي رېزمانىي^(۱). لەگەل ئەوئەشدا

۱- ابراهيم خليل، في اللغة الأدب و أدب اللغة، مجدلوي للنشر و

رېژمانی عه ره بی هه ره له سه رده می (ئه بی ئه سوهد) و (عه نبه سه فیل) و (عیسای کورپی عومه ر) باس له وه ده کات، که ناوه کان ژماره یان شه شه، جا گه ر دهره نجامی ئاماریانه ی ئه م تو یژینه وانه ی ئیستا به هه ند وه رگرین، ئه وا ده بی چاو به خو یندن ی رېژمان له قوتابانه کاندا بخشینینه وه و ده سته بکه یین به لابر دنی ئه و ناوانه ی که عه قل و هوشی قوتایان تی کده دن و له بابه ته کاندا در یژداد رپی ده کهن، تا کو بتوانین پاکژکاریه ک بو وانه ی رېژمانی ئه نجام بده یین و له هه موو ئه و شتانه دو ور بکه وینه وه، که له گو تارماندا به کارنا هینرین.

رېبازی کاره کی (پراکتیکی) Practical Approach

رېبازی کاره کی له تو یژینه وه ی زمانه کاندا له سه ر پایه ی سوو دوه رگرتن له و رېبازانه ی پیشوو ده وه سته ییت، هه روه ها هه لده سته ییت به جیبه جیکردنی شته تیوریه کان و ئه و ئه نجامانه ی له تو یژینه وه کاندا ده ست ده کهن، له گه ل پرۆسه کانی فی رخوا زیدا پیکه وه ده به سته یته وه جا چ ئه وانه ی قسه ی پی ده کهن یان ئه و مندال و هه رزه کارانه ی فی ری ده بن، یان ئه و ته مه ن گه ورانه ی به هه مان شیوه

خوآزىارى فېربوونى، ھەر لەبەر ئەمە چەندەھا دەزگا و كۆمەلەى زمانەوانى پەيداىوون، بۆ نمونە: (كۆمەلەى بەرىتانى بۆ زمانەوانىيە پراكتىكىيەكان ۱۹۶۷)، (كۆمەلەى ئوسترالىا بۆ زمانەوانىيە پراكتىكىيەكان) و (كۆمەلەى ئەمەرىكى لە سالى ۱۹۷۷)^(۱) دامەزرا، لەبەر ئەو ە وا دەروانىتە زمانەوانىيە پراكتىكىيەكان كە خالىكى گەيەنەرن لەنىوان زمانەوانى گشتى و زانستەكانى دىكە، كە لەپىش ھەمووشىانەو ە دەرووناسى و كۆمەلناسى و زانستەكانى پەروەردە و زانستەكانى دىكەش^(۲).

بەكورتى دەتوانىن بلىين زمانەوانى گشتى وەسفىكى وردمان بۆ زمان پىدەبەخشىت، بۆ ئەو ەى رىبازى كارەكى لە كاتى وتنەو ەى وانەى زمانەوانى سوود لەم وەسفە وەرگرىت، ھەروەھا بۆ بەرەنگارىوونەو ەى گىروگرفتەكانى وەرگرتنى زمان، بۆ ئەم مەبەستەش پشت بە ئامراز و تەكنىكارىيەكان دەبەستىت، بۆ ئاسانكردنى پروسەكانى وانەوتنەو ە، وەكو تىۆرەكانى فېربوون و شىۆوازەكانى

۱- أحمد فتيح، في علم اللغة التطبيقي، دار الفكر العربي، القاهرة، ط ۱، ۱۹۸۹، ص ۱۰.

۲- أحمد فتيح، في علم اللغة التطبيقي، ص ۱۴.

وانه وتنه وه^(۱)، جا له بهر ئه وهی خویندنی کاره کی چهند ئامانجیک ده پیکیت، که له گه ل خویندنی تیوریدا له بواره کانی پهیره وکردنی ریبازی ستاندارد و وهسفی یاخود ئاماری.. هتد. جیاوازیان ههیه، له بهر ئه وه زور پیویسته جهخت له سه ر ئه وه بکهینه وه، که زمانه وانی کاره کی کۆپییه کی سه د دهرسه دی زمانه وانی تیوری نییه، ئه و جیاوازیانه ی له نیوانیشیاندا ههیه، بو جیاوازی له ئه رکه کان و پیکانی ئامانجه کان ده گه رپیته وه، بو نمونه زمانه وانی گشتی ئه و بنه مایانه مان پی دهناسینیت، که به کارهینانی واژه کان و په یوهندی واژه به ماناوه و پیشقه چوونی واتای واژه کان له چه رخیکه وه بو چه رخیکی دی له سه ری ده وهستن، جگه له وهش پایه کانی یاسا جیاوازه کانی یه ک زمانی دیاریکراومان پی دهناسینیت و وهسفی ئه و په یوهندیانه مان بو ده کات، که له نیوان واژه کان و له نیوان ئه و یاسایانه دا ههیه، که کونترۆلی رهوشی وشه کان و خوشاردنه وهی هه ندیک وشه ی دیکه ده کهن، ئه م شاره زاییه ش به م سیسته مه له رووی پراکتیکیه وه له هونه ری نووسینی فه ره نغه کاندایا ده که ویت، جا ئیتر فه ره نگی ئیتمۆلۆژی بییت، واته به پیی رهگ و ریشالی

۱- أحمد فتیح، فی علم اللغة التطبيقی، ص ۲۳.

زمانه وانی ئاماده کرابیئت، یان فەرهنگی جووری دیکه بن، بیگومان نووسه ری فەرهنگه کان له پراکتیزه کردندا رووبه رووی چهنده ها گیروگرفت ده بیته وه، که له تیوریدا دهیدۆزنه وه و دهستیان ده که ویئت.

رپیازی کاره کی ده توانیئت بابه ته که به رپیازه کانی وانه وتنه وه ببه سستیته وه، ههروهک پیشتر باسمانکرد، ههروه ها ده توانیئت ته کنیکه به کاره یئراوه کانی بواری فیروون و فیروکردن به کار بیئیئت: وه کو: رادیو و مسه جهل و سیدییه کان و گرامو فون و سبکتوگراف و (کاریگه کانی زمان) و قیدیو کاسیئت، هه موو ئەم ئامرازانه له فیروکردنی فیروخوازان و وانه بیژان رول ده گیرن، بو ئەوه ی بتوانن درک به و جیاوازیانه بکه ن، که له ئەداکردنی درکاندندا هه ن، بو جیاکردنه وه ی (دهنگی بهرز) له (دهنگی چرپه یی) و دهنگی (داخراو) له (دهنگی کراوه) و (دهنگی گیراو) له (دهنگی خشکه یی) و..هتد. ههروه ها بو نمونه تویتژهر ده توانیئت کو مه له کاغه زیکی تا قیکردنه وه له ژماره یه ک قوتابی له قوناغیکی دیاریکراودا وه ربگریئت و تیشک بخاته سه ر ئەو هه لانه ی له رینووسی نووسیندا ئەنجامی ده دن، بو نمونه نووسینی (هه مزه) یان ئەو هه لانه ی له به کاره یئانی هیماکانی نمره نووسین رووده دن، پاشان

خشته يهك ئاماده بكات چهندهها جور لهم هه لانه له خوڭگرييت، وهك ئهو هه لانه ي له كوئنترو لنه كردني نيوان (بهستنه وه) و (دابړان) هوه دروست دهبن، يان ئهو هه لانه ي له ره چاونه كردني بزوينه ري شلوڤه بيه وه پيدا دهبن، يان ئهو جياوازيانه ي له نيوان: (أصدقاؤه، أصدقاؤه، أصدقاؤه) سه ره له دهن، پاش ئه مهش هه له دستييت به در كردني ريژه كاني هاتني ئه م هه لانه و ريڅخستني تو ماريك به م ريژانه، به شيوه يهك ئه وان ه ي زور باون، له وان ي د ي جيا بگريته وه، كه زور باونين، ئه ويش بو ئه وه ي ئهو هه لانه دروست نه بن و تنها جهخت له سه ر واژه باون و زور به كار هينراوه كان بگريته وه.

ئهم تو ويژه ره پشت به زانين و ناسيني سيسته مي نووسين ده به ستيت، كه ئه ويش زانيني كه له زمانه وان ي گشتيه وه هه لگوزراوه، هه روه ها له سه ر زانيني تيوره كان ي ري زمان و به كار هيناني ري يازي ژماره ي ورد پايه ي داكوتاوه، بو ئه وه ي هه موو ئه و شتانه له رووبه رووبوونه وه ي گيرو گرفته پراكتيكيه كان به كار به ينييت.

رِيبَازى عه ره به دِيرينه كان له بواری تويزينه وه زمانه وانيبه كاندا
 رِيبَاز له تويزينه وه دا چ زمانه وانى و چ ئەدهبى بىت،
 رِیگا، رِیچکه، یان شیواز دهگه یه نیت، ههروهه رِیباز: رِیگا
 دهگه یه نیت، خودای گه وره له سوهره تی مائیده دا
 دهه فرمو ییت (لکل جعلنا شرعاً و منهاجاً)^(۱)، له فرمووده یه کدا
 که له (ئیین عه باس) (خوا لیبی رازی بىت) گيردرا وه ته وه:
 (پینغه مبه ر د.خ) پيش ئه وه ی بمریت، له سه ر رِیگایه کی
 ئی وه ی به جیهیشت)، واته: روون. نهجت الطریق: پیایدا
 رویشتم، فیومی له کتیبی (المصباح المنیر) دا وتویه تی
 (النهج) وه کو: (الفلس) وایه و رِیگای روون و ئاشکرا
 دهگه یه نیت، ههردوو (المنهج) و (المناهج) یه کن، (نهج
 الطریق، واته روون بووه وه و ئاشکرا بوو^(۲).

له رووی زارا وه شه وه، وشه ی (منهج - رِیباز) ئه و
 رِیچکه دیاریکرا و ئه و پلانه پته وه دهگه یه نیت، که تويزه ر
 بو ئاماده کردنی تويزينه وه که ی له سه ره تای هه لِبژاردنی
 بابه ته که یه وه تاکو کو تایی له سه ری ده روات، ههروهه

۱- ئایه تی ۴۸، سوهره تی مائده.

۲- أحمد بن محمد بن علی المقرئ الفيومي، المصباح المنیر، دار
 الحديث، القاهرة، ط ۱، ۲۰۰۳.

رېياز ئەم شتانه لەخۆ دەگریت: رېكخستنی وردی بابەتەكە و شىكردنه وه بههوى يهكيك له و رېگا و شيوازانهى له تيروانينى بابەتەكەدا پهپرەو دەكریت و ههگوزينى ئەنجامهكان بۆ دۆزينه وهى راستهقينهكان و سهلماندنى ئەو شتانهى دهيانزانين، بۆ بهخشينى سيفهتى راستهقينهى يهكلاكه رهوه، نهك راستهقينهى گومانناميز^(۱). پيشووتر هوشداريماندا سهبارەت به و رېيازەى عەرەبه ديرينهكان پهپرەويان ليدەكرد، ئەوهشمان وت، كه ئەوانه جاريك وهسفى دهبوون و جارى وا ههيه ستانداردى دهبوون و كه مجارى واش ههبووه رېيازى ديكهيان بهكارهيناييت، كه چى له گهڵ ئەوهشدا به سهليقه و زهوقى خويان گهيشتنه زورى ئەو بۆچوونه زمانهوانيانهى كه له لای زمانهوانه تازەكاندا ههيه.

له پووى واتايشه وه رېيازى ئەو زمانهوانانه مۆركينكى وهسفى تهواوى بهخۆوه گرتبوو، ژمارهيهكى زوربان ئەو واژانه ديارى بکهن كه له چەند بابەتيكى ديارىكراودا بهكاردههينرين، ئينجا رېكيان بخهن و له پهيامهكاندا ريزبهنديان بکهن و له نووسينى بچووكدا تۆمارى بکهن،

۱- سلطان أحمد، منهج البحث اللغوي، مطبعة الأمانة، مصر، ط ۱، ۱۹۹۱، ص ۲۰ - ۲۱.

لەم کارەشیاندا پێش زمانەوانە هاوچەرەخەکانی رۆژئاوا
 کەوتن، کە لەم بوارەدا دەیاننوسی، کە ئەو کارانەیان بە
 (بوارە واتایەکان) (Semantic Fields) ناسرا، ئەو
 نمونانەش ئاماژە بوو پەیرەوکردنی ئەم شیوازە و
 پابەندبوونیان پێوەی لە کۆکردنەوەی بابەتی زماندا
 دەکەن، زۆرن لەوانە بوو نموونە: لە پەرتووکی (البنات
 والشجر وخلق الانسان) ی (ئەسمەعی) پراکتیزەکردنیکی
 پێشوەخت بوو ئەم بیرۆکە هەیه، بەهەمان شیوەش
 پەرتووکی (الخیل) ی (ئەبی عوبەیدە موعەممەر ئین
 موسەننا) هەمان رێبازی تیدا پەیرەوکران، جا ئەم رێبازە
 لە نووسینی بابەتە زمانەوانییەکاندا پەیرەو دەکرا، تا
 ماوەیەکی زۆر مایەو و هەر پەیرەوی لێدەکرا، لە بەشی
 (خلق الانسان) ئەو واژانە کۆکراونەتەو، کە پەیرەوئەیان بە
 ناوی ئەندامانی جەستەیی مرۆڤەو هەیه، چ ئەو ئەندامانەیی
 دەبینرین و چ ئەوانەیی لە جەستەیی مرۆڤدا شاراون،
 لەوانە بوو نموونە پەرتووکی (خلق الانسان) ی (سابت
 کورپی سابت ۲۷۰ هـ) و پەرتووکی (المنجد في اللغة) ی
 (کەرەغ نەمل) و پەرتووکی (خلق الانسان) ی (زەجاج ۳۱۰

ه) و پەرتووکی (اسماء اعضاء الانسان) ی (ئیبن فارس ۳۹۵ هـ) و پەرتووکی (خلق الانسان) ی (ئیسکافی) ^(۱).

پەرتووکی (المخصص) ی (ئیبن سەید ئەندەلوسی) یش (۴۵۸ هـ) لە ھەموو ئەو پەرتووکانە ی لەم بوارەدا گشتگیرتر بوو، چونکە تێیدا ئەو بنجە پێشەنگانە ی بە لڤکردنمان بەرچاو دەکەوێت، کە لەسەر بەدواداچوونی شیوازەکانی وشەسازی و داتاشراوە و لەرەگەوہ بونیادنراوە، لە ھەمان کاتیشدا پارێزگاری لە پیکھاتە دەنگییەکە ی وشە لە زۆربە ی لایەنەکانی گۆرانکارییەوہ دەکات، کە بە ھەمان شیۆہ بە مەبەستی ئاماژەکردن بۆ ماناکانی کە لە چوارچیۆہ ی مانا ھەمەکییەکەدا بخولیتەوہ دادەتاشریت ^(۲)، ئەم ریکخستنە ی کە (ئیبن سەیدە) و زاناکانی دی دایانھیتا، وەکو: ھەمەدانی و سەعالبی لە فەرھەنگە بەش بەندییەکاندا، کە رۆژئاواوییەکان بە: (ریکخستنێ چەمکی واژەکان ناوژەدی دەکەن، بیگومان ریکخستنیکە بواری زانستی ھاوچەرخی پێویستیان پێیەتی، چونکە لە زانستی ھاوچەرخی پێویستە واژە

۱- عزوز أحمد، اصول تراثية في نظرية الحقول الدالية، اتحاد الكتاب العرب، دمشق، ط ۱، ۲۰۰۲، ص ۲۶.

۲- عزوز أحمد، اصول تراثية في نظرية الحقول الدالية، ص ۳۲.

به کارهینراوهکان بابه تیکی دیاریکراو وا هه لَبژیردرین و دستنیشان بکرین، که له گه ل داهینانه تازهکان و زارواهکانیان گونجاوبن، جا فرههنگی چه مکی دهستنیشانکردنی شوینی وشهکان له بواره واتاییه کهیدا بۆ تویرهان دهسته بهر دهکات و بواری به کارهینانی ئیستا و به کارهینانه ئه گه رکارواهکان پیشکesh به تویره دهکات، ئه مهش فرههنگی زارواهی بۆ ماوهیهکی زۆر دهوله مهند دهکات.

سه رباری ئه وهی ئه م ریگیاهی زانایانی زمانی عه ره بی کۆن پهیره ویان لیکرد، بۆ ئه و ته و اوکاربییهی له زماندا ههیه په لکیشمان دهکهن، یان که لینه واتاییه کانمان پیده ناسینن، ئه ویش له بواریک یاخود دوو بواری، بۆ نمونه گه ره سهستین به کۆکردنه وهی واژه به کارهینراوهکان له وه سفکردنی به فر و سه هۆلدا و ئه و واژانهی په یوهستن پینانه وه، ته نه ایه ک دوو واژه مان بهرچاو دهکه وییت، که چی گه ره به دوای واژهکانی په یوهست به (دار خورما) یان (حوشتر) یان (شمشیر) یان (شیر) دا بگه ریین، له زمانی عه ره بیدا وشه گه لیکی زۆرمان بهرچاو دهکه وییت، ههروه ها گه ره به دوای ئه و وشانه دا بگه ریین که له بواری خزمایه تی له زمانی

ئینگلیزیدا به کارده هیئرین، ده بینین ئەم زمانه له بواری خزمایه تیدا هه ژاره، بۆ نمونه له ئینگلیزیدا وشه یه که نییه برای باوک له برای دایک جیا بکاته وه، چونکه هه ردو وکیان به وشه ی (Uncle) گوزارشیان لیده کریت، که چی له زمانی عه ره بیدا بۆ برای باوک (مامه، مام) به کارده هیئریت و بۆ برای دایک (خال - خالۆ) به کارده هیئریت^(۱).

ئەم شتەش ئەوه مان بۆ دەر دەخات، که زمانه وانه دیرینه کانی عه ره ب دریغیان له وه دا نه کردو وه ریپازی راست و دروست له بواری کو کردنه وه ی مادده ی زمانه وانیدا پهیره و بکه ن، پاشان به پیی بابەت و ماناکان ریکیان بخه ن، جگه له وهش ئەو زانایانه وه ک پره نسپییک کاریان به (پاک کردنه وه - گه لاکردن) کرد، چونکه ته نها له هۆزه ره سه ن و په تییه کانه وه زمانیان وه رده گرت و له شوینه تازه کان و شاره کان فیری زمان نه ده بوون، یان له که سیکه وه زمان فیڕ نه ده بوون، که له شار ژیا بیّت و هاموشۆی شاری کردیّت، ئەویش بۆ ئەوه ی وشه ی وا نه یه ته ناو زمانیان وه، که نامۆ بیّت و سه ر به ره سه نایه تی زمانه که نه بیّت، هه ر له م رووه وه ئەو شتانه یان له به رچاو

^۱ - علي عبدالواحد وافي، اللغة و المجتمع، دار نهضة، مصر، القاهرة، ۱۹۷۱، ص ۱۳.

دهگرت، که له فەرهنهگهکانیان تۆماریان دهکهن و بهوردی لیکیانیان دهدايهوه، جا چ دیره شیعرییهکان بیّت یان دهقهکانی پهخشان یان ئایهتهکانی قورئان یان فەرموودهی پیغمبهر (د.خ) بیّت، ههروهها له رپوی چاودیریکردنهوه، زانا کۆنهکان گرنگییهکی وهسفیان به هاوبیژی و فرهواتا دهدا، که جیاوازی زۆریان تیدایه، ههروهها دژواتا که مانای بهکارهینانی واژهیهکه بۆ دوو مانای جیاواز و دژ به یهک، وهکو: وشه ی (الجون):، که بۆ سپی و بۆ رهشیش بهکاردههینریت، (الجلل) بۆ گهوره و بچووکیش بهکاردههینریت، (الصريم) بۆ شهو و بۆ رۆژیش بهکاردههینریت. له م وشه ههمهجۆرانهدا (ئیبین ئهنباری) له پهرتووکیکی مهزندا کۆی کردهوه و دابهشی کرد و ناوی نا (الاضداد - دژواتاکان)،^(۱) پهرتووکهکانی پیش خۆی تیبدا تۆمارکردبوو. لهمانه ی وتمانن بۆمان دهردهکهویت، که ئه و زانایانه ههردوو ریبازی وسفی و ستانداردیان ئاویتته کردوو، ئهوان گرنگیان به کۆنترۆلکردنی رهگهکان و پۆلینکردن و داتاشینی ئاوهلناو و ناو و کردارهکاندا، ههروهها گرنگیان به دابهشکردنی فەرهنهگی دهدا بهپیی

^۱ - محمد بن القاسم الانباري (۳۲۷ هـ) كتاب الاضداد، حقه محمد ابو الفضل ابراهيم، المكتبة العصرية، صيدا - بيروت، ط ۱، ۱۹۸۷.

ماناکان و مه به سته کان، جاری واش هه یه گرنگیان به ریکخستی دهنگی داوه و تییدا پیوه ره سیینه و چوارینه و پیئجینه کانیان به کارهیناوه... هتد. ههروه ها له و پۆلینکردنانه دا (معتل) و (صحیح) و (مضعف) و (غیر مضعف) یان له یه ک جیا کرده وه و پۆلینیان کردن، که به گویره ی روانگه ی وه سفین، به هه مان شیوه ش ههستان به ئه نجامدانی پرۆسه کانی گه لاله کردن و پاکتاو کردن و وردبینی و لابردنی وشه نامۆکان و زیاده ره پویه کان و ته عریبکراوه کان و قه رزکراوه کان و جیا کردنه وه ی په تی له واژه ی په تیتتر، ئه ویش له روانگه ی زمانی هاوبه شی عه ره بییه وه، که زمانی قورئانه، به و ئیعتیباره ی نمونه یه کی بالایه و پیوه ریکه راست و هه له ی پی له یه ک جیا ده کریته وه، ئه و زانایانه له باسکردنی هه ندیک لایه نی زمان ئه وه یان سه لماند، که ستانداردن، نه ک ته نها وه سفی. جگه له وه ش ریپازه که یان له ریزماندا جاریک به وه سفی هه ژمارده کرا، ئه ویش له کاتی به خشی نی گرنگیه کی زۆر به گو یگرتن، ههروه ک له لای ریزمانناسه کانی کوفه درده که ویت، جاری واش هه یه ئه و زانایانه ستانداردخواز بوونه، چونکه زیاد له پیویست پشتیان به (پیوانه) ده به ست، ئه وانه زیاتر گرنگیان به ره چا وکردنی (یاسا)

دهدا، نهك شيوه‌ی پراكتيكي زمان، هه‌روه‌كو له‌لای ريزمانناسه‌كاني (به‌سره) ده‌رده‌كه‌ويٽ، (پيوانه)ش لقيكه له‌سه‌ر بنه‌چه‌يه‌ك به‌گويزه‌ی هويه‌ك و پراكتيزه‌كردنی بنه‌چه‌يه‌كيش له‌سه‌ر لقه‌كه، وه‌كوئه‌وه‌ی بليٽ كاره رانه‌بووردوو‌ه‌كه به‌پيوه‌ری ناوه ويكچوو‌ه‌كه‌ی شوو‌قه بكه، يان‌گه‌ر (لا‌ی نه‌ريٽي ره‌گه‌زت نه‌سب‌كرد و گوزاره‌كه‌ت به‌پيوه‌ری (ان) ره‌ف‌ع‌كرد، له‌سه‌ر ئه‌م بنه‌مايه پيوانه‌كه پيوستى به‌چوار شت هه‌يه، كه ئه‌مانه‌ن:

١. پيوهر.

٢. نه‌و بنجه‌ی پيوانه‌ی له‌سه‌ر كراوه.

٣. هويه‌كه.

٤. بريار.

تيبينيك‌راوه (سيبويه) له‌و زمانه‌وانانه‌يه كه له‌په‌رتوو‌كه‌كاني‌دا هه‌ردوو ريپازه‌كه‌ی وه‌رگرتوو، ئه‌و شته‌ی كه ئاماژه بو وه‌سفیبوونی (سيبويه) ده‌كات، ئه‌وه‌يه به‌به‌رده‌وامی پشتی به‌ (جيگوركي) به‌ستوو، ئه‌مه‌ش له‌و شيوازانه‌يه كه وه‌سفیبه‌كان له‌هه‌له‌ينجانی ياساكاندا په‌يره‌ويان لي‌كردوو، ئه‌و له‌په‌رتوو‌كه‌يه‌دا زور ئه‌م گوزارشه‌ی به‌كاره‌يناوه: ئه‌مه‌ له‌م پيگه‌يه‌دايه، يان: وه‌كو ئه‌و گوزارشه‌ی ديكه‌يه، يان: هه‌روه‌ك بليٽي تو وات

وتووه^(١). ههروهها (سيبويه) جگه له شيوازي جيگورپكي، پهنا دهباته بهر پرهنسيبي دابهشكردني تهواوكاري، ماناي ئهوه دهگهيه نيټ بووني توخميك يان پايه يهك له پايه كاني رسته كه، ده بيټه هوي شاردنه وهى پايه يه كي ديكه، بويه يه كيكيان شويني ئهوي ديكه يان بگريټه وه، له وانه بو نمونه باسكردني (التنوين) و (ال التعريف)، كه هه ر يه كيكيان له قسه كه دا بووني هه بيټ، ئهوا له و حاله ته دا ئهوي دى ده بي لاجيټ و نه ميټ، به هه مان شيوه ش (التعريف) و (الاضافة) له م نمونانه له په رتووكه كه يدا زورن^(٢).

هه ر كه سيكيش كه به قولي بروانيته به شبه ندييه كاني مه سه له ري زمانيه كان له په رتووك و نووسراوه كان، تيبيني موركي وهسفي دهكات، كه له گه ل رييازي

١- محمود نحلة، آفاق جديدة في البحث اللغوي، دار المعرفة الجامعية، الاسكندرية، ٢٠٠٢، ص ٢٠٧. ههروهها بروانه: يوسف الخشكي، علم الدين السخاوي و جهوده في اللغة و النحو، منشورات أمانة عمان، عمان، ط ١، ٢٠٠٧، ص ٤٥ - ٤٦. ههروهها بروانه: نوزاد حسن أحمد، المنهج الوصفي في كتاب سيبويه، منشورات جامعة قار يونس، بنغازي - ليبيا، ط ١، ١٩٩٦.

٢- محمود نحلة، آفاق جديدة في البحث اللغوي، ص ٢٠٩.

ستانداردا له رېژمانی عه ره بیدا رېژه یه ک تیکه لیان هه یه، له زوربه ی زوری ته و نووسراوانه دا رېژمانناسه کان ره چاوی ئه رکه کان ده کهن، بویه به شه کانی په رتو وکه که له سه ر ئه رکه کانی قسه کردن ریکده خهن، بو نمونه ده لیت ئه م به شه (نیهاد) و ئه مه ش به شی (بکه ر)، و ئه م به شه ش بو (ناو) یک دانراوه، که له جیاتی (بکه ر) بیت.... هتد. له وانه شه ریکخته که په یوه ندی به جوړی قسه کردنه وه هه بیت، له پاش ناوه کان کاره کان دینه پیشه وه، پاشان پیته کان و ئامرازه کان، پاشانیش هاوبه شه که دیته پیشه وه، هه روه ک له په رتو وکی (المفضل) ی (زه مه خشری) دا هه یه^(۱)، له وانه شه ئه م باسکردنه له ژیر کاریگه ری فاکته ری قسه که دا بیت، چونکه یه که مجار باس له (مه رفوعات) ده کریت، پاشان (مه نسوبات)، ئینجا (مه جرورات) و ئینجا باس له (مه بنی) ده کریت و ئیدی به مشیوه یه، به لام ئه وان له هه موو ئه م شتانه دا هه میسه ره چاوی یاساکه ده کهن و پیش پرؤسه ی پراکتیکیه که ی ده خهن، جا گه ر قسه که له گه ل یاساکه نه گونجا، ئه وا به هه له و به نامویی له قه له م دهن، له کاتی باسکردنی ری یازی ستانداردا ئه م

۱- غانم قدوری احمد، ابحاث في العربية الفصحی، دار عمار للنشر والتوزيع، عمان، ط ۱، ۲۰۰۵، ص ۲۴۱.

مهسه له یه مان باسکرد و بۆ روونکردنه وهی ئەم تیروانینه،
نموونه مان بۆ هینایه وه.

پێزمانناسه کان زۆر گرنگیان به وشه سازی داوه،
چونکه ئەوان تهنها پێوه رهکانیان وهسف نه ده کرد، که
به کارهینه رانی زمانی عه ره بی بۆ به دهسته هینانی وشه ی
تازه، یاخود فۆرمه له ی تازه له رهگه ره هاگانه وه پشتی پێ
ده به ستن، به لام توانیان یاساکانی وشه سازی یان
یاساکانی داتاشین وا لیکه ن، که قسه که ره به ناچارایی په نای
بۆ به ریّت و یه ک پێوه ریان بۆ به کار به ییّت، ئەویش بۆ
پاراستنی بنجی زمان له تیکه لیبوون له گه ل ئەوانی دیکه دا،
بۆ نمونه ناوی ئامیر له (ثلاثي) یه ک فۆرمه له ده کریّت،
که له سه ره کیشی (مفعال) و (مفعل) و (مفعلة) بیّت،
هه روه ها (منشار) له سه ره کیشی (مفعال) ه، و نا کرێ بلین
(ناشور)، چونکه گه ر وا بکه ین، ئەوا به هه له داده چین،
یاساکه وا ده خوازێ پیتی (م) له سه ره تای وشه ی ئامیر دا
بیّت، وه کو (مقدح - چه خماخ) و (مشنقة - قه نار ه) و (میزان
- ته رازوو)، له زمانی عه ره بی هاو چه ر خیشدا ده لپین:
(خلاق: تیکه لکار) (غساله: جلشور) (حاسوب: کۆمپیوته ر)
(ساخور: چه په جاخ)، (شاکوش: چه کوش) (صاروخ:
موشه ک)، (زامور - زورنا)، (جاروش: ده ستار) (طاحون:

ئاش)، ھەموو ئەمانەش لەسەر پێوھەری زمانی عەرەبی نین، کەچی ھەمان ئەو مانایە دەبەخشن، کە ناوی ئامیزەکە بە شیوازە پێوھەرییەکی دەیبەخشییت، بەلام ھەموو ئەم شیوازە لە پرووی ستانداردەوہ ورد نین، چونکە دەبی بلیین (مطحنة) لەجیاتی (طاحون)، (مخلطة) لەجیاتی (خلاط)، (مغسيلة) لەجیاتی (غسالة)، (مجرشة) لەجیاتی (جاروش)، (مزمار) لەجیاتی (زامور)، و (محساب) لەجیاتی (حاسوب) و.....ھتد.^(۱)

تویژینەوہ عەرەبییەکان بەگشتی دەربارەوی دەنگە زمانەوانییەکان سازدەدران و مۆرکی وەسفیان ھەلگرتبوو، ئەمەش شتیک بوو پەيوەندی بە سروشتی ماددەکەوہ ھەبوو، یەکەم کەس کە گرنگی بە دەنگەکاندا (خەلیل کوری ئەحمەدی فەراھیدی ۱۷۵ ھ) بوو، کە تەنھا وەسفی ھەندیک لە ئەندامەکانی درکاندنی کرد، وەکو: قورگ و چەناگە، ددانە گەورەکان، زمان، ئەم زانایە سازگەوی دەنگەکانی بۆمان وەسف کرد، جا چ لە قورگەوہ بن یان لە دەمەوہ بن، ھەر وہا دەنگەکانی بە شیوہیەکی دەرەکیانە

۱- محمد بهجت الأثري، نظرات فاهمة في اللغة، دار الشؤون الثقافية، بغداد، ط ۱، ۱۹۹۱، ص ۳۲، بۆ زیاتر زانیاریش بگەرێوہ بۆ لاپەرەکانی ۳۹ - ۷۸.

رېځخست و له دهسټپيکي قورگه وه تاكو دهگاته ليو و به شه کاني ناوه وه، ههروهه باسي له پيکهاته ي دهنگي کرد له وشه ي عه رهبی و نهو پيگه دهنگيانه ي خسته پروو، که له چوارينه و پينجينه کان پيکهاتبوون^(۱)، جا گهر له م وهسفه تي رامنين دهبينين لهو شتانه تي پهر ناکات، که هاوچه رخنه کان باسيان ليوه کردووه، له کاتي وهسفکردني نه ندامه کاني درکندن و شيوازي به ره مهيناني دهنگ و سيفه ته فيزيايي و درکناميزه کان به هه موو دهنگه بهرز و چرپه کراوه کانه وه، نه مانه ي دوايش له زاناکاني دهنگ، جگه له وهسفکردن، پرؤسه ي شروقه کردنيشيان هينايه گوړي و ئامارهيان به (التضعيف - دووقتکردن) و هوکاره که ي کرد و باسيان له (جيگوړکي) و هوپه که ي کرد، ههروهه باسيان له (ويکچوون) يان (هاوکاتبووني دهنگ)، له گهل دهنگيکي ديکه دا کرد، ههروهک بليي له يهک سازگه وه ده رچوونه، به هه مان شيوهش ئامارهيان به تيربووني بزوينه ره کان يان وهرگرتن و پراوپربوون و ناسککردنه وه

۱- احمد مختار عمر، البحث اللغوي عند العرب، دار المعارف، مصر، ط ۱، ۱۹۷۱، ص ۷۶ - ۷۷.

کرد، ئەم حالەتانهش له روانگهی گرنگیدانهوه بوو به
زهنگی زمان و مۆزیکى قسهکردن^(۱).

به کورتى دهلیین ریپازى عه‌ره‌به دیرینه‌کان له بواری
توێژینه‌وه‌ی زمانه‌وانیدا به زۆری پشت به ریپازى وه‌سفى
ده‌به‌ستیت، به‌لام له هه‌مان کاتدا خالی نییه له ریپازى
ستاندارد، که پارێزگاریکردن له زمانى عه‌ره‌بى په‌تى تاکه
پالنه‌رى بوو، یان پالنه‌ره‌که ئه‌وه‌بوو زمانیکى نموونه‌ی
پاک و پاکژ له ئالوده‌بوون پارێزگاری لیبکریت، که
دوورییت له کاریگه‌ربوون به زمانه‌کانى دى، به‌لام
زمانه‌کان وه‌کو زانراوه ناکرى به یه‌ک شیواز تا هه‌تایه
بمیتنه‌وه، چونکه وه‌ک ئه‌و کۆمه‌لگه‌یه وایه، که هه‌میشه له
گۆرانکاریدایه و ئه‌میشه به هه‌مان شیوه ده‌گۆردریت،
بیگومان زمانى عه‌ره‌بى هه‌میشه له پێشقه‌چووندایه و
گۆرانکاری به‌سه‌ردا دیت، جا چ له پووی ده‌نگه‌وه یان له
پووی واتاوه یان له پووی یاسا‌کانه‌وه یان له پووی داب
و نه‌ریتى وا، که له گوتاردا باوه، هه‌ر که‌سیکیش ئه‌م
شتانه ره‌چاو نه‌کات، ئه‌وا راسته‌قینه‌کان فه‌رامۆش ده‌کات،
که زۆر رۆشنن ئه‌و که‌سه‌ی زمان به‌کار دینیت، وه‌ک ئه‌و

۱- احمد مختار عمر، البحث اللغوي عند العرب، دار المعارف، مصر،

ط ۱، ۱۹۷۱، ص ۷۷ - ۷۸.

كەسە وایە، كە لە ڤووباریكدا مه له دهكات و ههست به
گۆرانكاری ڤووباره كه ناكات، به لام له راستیدا ڤووباره كه
له گۆراندایه.

سه رچاوه كان

- ١- ابراهيم خليل، فى اللسانيات و نحو النص، دار المسيرة للنشر و التوزيع، عمان، ط ١، ٢٠٠٧.
- ٢- ابراهيم خليل، فى اللغة الأدب و أدب اللغة، مجدلاوي للنشر و التوزيع، عمان، ط ١، ٢٠٠٨.
- ٣- ابن مضاء القرطبي، كتاب الرد على النحاة، تحقيق شوقي ضيق، دار المعارف، مصر، ط ٢، ١٩٨٢.
- ٤- ابو حاتم الرازي (٣٢٢هـ)، الزينة فى الكلمات الإسلامية، تحقيق حسين فضل الله، القاهرة، ط ٢، ١٩٥٧.
- ٥- أبو الفتح عثمان ابن جني، الخصائص، تحقيق محمد علي النجار، دار الهدى للطباعة و النشر، بيروت، ط ٢، و دار الكتب المصرية، نسخة مصورة عن طبعة القاهرة، ١٩٥١.
- ٦- أحمد بن محمد بن علي المقرئ الفيومي ، المصباح المنير، دار الحديث، القاهرة، ط ١، ٢٠٠٣.
- ٧- أحمد سليمان ياقوت، فى علم اللغة التقابلي - دراسة تطبيقية، دار المعرفة الجامعية، الاسكندرية، ط ١، ١٩٨٥.
- ٨- أحمد فتيح، فى علم اللغة التطبيقي، دار الفكر العربي، القاهرة، ط ١، .

- ٩- احمد مختار عمر، البحث اللغوي عند العرب، دار المعارف، مصر، ط١، ١٩٧١.
- ١٠- اسرائيل و لفسون، تاريخ اللغات السامية، دار القلم للنشر، بيروت - لبنان، بلا تاريخ.
- ١١- أسماء أحمد رشيد المومني، الأستفهام بين العربية والانجليزية، دار الكندي للنشر، إربد - الأردن، ط١، ٢٠٠٧.
- ١٢- اسماعيل عميرة، المستشرقون و المناهج اللغوية، دار وائل للنشر، عمان، ط٣، ٢٠٠٢.
- ١٣- أوزوالد ديكر و آخرون: المعجم الموسوعي الجديد لعلوم اللسان، ترجمة منذر عياشي، المركز الثقافي العربي، الدار البيضاء، ط١، ٢٠٠٧.
- ١٤- باريجيتة بارتشت، مناهج علم اللغة من هرمان باول الى نعوم تشومسكي، ترجمة حسن سعيد البحيري، دار المختار، القاهرة، ط١، ٢٠٠٤.
- ١٥- بيار أشار، سوسيلوجيا اللغة ترجمة عبدالوهاب ترو، عويدات للنشر، بيروت، ط١، ١٩٩٦.
- ١٦- جورج مونين، تاريخ علم اللغة، ترجمة بدرالدين القاسم، مطبعة جامعة دمشق، ط١، ١٩٧٢.

- ١٧- جيفري سامبسون، المدارس اللغوية، ترجمة نعيم الكراعين، المؤسسة الجامعية للنشر و التوزيع، بيروت، ط١، ١٩٩٣.
- ١٨- حازم كمال الدين، علم اللغة المقارن، مكتبة الآداب، القاهرة، ط١، ١٩٩٩.
- ١٩- حنون مبارك، المدخل للسانيات سوسير، طوبقال للنشر، الدار البيضاء، ط١، ١٩٨٧.
- ٢٠- ديفد كرسنال، التعريف بعلم اللغة، ترجمة حلمي خليل، دار المعرفة الجامعية الاسكندرية، ط٢، ١٩٩٣.
- ٢١- روبنز، علم اللغة العام - تاريخ موجز، ترجمة احمد عوض، المجلس الوطني للثقافة و الفنون و الآداب، الكويت، ط١، ١٩٩٧.
- ٢٢- روبير مارتان، مدخل لفهم اللسانيات، ترجمة عبدالقادر المهيري، مركز دراسات وحدة العربية، بيروت، ط١، ١٩٩٠.
- ٢٣- سعيد جبر أبو خضر، التقابلات الدلالية في العربية و الانجليزية، عالم الكتب الحديث، اردن - الأردن، ط١، ٢٠٠٤.
- ٢٤- سلطان أحمد، منهج البحث اللغوي، مطبعة الأمانة، مصر، ط١، ١٩٩١.

٢٥. عبدالسلام المسدي، ما وراء اللغة، مؤسسة عبدالكريم بن عبدالله للنشر و التوزيع، تونس، ط١، بلا تاريخ.

٢٦. عبدة الراجحي، النحو العربي و الدرس الحديث، ١٩٨٥، ص ١٢٨، نقلا عن علي زوين، منهج البحث في اللغة. أنيس فريحة، نظريات في اللغة، دار الكتاب اللبناني، بيروت، ط١، ١٩٧٣.

٢٧. عزوز أحمد، اصول تراثية في نظرية الحقول الدلالية، اتحاد الكتاب العرب، دمشق، ط١، ٢٠٠٢.

٢٨. علي زوين، منهج البحث في اللغة بين التراث و علم اللغة الحديث، دار الشؤون الثقافية، بغداد، ط١، ١٩٨٦.

٢٩. علي عبدالواحد وافى، اللغة و المجتمع، دار نهضة، مصر، القاهرة، ١٩٧١.

٣٠. غانم قدوري احمد، ابحاث في العربية الفصحى، دار عمار للنشر والتوزيع، عمان، ط١، ٢٠٠٥.

٣١. فردناند سوسير، علم اللغة العام، ترجمة يوثيل يوسف عزيز، دار الكتب للطباعة و النشر، الموصل، ط١، ١٩٨٨.

٣٢. فوزي الشايب، محاضرات في اللسانيات، وزارة الثقافة، عمان، ط١، ١٩٩٩.

- ٣٣- ماريو باي، أسس علم اللغة، ترجمة أحمد مختار عمر، عالم الكتب، مصر، ط٢، ١٩٧٦.
- ٣٤- محمد بن القاسم الانباري (٣٢٧ هـ) كتاب الاضداد، حققه محمد ابو الفضل ابراهيم، المكتبة العصرية، صيدا - بيروت، ط١، ١٩٨٧.
- ٣٥- محمد بهجت الأثري، نظرات فاهمة في اللغة، دار الشؤون الثقافية، بغداد، ط١، ١٩٩١.
- ٣٦- محمود نحلة، آفاق جديدة في البحث اللغوي، دار المعرفة الجامعية، الاسكندرية، ٢٠٠٢.
- ٣٧- ميشال زكريا، بحوث ألسنية عربية، المؤسسة الجامعية للنشر والتوزيع، بيروت، ط١، ١٩٩٢، ص١٩٢.
- ٣٨- نوزاد حسن أحمد، المنهج الوصفي في كتاب سيبويه، منشورات جامعة قار يونس، بنغازى - ليبيا، ط١، ١٩٩٦.
- ٣٩- هـدسون، علم اللغة الاجتماعي، ترجمة محمود عبدالغني عياد، مراجعة عبدالأمير الأعمش، دار الشؤون الثقافية، بغداد، ط١، ١٩٨٧.
- ٤٠- يوسف الخشكي، علم الدين السخاوي و جهوده في اللغة و النحو، منشورات أمانة عمان، عمان، ط١، ٢٠٠٧.

41-John Loyns, Chomsky, Fontana press,
3thed, 1991.